

ПОЛИТИКИН

ЗАБАВНИК

2
ДИНАРА

ГОДИНА
XXXII
БРОЈ
1037
12. XI 1971

ИЗЛАЗИ

ДОГОДИЛО СЕ...

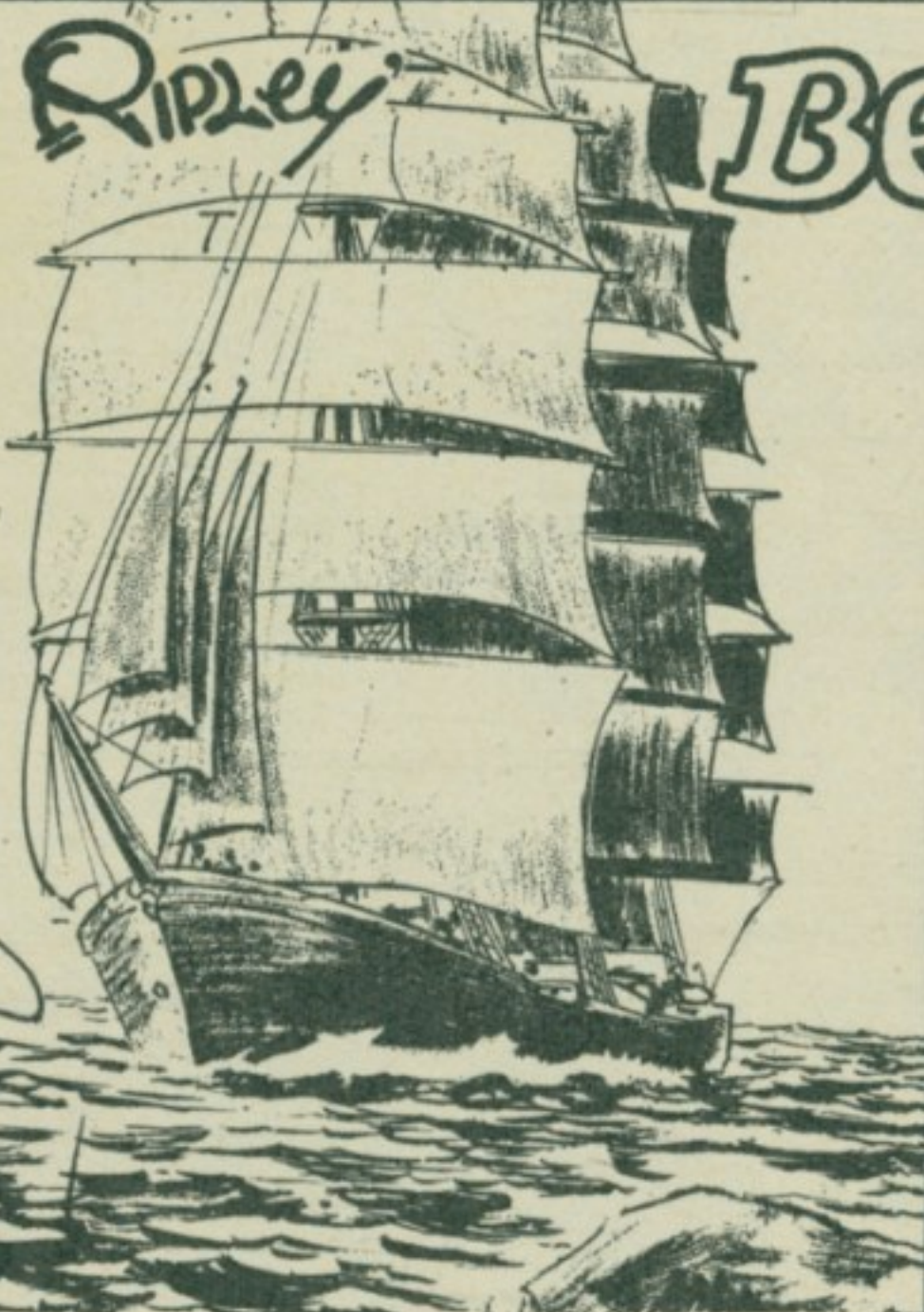

СВЕ ЗА ЧОВЕКА. — Француз Жан Валембиа морао је пре 2 године да се из Па де Калеа пресели у други град удаљен 1300 км. Полазећи он је свог пса Блека оставио рођацима. Недавно су му рођаци јавили да је Блек не-
стао а пре месец дана пас се појавио пред кућом у којој сад живи његов господар. Сад су опет заједно.

И СВЕ ЗА ПСА. — Механичар њујоршке подземне железнице Џозеф Кастањоци је очајан: његов пас Ђук је нестао. Кастањоци је спреман да жртвује све што има само да га нађе. Дао је оставку на службу, подигао из банке сву уштеђевину и ништа друго не ради осим што тражи Ђука. Сваког дана Кастањоци превали и по 500 километара свуда се распитујући није ли неко видео таквог и таквог пса. На кров аутомобила поставио је таблу са нацртаним Ђуком и његовим описом.

ДЕЛФИН-ПИЛОТ

БЕЛИ ДЕЛФИН
"ХАТЕРАС ЦЕК" ДВАДЕСЕТ ГОДИНА
ЈЕ СПРОВОДИО СВАКИ БРОД КРАЈ
ОПАСНОГ РТА ХАТЕРАС (САД) И
ЗА ТО ВРЕМЕ НИЈЕ СЕ ДОГОДИО
НИЈЕДАН БРОДОЛОМ!
ДЕЛФИН БИ "ПРИМОРАО" БРОД
ДА ЧЕКА СВЕ ДОК ПЛИМА НЕ БИ
ДОСТИГЛА ОДРЕБЕНУ ВИСИНУ А
ЗАТИМ, ПЛИВАЈУЋИ ИСПРЕД ЊЕГА,
СПРОВЕО ГА ИЗМЕЂУ
ПЕШИДНИХ
СПРУДОВА И
ПОДВОДНОГ СТЕЊА.
"ХАТЕРАС ЦЕК"
СЕ ПРВИ ПУТ
ПОЈАВИО 1790. А
ИШЧЕЗАО ЈЕ 1840.
КАДА ЈЕ
ПОСТАВЉАЊЕМ БОВА
И СВЕТИОНИКА
ЊЕГОВА
ПОМОЋ
ПОСТАЛА
НЕПО-
ТРЕБ-
НА.

ВЕРОВАТИ ИЛИ НЕ!

АСКЛЕПИЈАД

(120 - 30 ПРЕ Н.Е.)
ЈЕДАН ОД НАЈСЛАВНИЈИХ
ЛЕКАРА СТАРОГ РИМА
ЖИВЕО ЈЕ 90 ГОДИНА
А НИЈЕДНОМ У ЖИВОТУ НИЈЕ
БИО НИ ДАНА БОЛЕСТАН.

Тнезго

ИНСЕКТА-
ZETHUS
CYANOPTERUS
САГРАБЕНО ОД ЛИШКА-
СЛЕПЉЕНОГ
ПЛУВАЦИКОМ
ИМА СВОЈ КРОВ
У ОБЛИКУ ЛИСТА БИЈОКЕ
МЛЕЧИКЕ НА КОЈОЈ
ГНЕЗДО ВИСИ.
КРОВ
ИМА
ДВОСТРУКУ
УЛОГУ:
ШТИТИ ОД
КИШЕ И
СЛУЖИ КАО
КАМУФЛАЖА.

ПЕКИНСКА ОБИТАВАЛИШТА

У ТАУРИРТУ (САХАРА) НАСТАЊЕНА
СУ ПРЕКО 800 ГОДИНА
ЈЕР ЈЕ У ЊИМА
ТЕМПЕРАТУРА И ЛЕТИ И ЗИМИ
ПОТПУНО ИСТА!

СТЕНА-ТОП

У ХАЈДЕРАБАДУ (ИНДИЈА) БАЗАРЕКО ЈЕ
ДЕЛО ПРИРОДЕ.

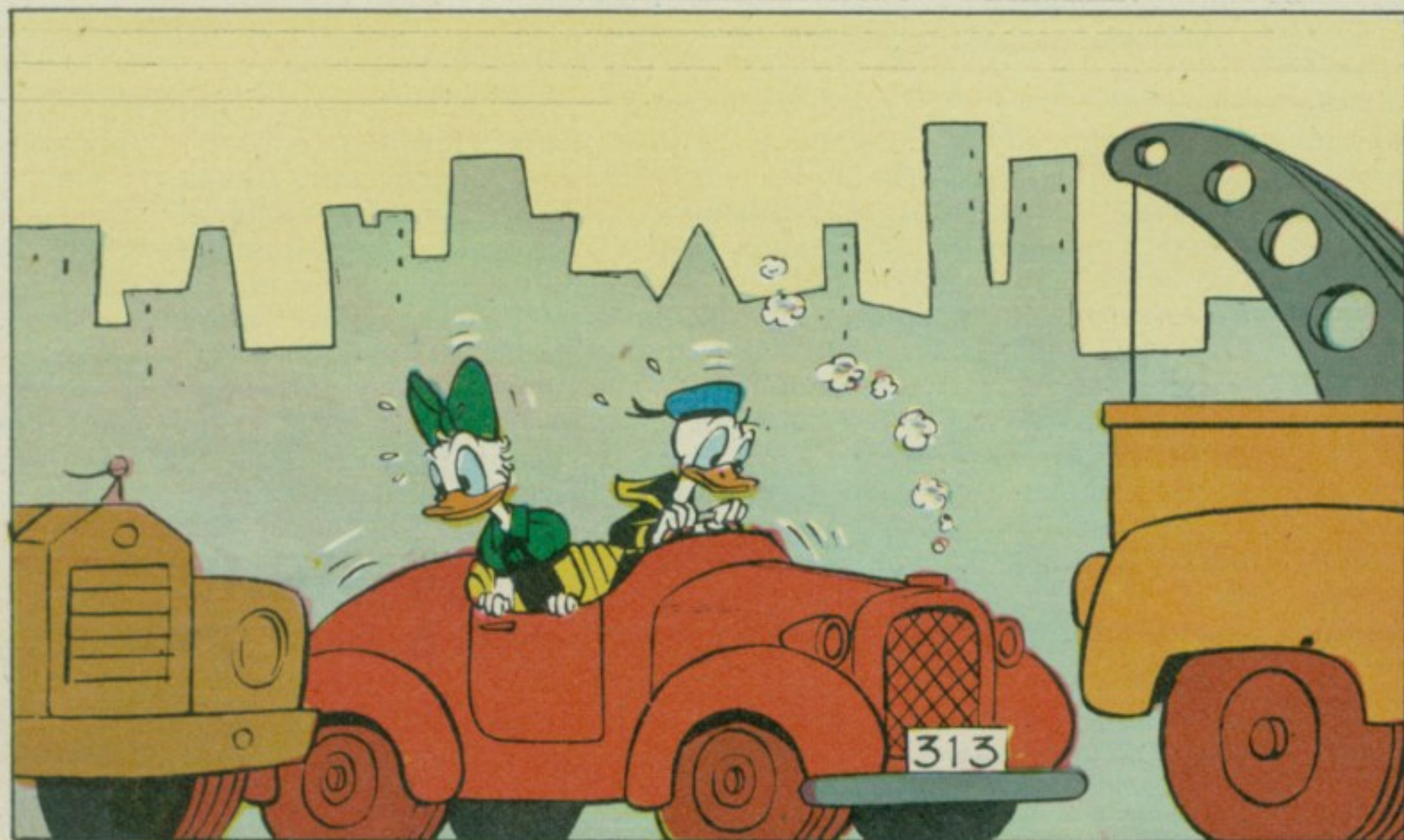
ПЕЛЕГ ДУЛИТ

УМРО 31. АПРИЛА 1838.
У 65-ОЈ ГОДИНИ

НАДГРОБНИ СПОМЕНИК
НА ГРОБУ У ВЕСТВУДУ
(САД).

WALT
DISNEY

ПАЈА
ПАТАК

ИСПРА ЗЕ

Како Земља пресвиће да се врти као чира, на њој ће настајући и раби рај: свиће ће бићи велике као носорози, краће као слонове, ћурке ће доћићи висину ноја! Човек ће бићи раби цин, а живеће од 1000 до 5000 година

Сваке вечери тачно у 20 часова на малим екранима појави се Земљин глобус који се равномерно врти око себе. То је знак да почиње емисија „Дневник“. Међутим, погрешно онај ко помисли да се наша планета заиста тако лепо обрће. На жалост, Земља је нагнута на раван своје кружне путање око Сунца тако да се врти неправилно као чигра која се нагиње лево-десно. Највећа несрећа за човечанство била би кад би се овај нагиб Земљине осе и даље повећавао. На ступиле би знатно веће хладноће, нагло би порастао ниво океана и мора што би било катастрофално за цео живи свет. Али, савремена наука и техника толико су напредовале да човек данас може да утиче на промену климе по својој жељи јер оно што је јуче било немогуће данас више није, па се пошља и на усправљање Земљине осе. Све послове око тога могла би да обави армија од 100 милиона техничара, инжењера, и научника из свих земаља света и то само за један људски век.

ГРАД ЗА 500 МИЛИОНА ЉУДИ

Најпре би се дуж ивица антарктичког круга подигао огроман бедем. Камен за његово подизање довлачио би се са антарктичког копна где га има у изобиљу. Јер, са 2500 метара просечне надморске висине Антарктик је највише уздигнуто копно на Земљи!

Бедем би био кружног облика у основи широк 410 а на врху 200 метара. Овај бедем спречио би да се 30 квадриљона тона леда са овог подручја настанком топлије климе истопи и излије у суседне океане: Индијски, Атлантски и Тихи. Од овог круга подигла би се три зракаста праволинијска-бедема који би у виду трокраке елисе повезивали Антарктик са Јужном Америком, Африком и Аустралијом. Они би укротили јаке морске струје, које утичу да се наша планета нагнута окреће око своје замислене осе, а у исто време спречили стварање најјачих ветрова на свету који овде дувају брзином од 180 км на час, просечно 300 дана у години. Уместо изузетно сурове климе са мразевима и од минус 88°C, овде би после усправљања осе Земљине ротације завладао вечити дан у вечитом пролећу. На крајњем југу наше планете где се

сада налазе само поларне станице завладала би најидеалнија клима на нашој планети. На платформама свих ових антарктичких бедема, укупно дугачких преко 30 хиљада километара, подигао би се град за око пола милијарде људи!

У самом бедему антарктичког круга био би уграђен хидроенергетски систем који би користио разлику нивоа воде између Антарктика и осталих океана. Овај систем давао би годишње осам квадриљона и 400 милиона киловат-часова што је равно годишњој производњи 700.000 ђердапских хидроелектрана!

На сличан начин поступило би се и са подручјем Северног пола, само би овај ледени бедем био знатно краћи: дужина заштитног зида износила би око 3000 километара. Камен за изградњу арктичког бедема довлачио би се са Скандинавског полуострва, Исланда и Гренланда, јер на Северном полу уопште нема копна. Тако би се Арктички океан одвојио од Атлантског и Тихог. На горњем делу бедема био би подигнут град за десетак милиона становника што је веома важно јер се број становника на Земљи незадрживо повећава.

Пре више од 500 милиона година на Земљи је постојало једно јединствено копно. Обе Америке чиниле су целину са Азијом, Аустралијом, Африком и Европом! Једино је Антарктик био свет за себе. Овај распоред условљавао је да оса Земљине ротације буде усправна на равну кружну путању. Сунце је тада равномерно загревало сваки део наше планете. На Земљи је непрекидно бујало најразличитије растине, животиње (рептили) достигли су циновске размере. Научници управо зато желе да поново повежу све континенте како би се Земљина оса усправила и опет завладало вечно лето.

КРИВ ЈЕ ИНДИЈСКИ ОКЕАН

Исушивање Индијског океана има пресудну улогу у остварењу овог пројекта. Његова немирна водена маса ремети равнотежу наше планете и доприноси да се нагнута окреће око своје осе. Уз то, увучен између Африке, Азије, Аустралије и Антарктика он разбија јединство копна на месту где је то најпотребније за правилно кружно обртање Земље.

Исушивање Индијског океана у

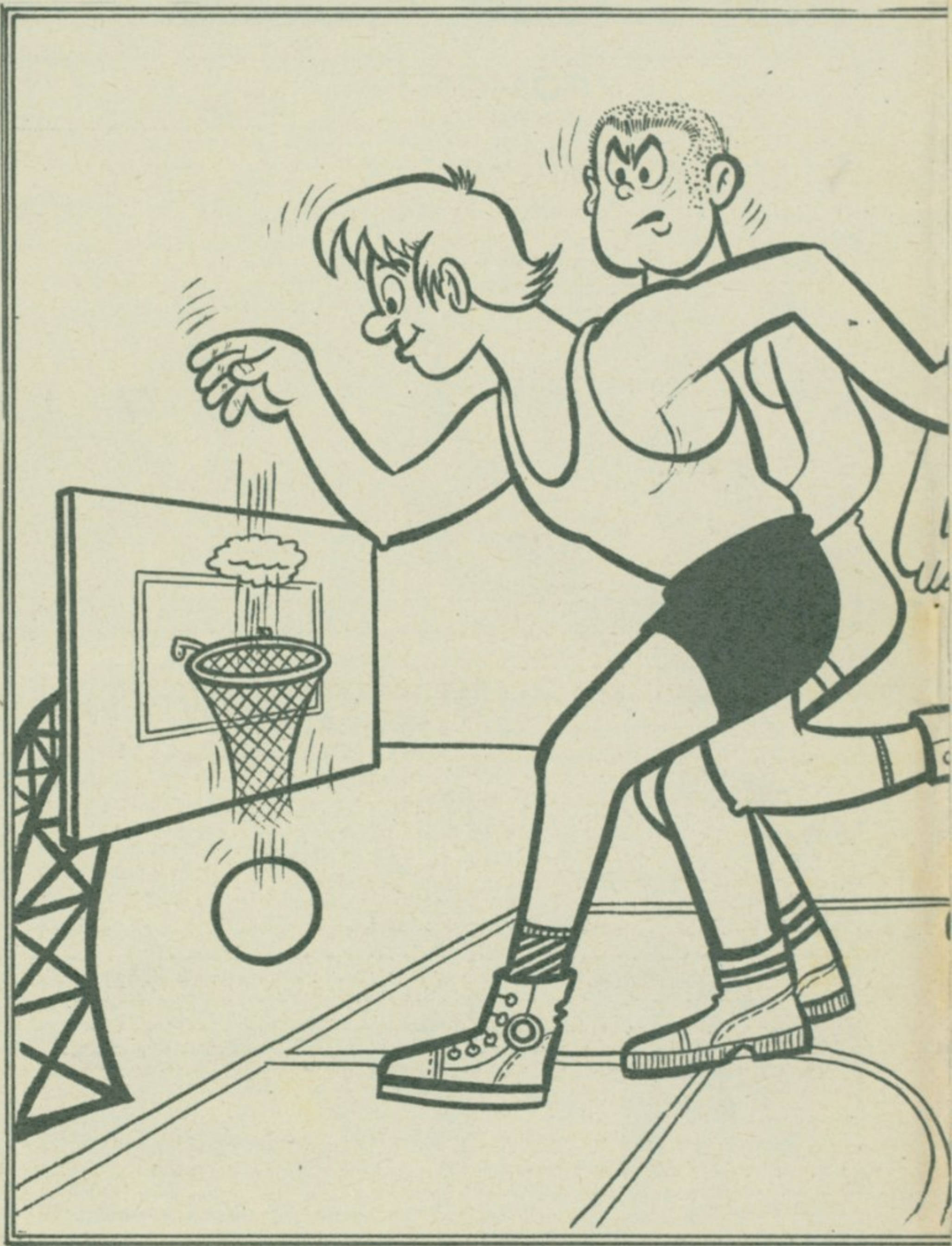
браја се у крупне али не и немогуће пројекте геофизичког инжењерства. Изградњом антарктичких брана спречио би се прилив морске воде из Атлантика, Пацифика и Антарктика у Индијски океан. Одвојен, он би био препуштен природном процесу испаравања које је овде врло јако. Преостало би једино да се спречи уливање река у овај океан што такође није неизводљиво: оне би се на згодном месту зајазиле и усмериле да теку ка унутрашњости копна где би се користиле за наводњавање и индустрију.

Сличан поступак применио би се и при исушивању Охотског, Јапан-

ског, Источнокинеског, Јужнокинеског, Целебеског, Банда, Сундског, Јаванског, Беринговог, Северног, Мексичког и Карибског мора. Површина копна повећала би се на рачун исушеног морског дна за 91.200.000 квадратних километара. Претворена у житницу ова површина би у условима вечитог лета могла да исхрани око 146 милијарди људи!

ЈЕФТИНИЈЕ ОД НАОРУЖАЊА

Али, није једино „крив“ Индијски океан. Јужноамерички Корди

ВЛИТИ ЕМЉУ!

лери (Анди) и северноамеричке Сте новите планине представљају велику сметњу да се Земља усправи. Они се тако простиру да препречују пут ваздушним масама те оне ударају у њих под различитим угловима и тако доприносе да се наша планета нагнута okreће око своје осе. Ова „грешка“ природе отклонила би се прокопавањем 6 ваздушних канала на планинским системима обе Америке. То би били пространи планински усеци широки око 200 км и исто толико дугачки, а ископани до 100 метара надморске висине.

Правац пружања ваздушних канала био би паралелан са екватором како би ваздушне масе наста-

ле ротацијом Земље ударале у њихове бочне стране под углом 23° и 27° . То би омогућило Земљи да свој екватор доведе у равн кружне путање, а тиме би се уједно усправила њена оса.

Пробијање ваздушних канала убрза се у најскупље радове геофизичког инжењерства. За овај подухват требало би утрошити 70 милиона и 500 милијарди америчких долара! Па ипак, ови трошкови су минимални у поређењу са новчаним средствима која се дају сваке године за наоружање свих армија у свету. Поред тога, ако би се за отклањање опрогног стења и њи-

хово пребацивање у Пацифик искористила водородна енергија та да би читав подухват коштао 10 пута јефтиније.

ЗБРИСАТИ ПЛАНИНЕ!

Судећи по претходним примерима на нашој планети ништа не ваља што се тиче осе обртања, а ни је тако. Дугачки планински масиви Хималаја и Кавказа у Азији, Алпа и Пиринеја у Европи, Атласа у Африци и Снежних планина на Новој Гвинеји природни су стабилизатори осе Земљиног обртања. Њихов правац пружања је паралелан са екватором тако да ће они у време усправљања осе усмеравати ваздушне масе да држе екватор за равн Земљине кружне путање. Требало би само извршити неке мање исправке, на овим масивима како би се постигла њихова максимална планетарна аеродинамичност. На тај начин изградиле би се екваторијални стабилизатори осе Земљине ротације који би заједно са ваздушним каналима усмеравали нашу планету у најбољем могућем правцу.

Научници предвиђају даље повећање површине копна заравнавањем свих планинских масива који утичу на нашу планету да се нагнута okreће око своје осе. Од одстрањеног стења засула би се приобална подручја океана. Тиме би се само убрзао природни процес који траје већ милионима година. Планинско стење распада се под утицајем сунца, ветра и кише, реч не бујице га прихватају, дробе у шљунак, песак и муљ да би га на крају свог пута изручиле у океан. Природа ради на томе да планине нивелише а океан заспе. Њен крајњи циљ је да створи савршено равну површину копна и што мању површину океана, а то је уједно и жеља научника овог пројекта.

Планински систем обе Америке поравнао би се на 100 метара надморске висине. Једино би се сачували ваздушни канали, национални паркови и резервати дивљачи. На сличан начин поступило би се и са осталим планинским ланцима у Азији, Европи, Африци и Аустралији. Поравнавањем планина отклонили би се земљотреси а Земљина кора постала би тања и гипкија, па би се и тектоноска померања у унутрашњости наше планете смирила. Од одстрањених планина и засутог мора добило би се око 120 милиона квадратних километара идеалне равне површине.

Сви ови претходни подухвати омогућили би заједно да се оса Земљине ротације коначно усправи. Сунчеви зраци сада би равномерније загревали нашу планету, процес испаравања водених површина био би много јачи. Ниво свих океана и мора опао би за око 200 метара! Испарена вода претворила би се у густ омотач облака, дебео од неколико стотина метара до неколико километара, који би штитио Земљу од даљег прекомерног загревања а истовремено је снабдевао обилним падавинама.

ЗЕЛЕНА САХАРА

Ослобођена водене масе свих океана Земља би олакшала за 72 квадриљона тона и удаљила би се од Сунца за 30 милиона километара. У ствари, дошла би на своју некадашњу кружну путању којом се кретала пре више од 500 милиона година. Година би трајала 425 дана уместо 365, постојало би само једно годишње доба — све же лето. Сви континенти били би међусобно спојени: Аустралија са Азијом и Америком, а Европа са Африком. Нестале би пустиње, Сахара би поново била зелена и бујна као некад, кроз њу би потекле многе реке и бистри потоци.

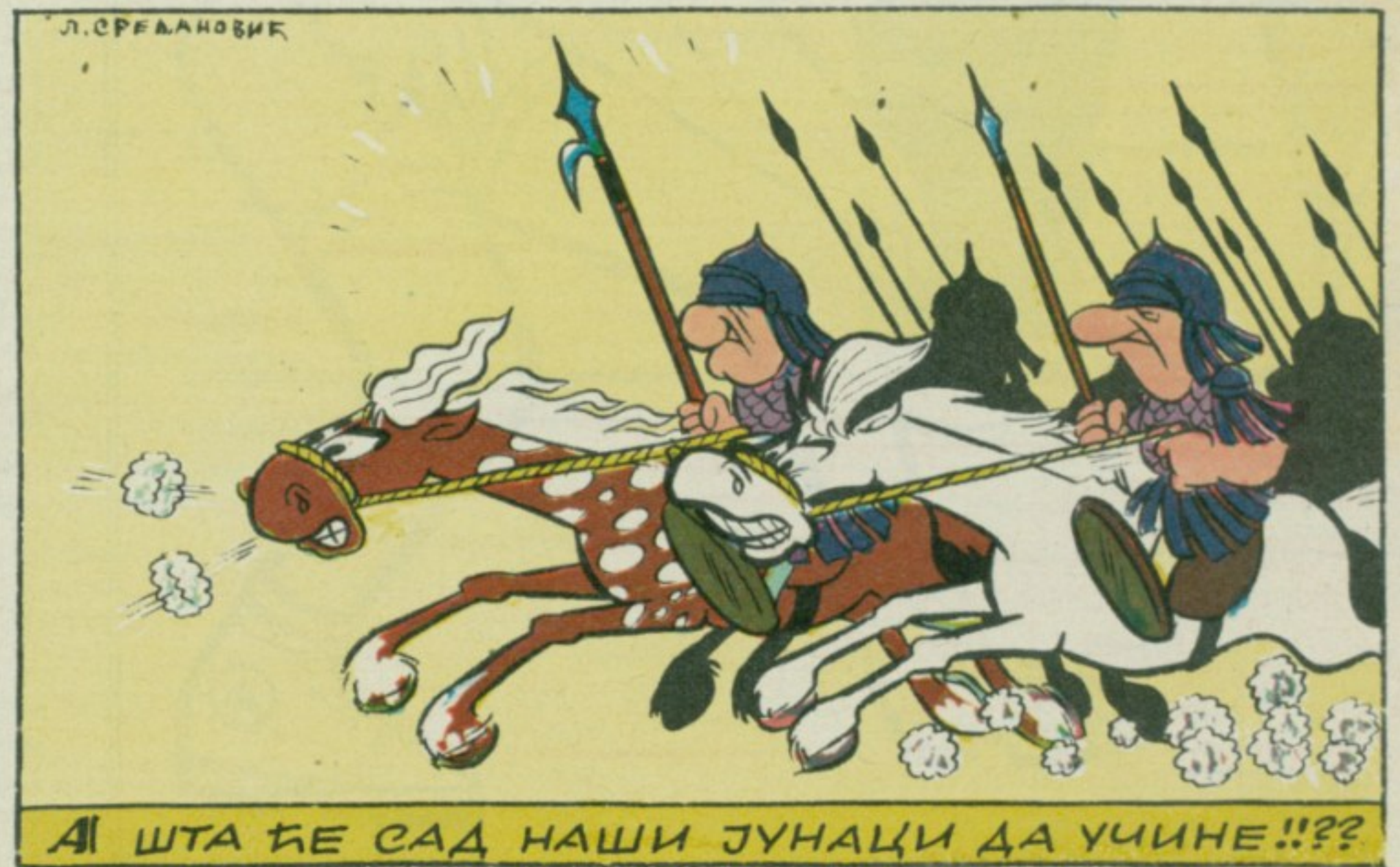
Земљина тежина смањила би се услед испаравања огромних количина морске воде, па би се знатно смањила и њена сила теже. При видно умањена телесна тежина животиња омогућила би им да се развију до циновских размера. Може се очекивати да свиње буду велике као носорози, краве као слонови, ћурке као нојеви, а нојеви ће достићи раст жирафе! Као некад циновски рептили, тако ће се и ове животиње лако кретати јер ће их Земљина тежа знатно мање привлачити. Њихов животни век био би знатно дужи него данас.

Људи би били прави титани: имаће циновски раст, а граница живота кретаће се од 1000 до 5000 година! У интелектуалном погледу тај нови човек стајао би изнад нас онолико колико смо ми одмакли од обичног мајмуна.

ДИКАНОВЕ АВАНТУРЕ

У ЗЕМЉИ
ГЕПИДА

Панталоне и горњи део су из једног дела. Комплет се затвара спреда рајсфершлусом. Испод се носи џемпер у одговарајућем тону. На глави је берета у истој боји као и џемпер. Модел допуњују вунене, пругасте чарапе.

модни ХИТОВИ ОБЛАЧЕЊЕ НА СПРАТОВЕ

Ове јесени главни модни хит међу младима представља „слојевита мода“ која је унела доста промена у досадашњи начин одевања. Носе се јакне и џемпери, који уместо дугачких имају кратке рукаве до половине мишице или лакта, и кратки пуловери — прслуци. А, сад долази оно карактеристично: испод таквог скраћеног рукава или јакне вири дугачки рукав блузе или џемпера.

Ова нова мода практична је и јефтина јер се могу искористити изношени џемпери или капутићи који, зна се, прво страдају на лактовима. Довољно је одсећи искрзане рукаве, уредно их порубити, променити неки детаљ — и ви сте обучени по последњој моди.

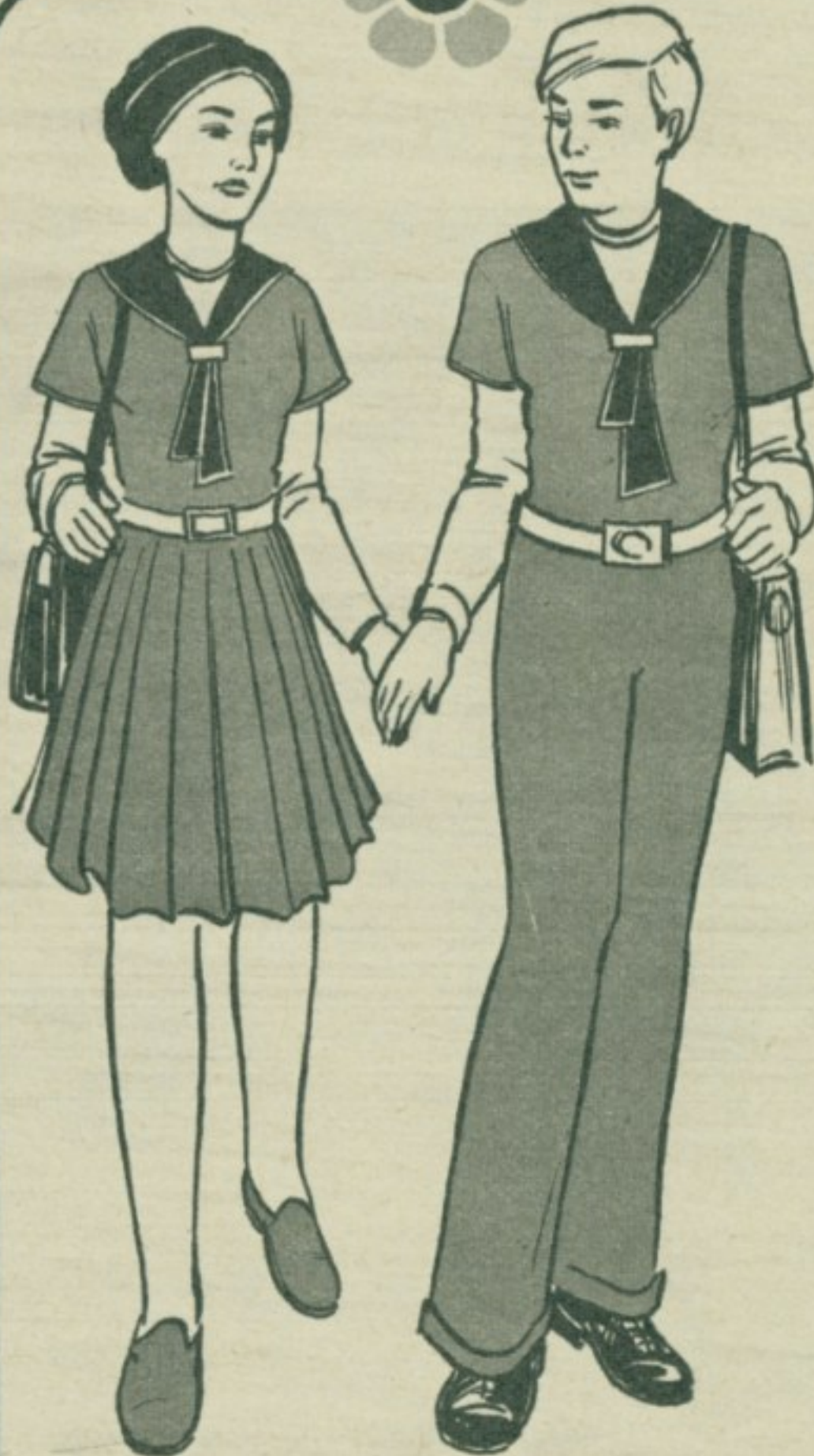
Креатор Љиљана Лежмирац нацртала је за вас неколико модела „у слојевима“. Иначе, Љиљана је познати модни креатор, израдила је униформе за наше спортисте на Олимпијади у Мексику а добила је и значајне награде у земљи и иностранству.

Мушка кошуља од жутог жерсеја, док је џемпер израђен као прслук. Кравата боје парадајза начињена је од коже. Панталоне обавезно имају манжету.

Два модела за играчке. Девојчица има тамноплави жакет с кратким рукавима, црвену кошуљу и карирани прслук који се спреда закопчава. Сукња је у широком фалтама. Модел за младића: сиви жакет, такође с кратким рукавима, кошуља маринскоплаве боје и карирани прслук на закопчавање.

Два модела за школу. Можда се нешто разликују од уобичајених али ће можда баш због тога и бити занимљиви неком дечаку или девојчици. Девојчица има хаљину са кратким рукавима и фалтаном сукњом. Испод хаљине је блуза са дугачким рукавима. Дечак има блузу сличну горњем делу девојчичине хаљине испод које вири кошуља с дугачким рукавима.

Јакна с капуљачом од карираног штофа, с кимоно рукавима који допиру до лактова. Џемпер је са дугачким рукавима и рол-крагном, а једнобојне панталоне 3/4. За младића — јакна у кимоно кроју, такође са скраћеним рукавима. Израђена је од пелц велура али је крзно окренуто споља. Џемпер плетен од дебље вуне с рол-крагном, панталоне су нешто краће.

ИСТОРИЈА НАШЕГ СВЕТА

ЈАПАН

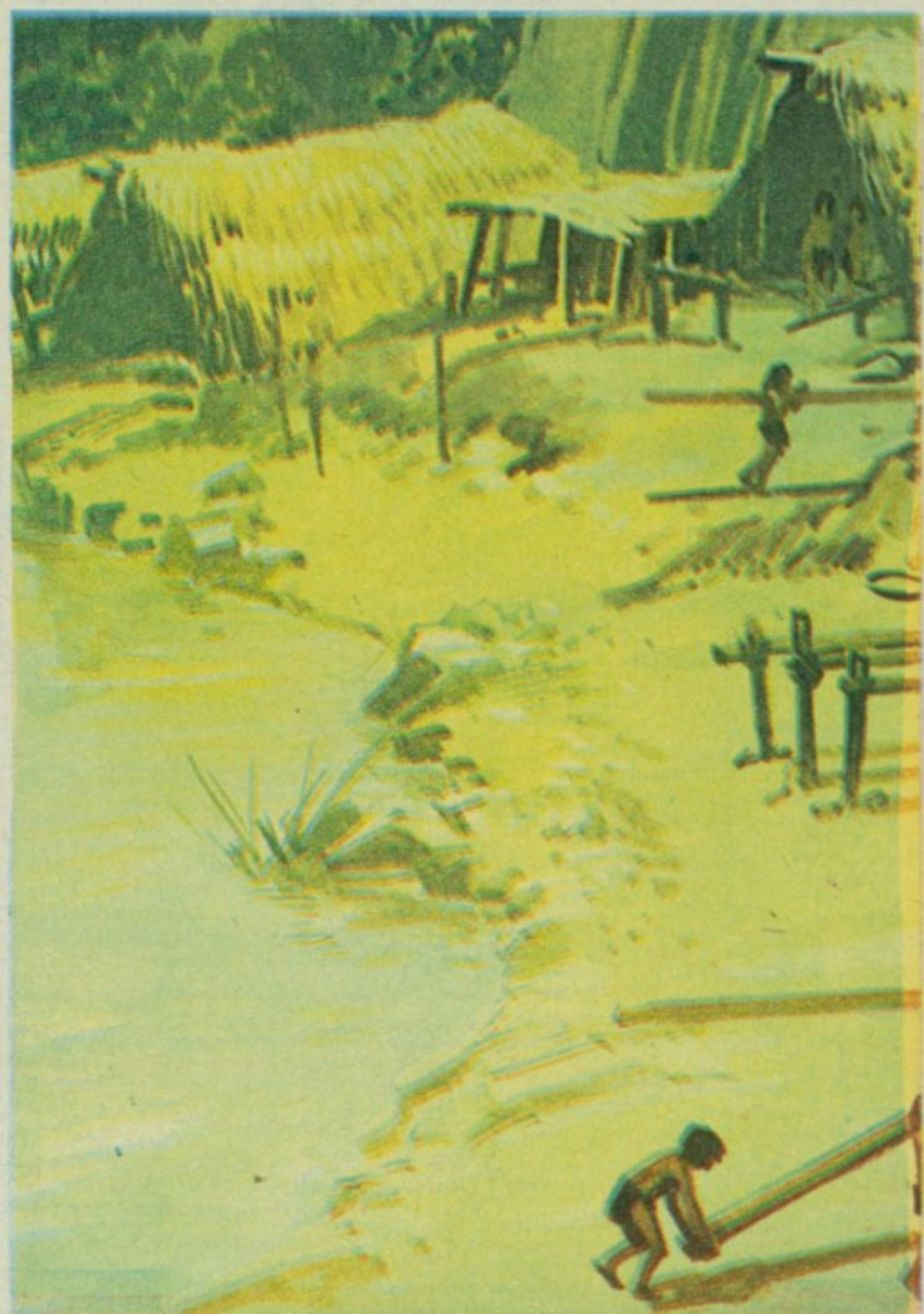

1

ПОТОМЦИ БОГИЊЕ — По старој јапанској легенди богиња Сунца Аматеразу поверила је своје праунуку који се звао Ђиму Тено владавину над прекрасним острвљем на крајњем истоку Земље где се рађа Сунце. Он је постао први цар Јапана и Аматеразу му је дала симболе моћи: огледало, сабљу и драги камен. Предање каже да су сви јапански владари његови потомци. Пошто потичу од богиње Сунца нико није смео да их погледа у лице да не би ослепео. Овај древни обичај прекинуо је тек данашњи јапански цар

2

СТАРОСЕДЕОЦИ — Када су, по легенди, богови сишли на Земљу, у Јапану су затекли ратоборно племе Аина. Њихово постојање научно је утврђено. Они су се одржали до данас на северу Хокайда и Курилским

4

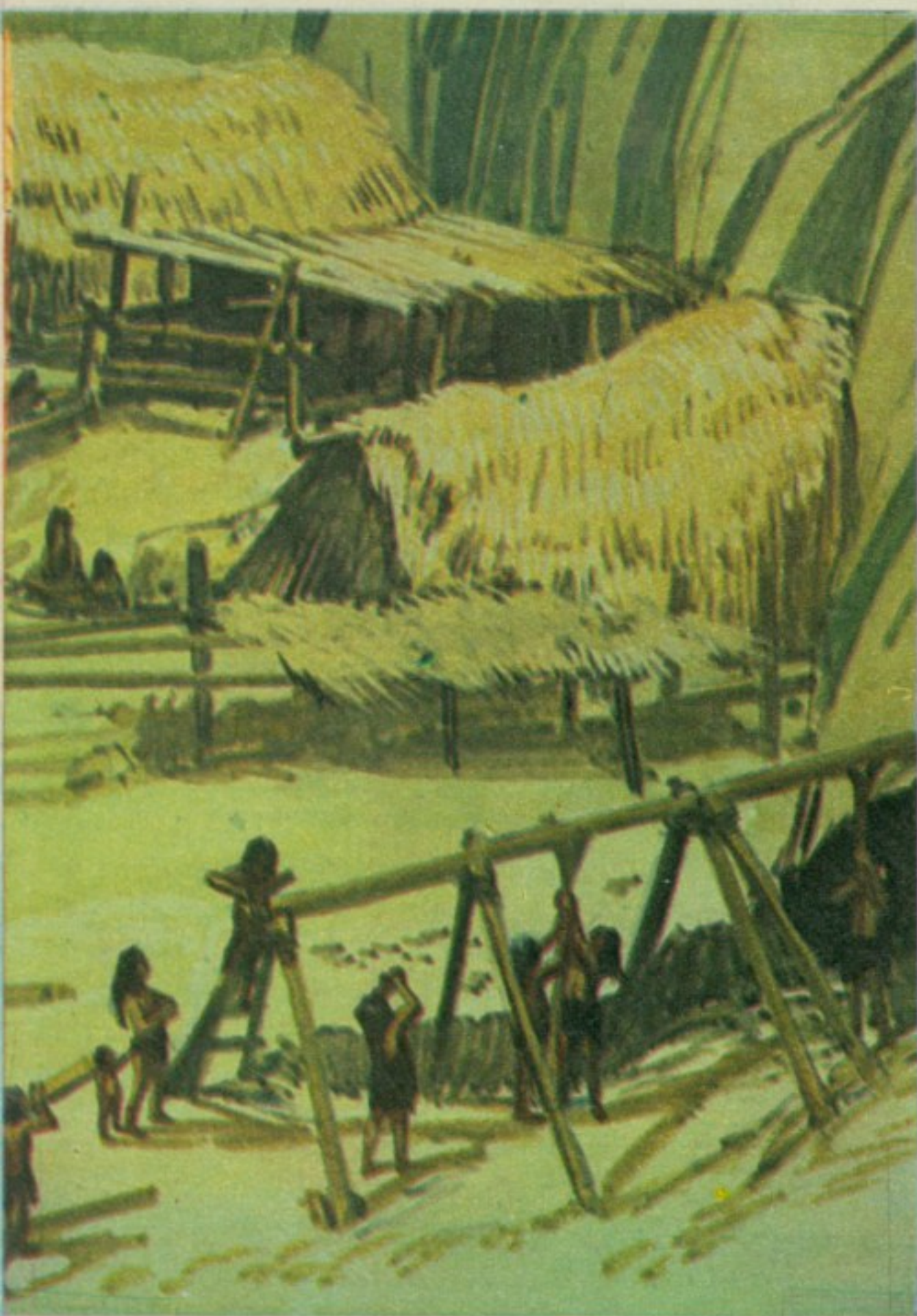
ЖЕНЕ КОМАНДУЈУ — И Аини су били многобошци а од свих својих божанстава највише су славили богињу заштитницу Земље. Због тога су и жене овог племена уживале нарочито поштовање и оне су у породици имале одлучујућу реч. Врачеви су такође били веома цењене личности јер су помоћу магије „општили“ с боговима и њихову вољу преносили својим саплеменицима. Аини су гајили и култ према медведима које су хватали као младунце да би их када одрасту убили и жртвовали боговима.

5

ОТРОВНЕ СТРЕЛЕ — Да би се бранили од непријатеља и ловили храну Аини су морали да праве оружје а да би га направили морали су имати оруђе. Дуго времена оруђе и оружје било је од дрвета

Земља излазећег сунца

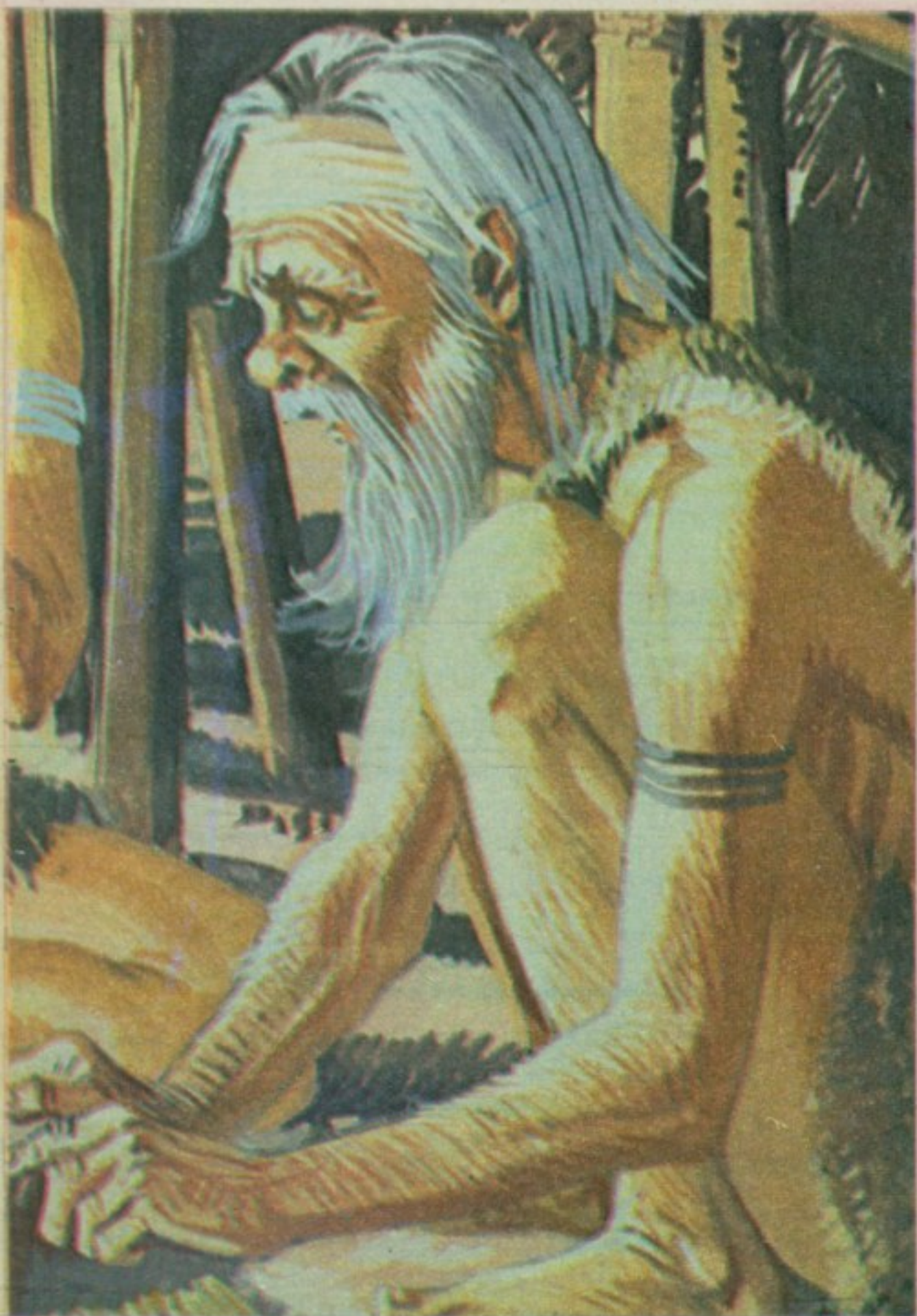

острвима и од касније досељених Јапанаца разликују се по правим очима и белој кожи. Аини су староседеоци Јапана и сматра се да припадају некој азијској раси која се под налетом Монгола одселила на исток. Аини су живели у сојеницама и бавили се ловом и риболовом.

3

ИМАЛИ СУ ПСЕ — Аини нису знали да обрађују земљу а плодове су брали са дрвећа које је расло само. Веома примитивним оруђем од камена обарали су стабла и од њих правили куће или их употребљавали као огрев. Хранили су се углавном рибом и месом јелена и дивље свиње које су умели да хватају замкама. Пас је једина животиња коју су припитомили али га нису водили у лов. Остатке хране бацали су у јама и на основу промена на ископаним костима научници су утврдили тадашњу климу и померање обале.

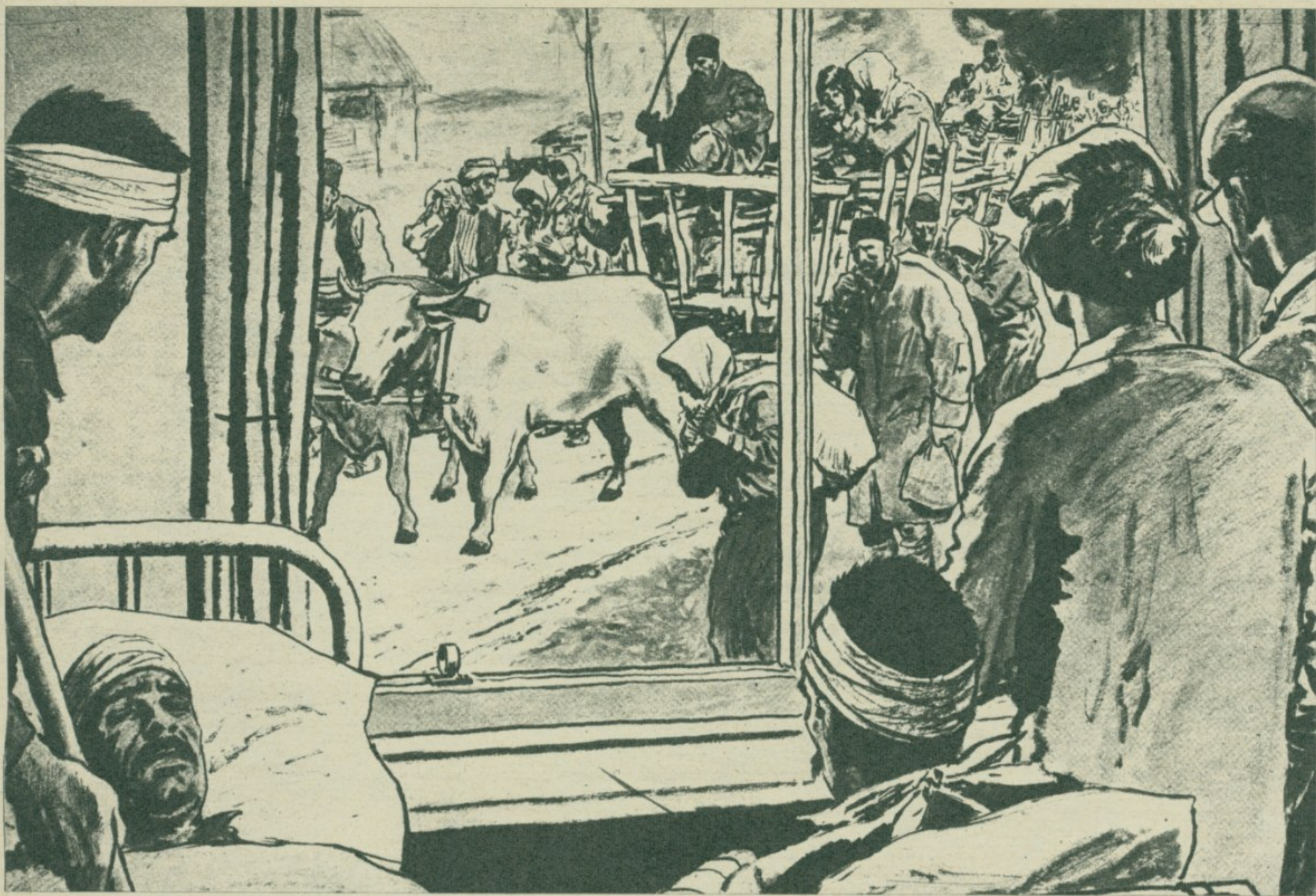
и камена — дрвена дршка са каменим убојитим шиљком. Аини су правили стреле чије су врхове мазали отровом, кратке примитивне ножеве, секире, копља а за риболов удице и ости од рога. Живот им је постао лакши када су упознали метал, кад је гвоздено доба заменило камено.

6

ВАЗЕ И НАУШНИЦЕ — Током времена Аини су постали веште занатлије. Прво су почели да обрађују глину и од ње праве разне посуде и вазе које су затим бојили живим бојама и пекли. Многе од њихових керамика пронађене су и сачуване. Занимљиво је да Аини на њима никада нису представљали ни људске ликове, ни животиње, ни биљне мотиве. Пошто су волели да се ките Аини су правили и веома леп накит — наушнице, гривне, огрлице, прстење. Уметност Аина, међутим, рано се угасила.

НАСТАВИЋЕ СЕ

МИС ИНГЛИС РАТУЈЕ

— Наређујем вам да се повучете са нама! — узвикнуо је бесно официр, али докторка Инглис није ни трепнула нити се померила с места

Хладна јесења киша сипала је по генералштабним официрима који су већ пола часа стајали крај главног улаза болнице у Крушевцу. На два метра од њих стајала је једна жена огрнута суром војничком пелерином. Била је то шкотска докторка Елзи Мод Инглис. Видело се да нешто жустро расправља док је њихове речи пригушивала топовска паљба. Аустројске трупе надирале су све ближе.

— Зар не чујете топове? — упитао је нестрпљиво један официр. — Понављам вам — ваша намера да останете овде са рањеницима равна је самоубиству. Јесте ли мислили шта ће бити ако буде заробљен неки наш лекар? Кад Аустројанци открију да сте британски држављанин могу вас мучити.

— Дошла сам у Србију да се бринем о вашим рањеницима — изјавила је докторка Инглис и још чвршће упрла своја стопала у блато — и мој рад тек сада почиње. Кад бих сада пошла, половина мојих болесника умрла би уз пут.

Официр је стиснуо песнице од беса:

— Онда вам наређујем. Морате се повући са нама! — узвикнуо је он.

Доктор Инглис није ни трепнула:

— Не! — рекла је одлучно. — Нећу напустити своју болницу сем ако ме не ухапсите или силом не отерате одавде.

Схватајући да је даље расправљање сасвим безнадежно, официри су салутирали, окренули се и љутито отишли. Очигледно, нису још добро познавали мис Инглис.

УПОРНА ШКОТЛАНЋАНКА

Рођена је у Индији, у месту Наини Там 1864. у породици угледног државног чиновника. Први пут се за медицину заинтересовала још као дете: била је сведок ужасне епидемије малих богиња која је само те године однела у Индији на стоти не хиљада живота.

Породица јој се вратила у Шкотску 1878. а десетак година касније Мод се уписала на Единбуршки универзитет. Била је једна од првих жена на Медицинском

факултету. После одлично завршених студија специјализирала је хирургију. На почетку праксе предстојала јој је огромна борба да постигне исти статус са својим колегама мушкарцима. Најзад је успела да добије место хирурга у Единбуршкој болници за жене и децу.

Кад је августа 1914. године почео први светски рат одмах се добровољно пријавила да негује рањенике на фронту. Међутим, представник Министарства рата коме је понудила своје услуге одбио је њен предлог.

Али тврдоглава Шкотланћанка није одустала. Почела је сама да организује своју болничку службу. Прво се обратила организацији сифражеткиња у Единбургу (која се борила за права жена) и то руководство за Шкотске женске болнице и они су јој, знајући да кад Мод нешто започне, то не може да пропадне, доделили огромну суму од 200.000 фунти!

Сада је лекарка Инглис имала довољно новца да формира неколико екипа. Ускоро су њени лекари и болни-

чарке постали чувени јер су увек ишли тамо где је било најопасније.

У пролеће 1915. године до знала је да је шеф екипе у Србији умро од пегавог тифуса. Одлучила је да лично преузме болницу за тифусаре. Не сачекавши званично одобрење отпутовала је у Крагујевац. Ту је под надзором њене екипе било већ 600 оболелих, двоструко више него што је болница могла да прими.

МЕЂУ ТИФУСАРИМА

Читава Србија преплављена је тифусом и Мод на свој ужас открива да у болници нема никаквих услова за лечење. Болесници леже по двојица у кревету, хране нема, лекова и опреме такође, а сваког дана на волонским колима стижу нови тифусари, изнемогли, у грозници. Цело лето 1915. Инглис и њени сарадници нису знали за одмор. Радили су дан и ноћ да спасу што је могуће више живота. Тек средином септембра епидемија тифуса почела је да јењава али у међувремену многи војници су помрли, а под

легле су и три сестре Енглескиње.

У то време немачка армија од 100.000 војника надирала је све ближе Крагујевцу тако да је мис Инглис била приморана да своју болницу премести у Крушевац. У писму својима јављала је: „Друм је преплављен избеглицама, њихове ствари натоварене на расклиматана воловска кола а на врху седе деца. Колоне војника иду уз њих. Болнице су препуне рањеника“.

У Крушевцу је одлучила да остане. За њене болеснике било би погубно да се поново селе. Успротивила се не само наредби српских официра него и сер Ралфу Пецету, представнику Британског Црвеног крста.

Сви су се повукли, само је мис Инглис остала и сачекала долазак Аустројанаца. Заробљена је, али је тако упорно захтевала да се врати својим болесницима да су јој на крају дозволили да обавља своју дужност. У рукама непријатеља патила је од баде и понижења. Здравље јој је попустило. Фебруара 1916. године са својом екипом стражарно је спроведена до Беча, а одатле преко Швајцарске отпутовала у Шкотску.

ПОСЛЕДЊЕ »ЗБОГОМ«

Али то није крај приче о мис Инглис. У својој земљи она држи предавања о српском народу, његовим патњама и великом јунаштву. Енглези и Шкотланћани почињу да дају велике прилоге у новцу и материјалу.

Када је др Инглис дознала да се у Русији налази Српски добровољачки корпус, она одмах креће тамо са екипом од 80 жена да им се придружи. Кад су је позвали да се врати, одговорила је:

— Доћи ћу са српском војском, али без ње — не!

Здравље мис Инглис је сасвим попустило. Она мора да прекине рад и тешко болесна креће са српском војном мисијом у Енглеску. На дан искрцавања устаје из постеље, последњом снагом облачи униформу српског официра да би се опростила од својих пријатеља и да им на њиховом језику каже „Збогом“! Растанак је био пун бола и суза. Официри су један по један прилазили, љубили јој руку и захваљивали за све што је учинила. Тада ју је сасвим издала снага и она је изнемогло пала. Изадхнула је новембра 1917. године.

Х Х Х

Друштво жена Шкотске је у знак сећања на докторку Елзи Инглис о свом трошку подигло болницу у Београду 1920. године. Уздигнута високо над градом, сва утопула у бујно зеленило старог парка, и данас постоји ова болница првобитно намењена женама и деци. Сада она носи назив „Железничка болница“. У главном холу стоји мермерна плоча на којој су златним словима исписане речи на енглеском „Меморијална болница др Елзи Инглис“.

В.С.

НЕ ВРАЋАЈ СЕ БЕЗ 4 ГЛ

Ви можеће, и бој вам је дао,
иако силну ђокућуиу бојску,
и ђоћ ћеће, синко, кроз нахије;
једној кнеза ђреваруиу можеће
и на бјеру њеја домамиуи:
'своју ћеће бјеру изиубиуи;
једној ђосјећ, а гба ће ућећу,
гба ђос'јеци, чеиури одоше,
они ће вам куће ђоћалиуи,
ви дахије од њих изиунуиу.

Крајем априла 1804. године аустријски генерал Ценеј, командант Петроварадинске тврђаве, позвао је у Земун, погранични аустријски град према београдском пашалуку, српске кнезове и представнике турских дахија ради измирења. У сеновитој генераловој башти Карађорђе, прота Матеја Ненадовић и Јанко Катић затекли су десетак Турака и неколико аустријских официра. Пошто су поседали за велики баштенички сто и запалили чибукe, обратио се генерал Ценеј српским кнезовима:

— Зашто сте започели борбу са Турцима?

— Какав зулум подносимо од дахија — поче прота Матеја Ненадовић — ни за недељу дана не би се могло испричати. Најпосле нам посекоше кнезове: мога оца Алексу, Илију Бирчанина и стотине других!

— Што је било, било је! Аге неће више онако чинити — рече један од Турака.

— Шта ви Срби захтевате од Турака? — упита генерал. — Мени је наређено да вас како знам измирим!

— Ето проте, нека прочита шта смо се прекјуче договорили — умеша се Карађорђе севајући очима.

ПАЛИТЕ КОЛИБЕ!

Прота Матеја поче да чита... „да се дахије искорене из Србије, да се харач не повећава, да кадије суде по закону, да Срби могу слободно обнављати спаљене цркве и манастире и обављати верске обичаје, да је трговина по нахијама слободна, да раја бира себи кнезове, да се изабере један човек који би био врховни вожд српски и кога ће султан потврђивати својим хатишерифом...

За то време у Топчидеру, са друге стране Саве, крај десетак напуштених кућа

покривених сламом, врзала се група српских устаника на челу са Миленком Стојковићем. Неки од њих држали су запаљене буктиње. Они су били у дослуху с преговарачима у Земуну.

— Палите те колибе! — нареди Миленко.

— Ала ће бити цумбуса! — узвикну један од људи и потури угарак под кров.

Кровињаре плануше истовремено и густ црни дим диже се високо пут неба.

Препирка у Земуну била је на врхунцу кад се Јанко Катић као изненађен окрете према Топчидеру и спазивши дим оштро се обрати генералу Ценеју:

— Ето, господине, ви нас на царски и ваш образ преводите преко Саве а дахије нам у Београду пале куће и робе сиротињу!

Тада устаде Карађорђе: — Господине генерале, опростите на вашем труду и доласку, ал' од мира нема ништа а одсад ћете чути и видети бојева. И збогом!

ЦРНИ ЂОРЂЕ СЕ СПАСАО

Прилике у Србији биле су већ дуго времена крајње затегнуте. После Свиштовског мира 1791. турски султан отерао је обесне јаничаре из београдског пашалука, за везира у пашалуку поставио Мустафа-пашу кога је народ звао српска мајка а ферманима одредио да по селима управљају српски кнезови. Турцима је забрањен улазак у српска села. Протерани јаничари повлаче се у Видин одакле вребају шта се у београдском пашалуку догађа и чекају погодан тренутак да се врате.

Овај тренутак указао се 1799. када Порта, заузета својим спољнополитичким проблемима, није више могла да оружјем држи јаничаре у покорности и морала је да им дозволи повратак у Србију. До фебруара 1802. јаничарски заповедници — дахије Аганлија, Кучук-Алија, Мула-Јусуф и Фочић-Мехмед-ага — ликвидирали су Мустафа-пашу, узели читаву власт у београдском пашалуку у своје руке и завели терор над становништвом. Судили су како им се допадало, отимали имања, нападали

српске жене, палили цркве, убијали. Најзад, народ поче да се комеша и на челу са својим кнезовима спрема отпор. Дахије, међутим, сазнају од својих ухода да је на помолу велика буна, хитно се састану у Небојши кули под Калемегданом и одлуче да муњевитом акцијом исеку српске кнезове и тако народ обезглаве.

Четвртог фебруара 1804. крену дахије на челу са својим јаничарима у све крајеве пашалука и поче сеча кнезова. Прво на превару погубе кнеза Палалију из Гроцке, затим Марка Чарапића из Белог Потока, Гагић Јанка из Болеча, кнеза Теофана из Орашја, кнеза Петра из Ресаве, игумане Хаџи-Ђеру, Хаџи-Рувима. У ваљевској нахији ухвати Фочић-Мехмед-ага Илију Бирчанина и Алексу Ненадовића, одведе их према Колубари и погуби.

Тако су дахије посекле многе српске кнезове али су се многи и спасли, међу њима и Црни Ђорђе, чувени кнез Карађорђе из Тополе. Он је са Станојем Главашом дигао народ у Шумадији, попалио турске ханове а Турке који су се затекли у селима натерао да се повуку у градове. После првих успеха састану се вође побуњеника 14. фебруара 1804. у Орашцу и за главног вођу изабери Карађорђа. Тако је почео I српски

устанак. За кратко време српска војска бројала је око 25.000 људи.

ПИСМА ЗА ИБРАХИМ-АГУ

После неуспелих преговора у Земуну Порта је коначно одлучила да се умеша и поведе рачуна о веома опасној ситуацији на својој северној граници. У Србију је хитно послат Бећир-паша са задатком да буну смири и казни дахије. Крајем јула 1804. Бећир-паша стигне на Беле Воде код Жаркова, близу Београда. Са собом је водио 4.500 војника. Са Врачара, где је био главни логор устаника, пође му сутрадан у сусрет Карађорђе са протом Матејом Ненадовићем. Поред њих двојице био је ту и Јанко Катић са 600 коњаника који је пашу пратио од Дрине до Белих Вода.

Близу пашиног логора заустави Карађорђе своје коњанике којих је било 2000, подели их у два дела и распореди тако да турски логор опколе са три стране — са две Карађорђе а са треће Ка-

АВЕ!

тишеви коњаници. Овај манастир изведен је као случајно. У пашин шатор уђу Карађорђе, кнез Сима Марковић, прота Матеја и Јанко Катић који је био и тумач јер је одлично говорио турски. Бећир-паша, углађен турски чиновник одевен у најраскошнију одећу извезену сромом, почне одмах да обећава златна брда и долине али га Карађорђе прекине:

— Фала ти, честити пашо, ми знамо да цар нама зумума не чини и рад је и тебе је послао да нас умириш. Али, дахије су ноћас из Београда низ Дунав по-

бегле у Ада Кале. Они ће у Видину војску покупити и опет на нас ударити. Зато ти укратко кажем: докле год нама дахије у руке не дођу мртве или живе, никаква мира нема, нити о миру говора. И збогом!

— Бег Ђорђе, отур, отур! (седи)! И кажи ми имаш ли кога да пошаљем у Ада Кале а ја ћу дати бурун-тију (налог) за Ибрахим-агу да изда дахије! — рече Бећир-паша у страху да се разговори не прекину пре него што су и почели.

ГЛАВУ ОДНЕЛА ВОДА

— Имам Миленка бимбашу! — рече Карађорђе и седе на понуђени миндер-

лук. Поседаше и остали. Већир одмах нареди своје писару да пише бурун-тију — наредбу Ибрахим-аги да из да дахије. Та их Миленко побије и главе донесе у Београд. Истовремено је Реџеп ага из пашине пратње написао писмо своје стрицу Ибрахим-аги у коме је стајало да ће сам ага страдати ако не омогући да се побију Аганлија, Кучук-Алија Мула-Јусуф и Фочић-Мехмед-ага.

Карађорђе се одмах врати на Врачар и позва Миленка Стојковића:

— Којекуде, ево ти ова писма за Ибрахим-агу, команданта града Ада Кале, узми момке и потеси! Не враћај ми се без дахијских глава!

Миленко Стојковић, бимбаша — командант над хиљаду војника — одабере 40 добро наоружаних момака и на ратном чамацу највећом брзином крене у потеру за дахијама. Стигну око подне 5. августа. Преко пута Оршаве Миленко застави свој чамац и нареди момцима да се сакрију у шуму и чамац добро склопе а он сам пође у тврђаву.

У великој соби са миндерлуцима Миленка дочека Ибрахим-ага седећи и гледећи дугу проседу браду. Миленко му приђе и без речи пружи пашину бурун-тију и Реџеп-агино писмо. Ибрахим-ага, пошто прочи-

та шта му паша у бурун-тији и синовац у писму пишу, рече Миленку:

— Иди, пак дођи до вече кад се смркне!

Исте вечери дође Миленко са неколико момака Ибрахим-аги. Овај их проведе кроз тамне тесне улице добро пазећи да их ко не примети. Дошавши близу зидина покаже им осветљен прозор на једној кући.

— Ено, тамо су дахије!

Миленко са момцима опколи кућу. Али, дахије су изгледа осетиле опасност и свећа у соби се угаси.

— Разбијте пенџер! — прошапта Миленко двојници другова који су били уз њега.

Груну неколико хитаца из пиштоља, Миленко брзо укреса ватру и запади мара-му коју је носио за појасом. Његови момци опале још неколико пута према прозору. Миленко брзо притрчи кући и запаљену мара-му у којој је био камен завитла и убади кроз разбијен прозор. Соба се осветли, грму неколико пушака, зачуше се крици а онда тишина. Све је било свршено, дахије побијене. Миленко уђе у кућу у којој се крпа још димила, згади је и угаси палећи истовремено свећу коју су Турци само неколико часака раније угасили. Он погледа дахије које су лежале у крви, приђе им и гадећи се одсече им главе. Затим брзо изиђе из собе.

Ибрахим-ага посла једног Циганина да главе дахија опере од крви. Овај нехотице једну главу испусти у Дунав и вода је однесе. За ову непажњу добио је 500 батина а Миленко узме оне 3 главе и донесе их у Београд Карађорђу који нареди да их побију на шиљке око устаничког логора. Не достајала је само Аганлијина глава.

У ЧЕЉУСТИМА ЗМАЈА

НЕБО ЈЕ БИЛО ПЛАВО, ПОВЕТАРАЦ
ТАМАН КАКВА ТРЕБА И „НЕП-
ТУН“, ПОЧОСНИ ЈЕДРЕЊАК
ИНДИЈСКЕ КОМПАНИЈЕ,
ПЛОВИО ЈЕ ПРЕМА
КОНТИНЕНТУ...

ЛЕПЕ ГОСПЕ,
УВАЖЕНА ПОСПОДО,
МОЈЕ ПОШТОВАЊЕ
КАКО СТЕ?

СТРАШНО, КАПЕТАНЕ!
ОВАЈ МОРСКИ
ВАЗДУХ УПРОПАСТИ
МИ ТЕН!

ДИВАН
ДАН,
ЗАР
НЕ?

ЗАЛИСТА,
КАПЕТА-
НЕ!

ДОБРО!
АЛ' ТО
БЕ БИТИ
ПОС-
ЛЕДЊА!

АЈДЕ,
ЧИКАНИК!
ИСПРИЧАЈТЕ
НАМ ЈОШ
ЈЕДНУ
ПРИЧУ
ПУСАРИ-
МА!

СРЕЋАН САМ, ХОКИН-
СЕ! НЕ БИ СЕ МОГ-
ЛО ПОЖЕЛЕТИ
ПРИЈАТНИЈЕ
ПУТОВАЊЕ!

ДА,
КАПЕТАНЕ!
МИРНО И
ПРИЈАТНО!

ОЛУПИНА
НА ВИДИКУ!

АХ! КАКВА ГЛАСИНА! УПЛА-
ШИ МЕ СВОЈОМ ДРЕКОМ!
ОЛУПИНА... ХОКИНСЕ, БИ
Л' МИ ДОНЕЛИ МОЈ
ДУРБИН?

ХМ... ДА,
ВИДИМ!
ТАЧНО...
ОЛУПИ-
НА!

АКО МЕ НОС
НЕ ВАРА...
ТО ЈЕ
КИТОЛОВАЦ!

ДА ГА
ПОГЛЕДАМО
ИЗБЛИЗА!

НЕ! ОБИКИ БЕМО ГА У ШИРОКОМ ЛУ-
КУ! ХОКИНСЕ, ДОНЕСИТЕ МИ МОЈ
МИРИС ОД ЛУБИЧИЦЕ!

ДА ЛИ
ЈАРЕБИЦА
БРЗО
ЛЕТИ?

ЖИВОТИЊСКО ЦАРСТВО

26 **ЈАРЕБИЦА** — Припада једној од 400 врста кока ма да се то по њеном изгледу никада не би рекло. Живи у пољима а воли пределе где има жбуња да би се кад затреба склонила од опасности. У томе јој помаже и боја перја што јој је преко потребно јер непријатеља има много — од свих могућих птица грабљивица до човека који је тамани неконтролисаним ловом. Јаребица је, међутим, толико корисна за поља и њиве јер уништава штетне инсекте и тако живахна и лепа да би јој зими требало бацати зрневље и олакшати јој живот.

27 **ВРАБАЦ** — Пореклом је из Средоземља али је током векова постао најпознатија и најраспрострањенија птица на свих 5 континената. Врабац није селица и зими се прилично злопати. Он се зато држи људских насеља где може да дође до хране и неког тавана, настрешнице или стаје да се заштити од невремена. У пролеће једе инсекте а у остала годишња доба зрна житарица. Зато се сматра да је више штетан него користан али би људска насеља била мање весела када у њима не би било ове срдчане мале птице.

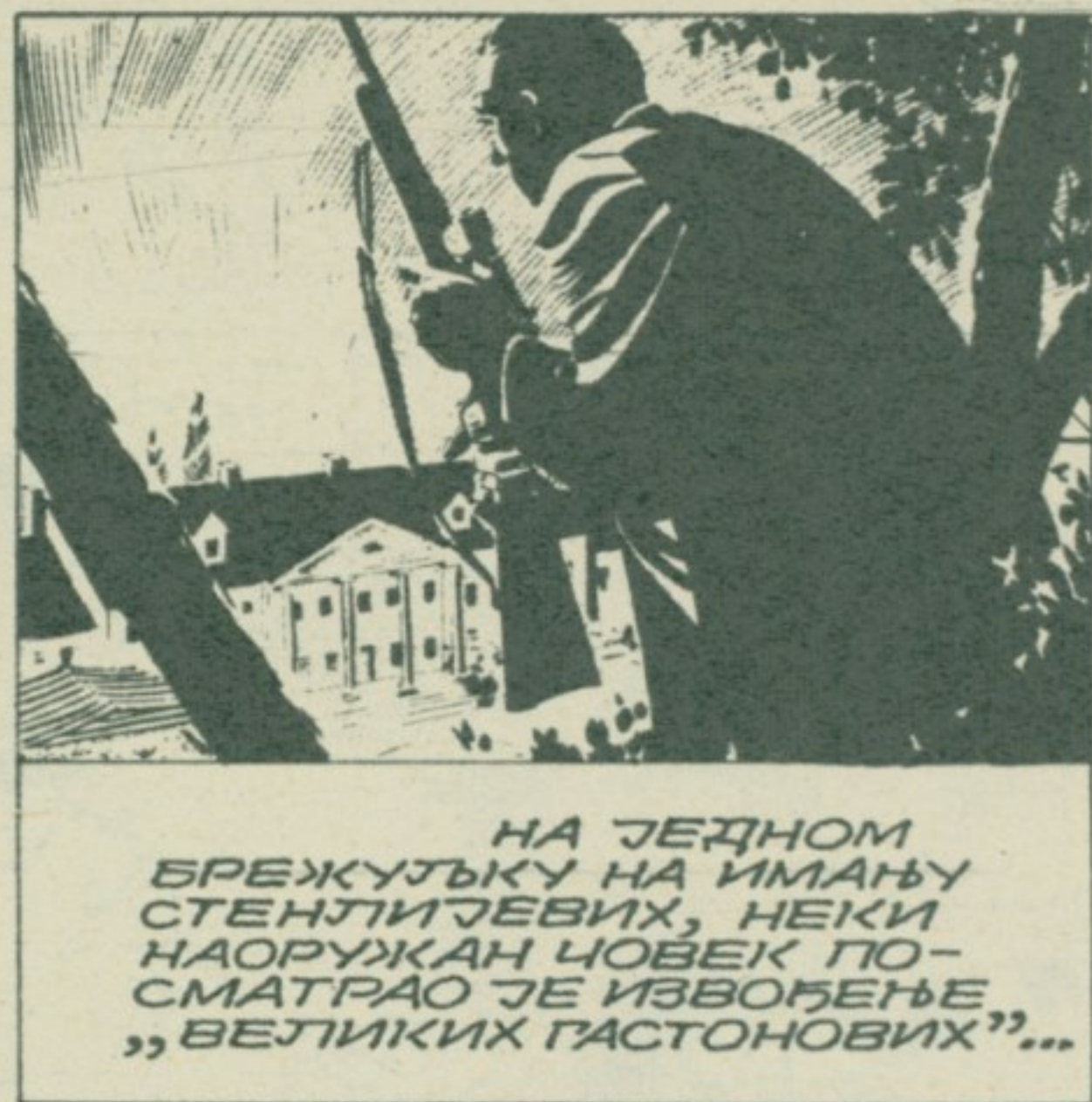

Р
КИРБИ
П

ТЕЛЕПАТИЈА

РИПЕ,
БОЖИМ
СЕ ОНОГ
ШТО
БИХ
МОГЛА
ВИДЕТИ!

ХРАБРО,
АЛТА
САМО
МИСЛИ НА
НАШУ
ШИФРУ!

ГДЕ СИ ТИ
СТАЈАО КАД
ЈЕ ГАСТОН
БИО
ПОГОЂЕН?

ПА...
ОВАЈ...
ТУ, КРАЈ
БРАТА!

ДОБРО!
СТАНИ НА
ИСТО
МЕСТО!
МОЖЕМО
ДА
ПОЧНЕМО...

ГОСПОДИЦЕ,
УПРАВО МИ
ПРУЖЕН ЈЕ ЈАН
ПРЕДМЕТ!
МОЖДА МИ
МОЖЕТЕ РЕКИ
КОЈИ...

ДРЖИТЕ
ЖЕНСКУ
РУЧНУ
ТОРБУ!

МОРАЋЕ
ДА
УЗМЕ И
КАМЕРУ...
ПОД
РУКОМ
МУ
ЈЕ...

ИМАТЕ
У РУЦИ
МИЊУШУ
У ОБЛИКУ
ИСТОЧ-
ЊАЧКЕ
ПАПУ-
ЦЕ!

РИП И АЛТА
УСПЕШНО СУ
САРАЂИВАЛИ...

ДАЈ МИ И ТИ
НЕКИ ПРЕДМЕТ,
СТЕНЛИ!

МОЖЕ
ЛИ ПРС-
ТЕН?

НА БРЕЖУЉКУ
ИЗНАД ВИЛЕ...

ЗА ТО ВРЕМЕ НЕКА
НАОРУЖАНА ОСОБА
ПРАТИЛА ЈЕ ПРЕДСТАВУ
НА ТЕРАСИ...

ДРЖИТЕ
ПРСТЕН
МИСТЕР
СТЕНЛИЈА!

ПРОСТО
НЕВЕРО-
ВАТНО,
РИПЕ!

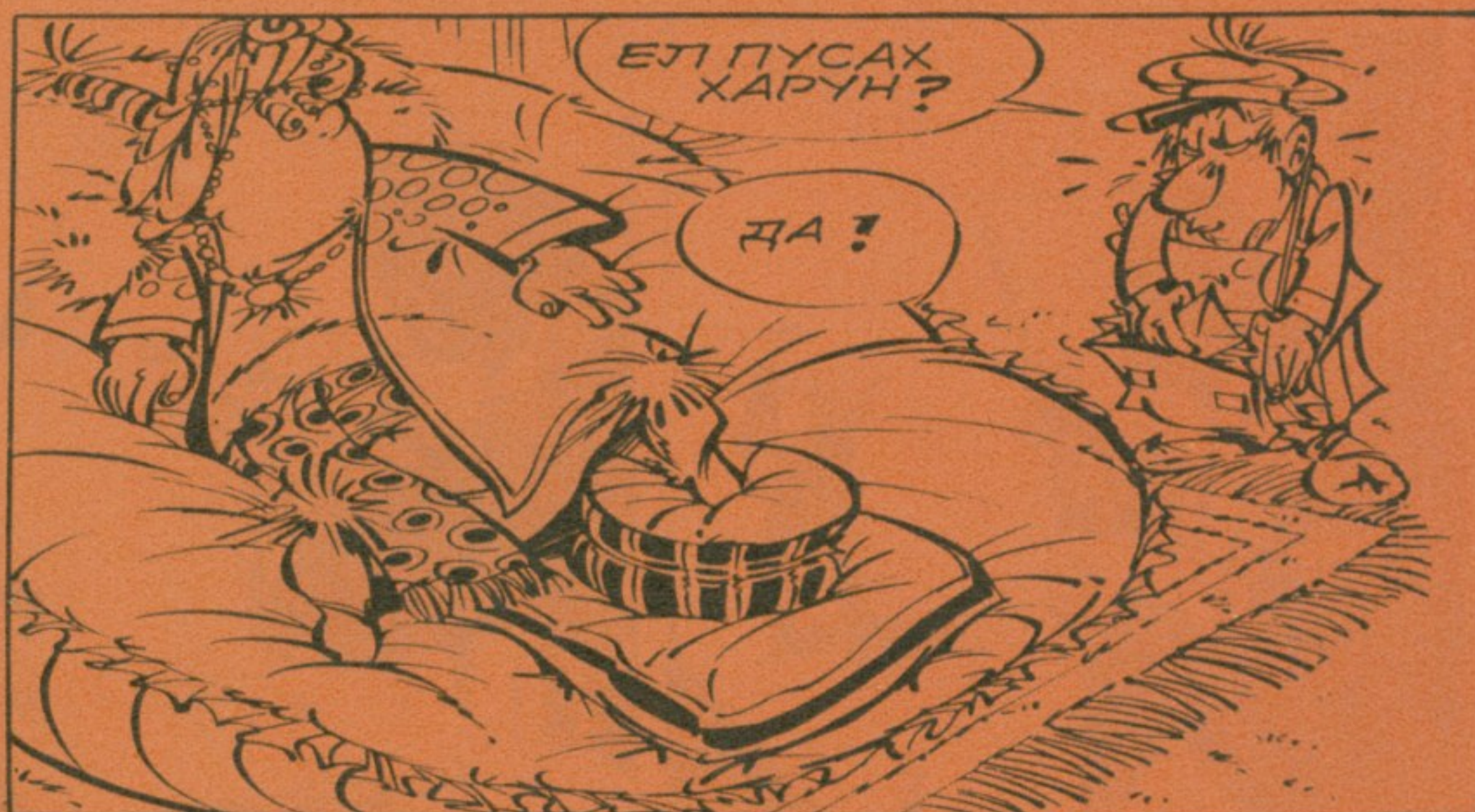
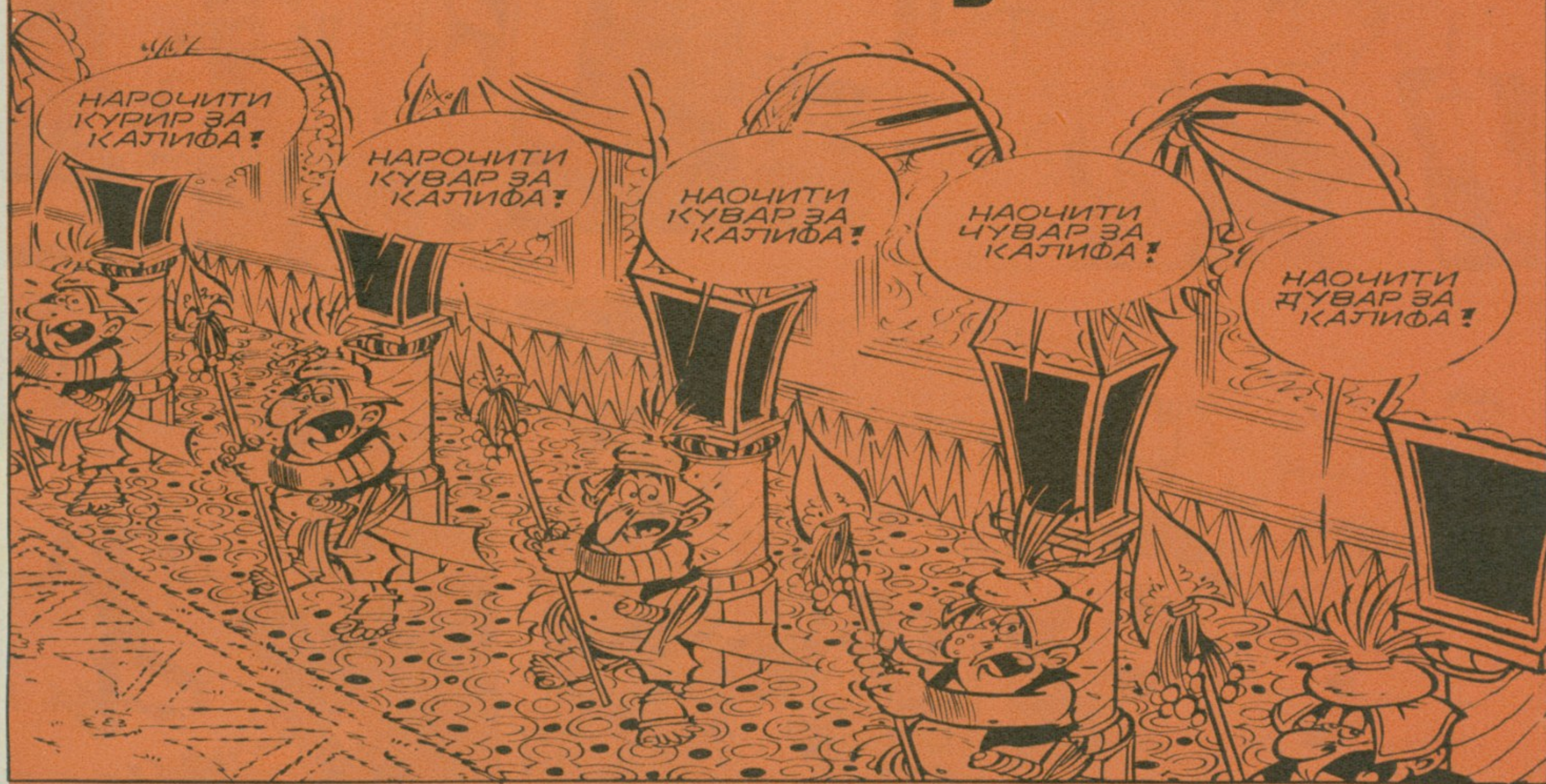
АЛТА ЈЕ ЗАИСТА
ФЕНОМЕНАЛНА!
А САД... ВЕЛИКИ
ЕКСПЕРИМЕНТ!

У СЛАВНИ
ГРАД БАГДАД,
ПРЕСТОНИЦУ
СВЕТЛОГ
КАЛИФА
ХАРУНА ЕЛ
ПУСАХА,
СТИЖЕ
СПЕЦИЈАЛНИ
КУРИР...

ИЗНОГУДОВ ученик

ЗВАО
СИ МЕ,
ПРЕС-
ВЕТЛИ?

ДА, ДОБРИ МОЈ
ИЗНОГУДЕ! УПРАВО
САМ ПРИМИО ПИСМО
ОД МОГ КОЛЕГЕ И
КОМШИЈЕ СУЛТАНА
ПУЛМАНКАРА!
ШАЉЕ НАМ НА
ПРАКСУ СВОГ
СИНА И ЛЈУБИМ-
ЦА, ПРИНЦА
ВАГОНЛИЈА!

СУЛТАН
МИСЛИ
ПУТОВАЊА
КОРИСТЕ
МЛАДИМА
И ЖЕЛИ ДА
СЕ ПРИНЦ
ВАГОНЛИ
ОБРАЗУЈЕ
КОД НАС!
ЈА ГА
ПОВЕРАВАМ
ТВОМ
СТАРАЊУ!

УЧИНИЋУ
СВЕ
ДА СЕ
ПОКАЖЕМ
ДОСТОЈАН
ТВОГ ПО-
ВЕРЕЊА!
ЧИНИШ
МИ ВЕ-
ЛИКУ
ЧАСТ!

ЗНАО САМ
ДА СЕ НА
ТЕБЕ МОГУ
ОСЛОНИТИ!

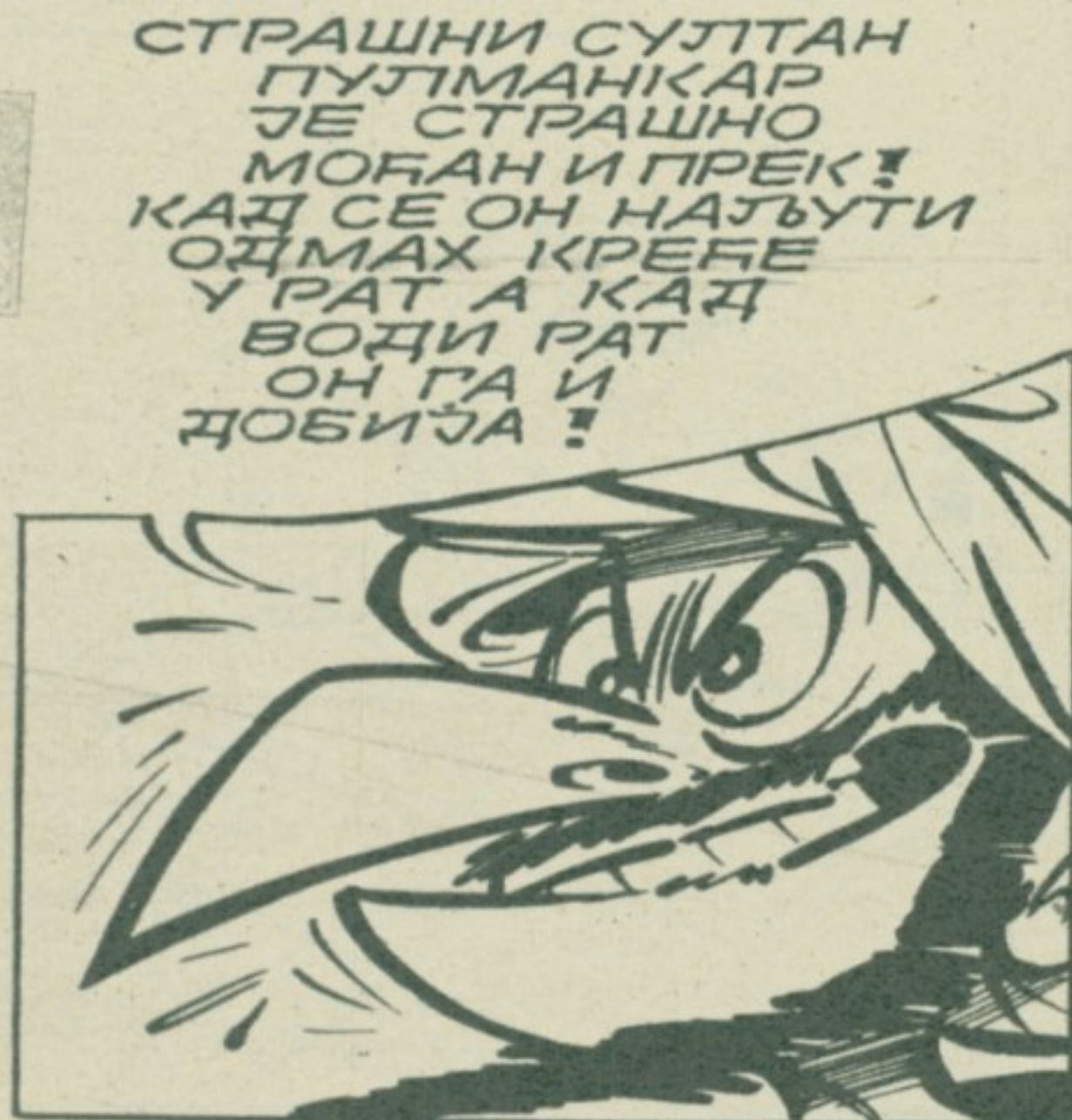

ДИЛАТ ЛАРАТЕ!
ДИЛАТ ЛАРАТЕ!
ВЕРНИ СЛУГО
МОЈ!

ПОСТАЋУ
КАЛИФ
УМЕСТО
КАЛИФА!

ОПЕТ
ТЕ ЈЕ
СПОПАЛО,
ГАЗДА!

СТРАШНИ СУЛТАН
ПУЛМАНКАР
ЈЕ СТРАШНО
МОЋАН И ПРЕК!
КАД СЕ ОН НАЉУТИ
ОДМАХ КРЕЋЕ
У РАТ А КАД
ВОДИ РАТ
ОН ГА И
ДОБИЈА!

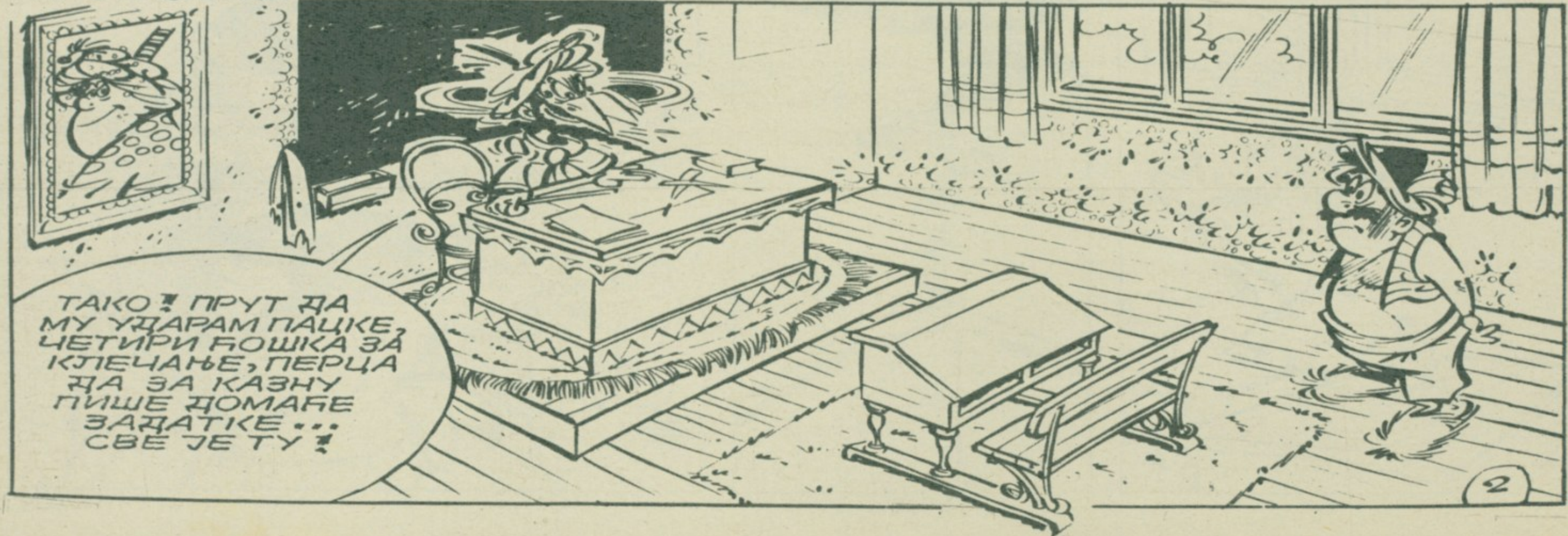
А КАД ГА ДОБИЈЕ
ОН СВОМ ПРОТИВНИКУ
СКИДА ГЛАВУ! Е, КАД
КАЛИФ ОСТАНЕ БЕЗ
ГЛАВЕ ЈА ЋУ ПОСТА-
ТИ КАЛИФ УМЕСТО
КАЛИФА!

А КАКО БЕТЕ
ДА НАЉУТИТЕ
ТОГ СУЛТАНА,
МОЛИЋУ ВАС
ЛЕПО?

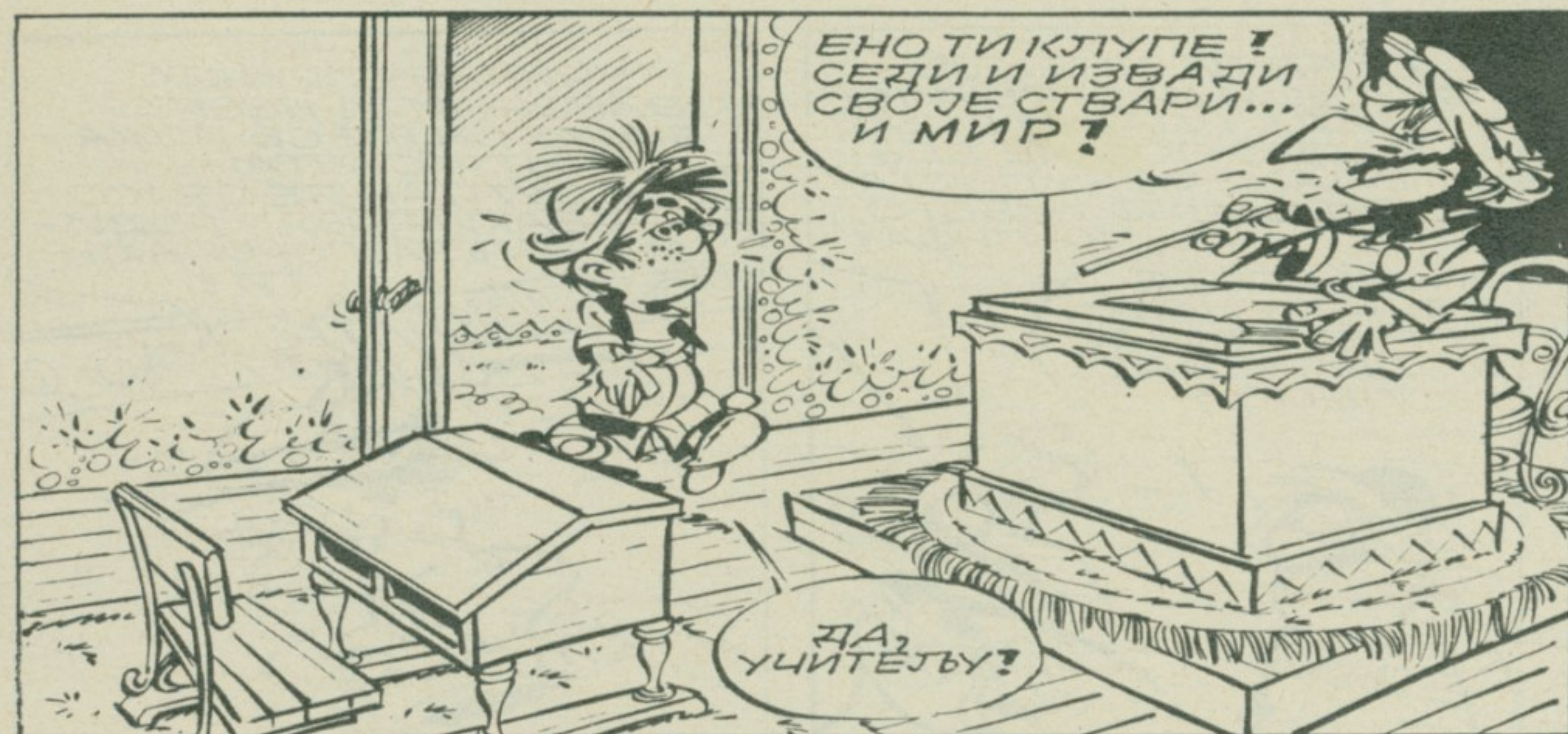
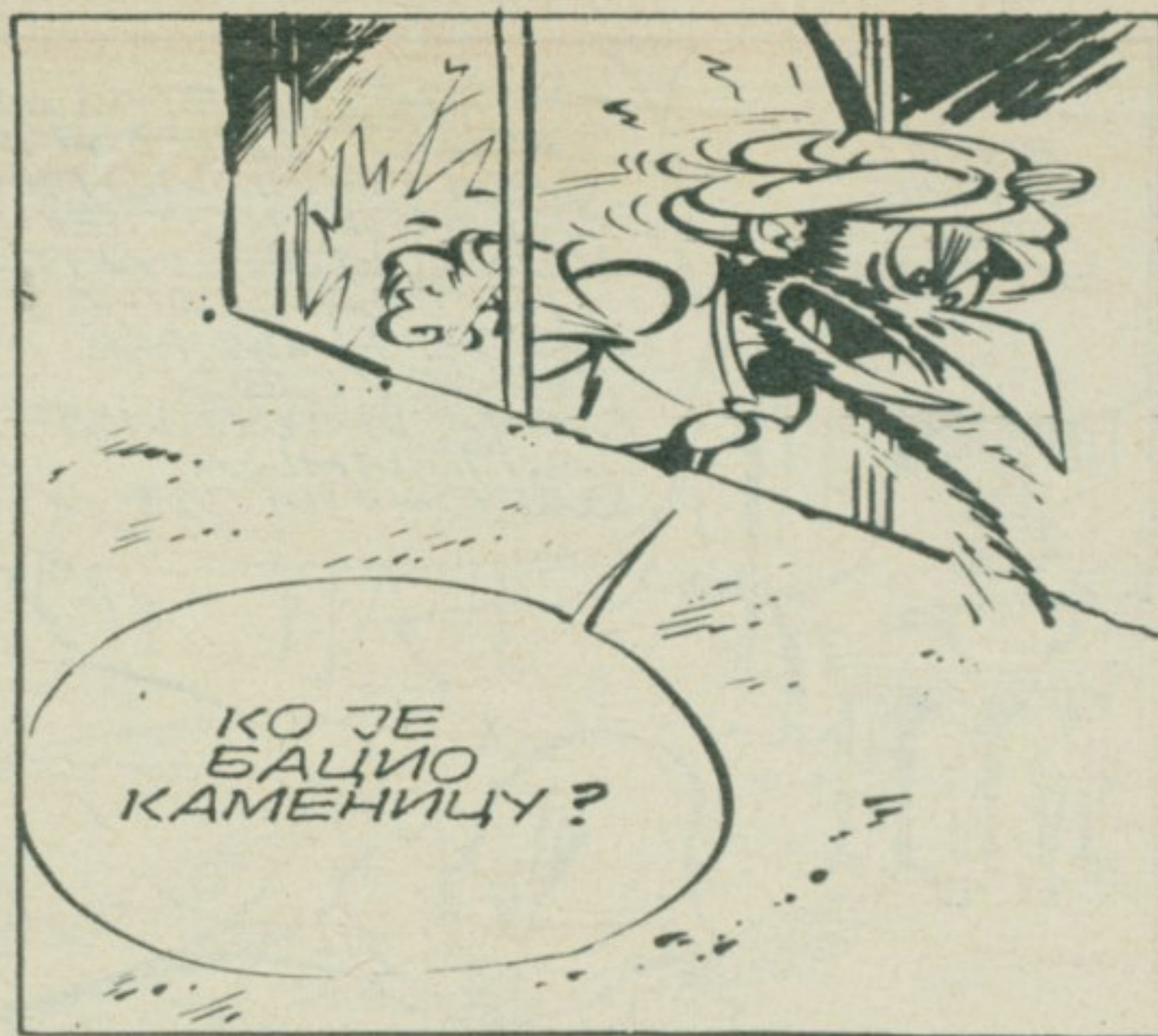

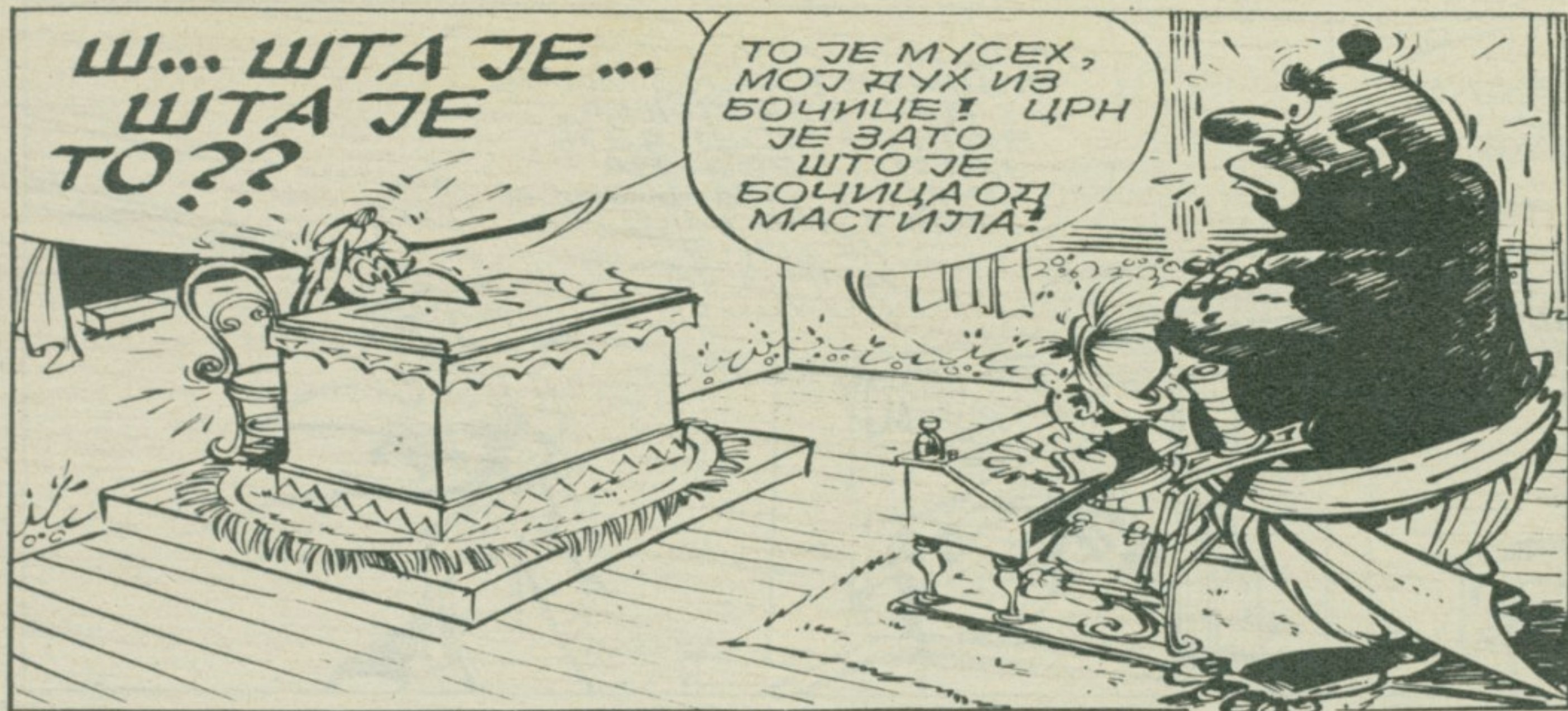
УЧИНИЋУ ПРИНЦА
ВАГОНЛИЈА НЕСРЕ-
ЋИМ! ОН ЋЕ СЕ ПОЖА-
ЛИТИ СУЛТАНУ
А СУЛТАН ЋЕ СЕ К'О
СВАКИ ДОБАР РОДИ-
ТЕЉ РАЗГОРОПАДИ-
ТИ!

МАЛО КАСНИЈЕ...

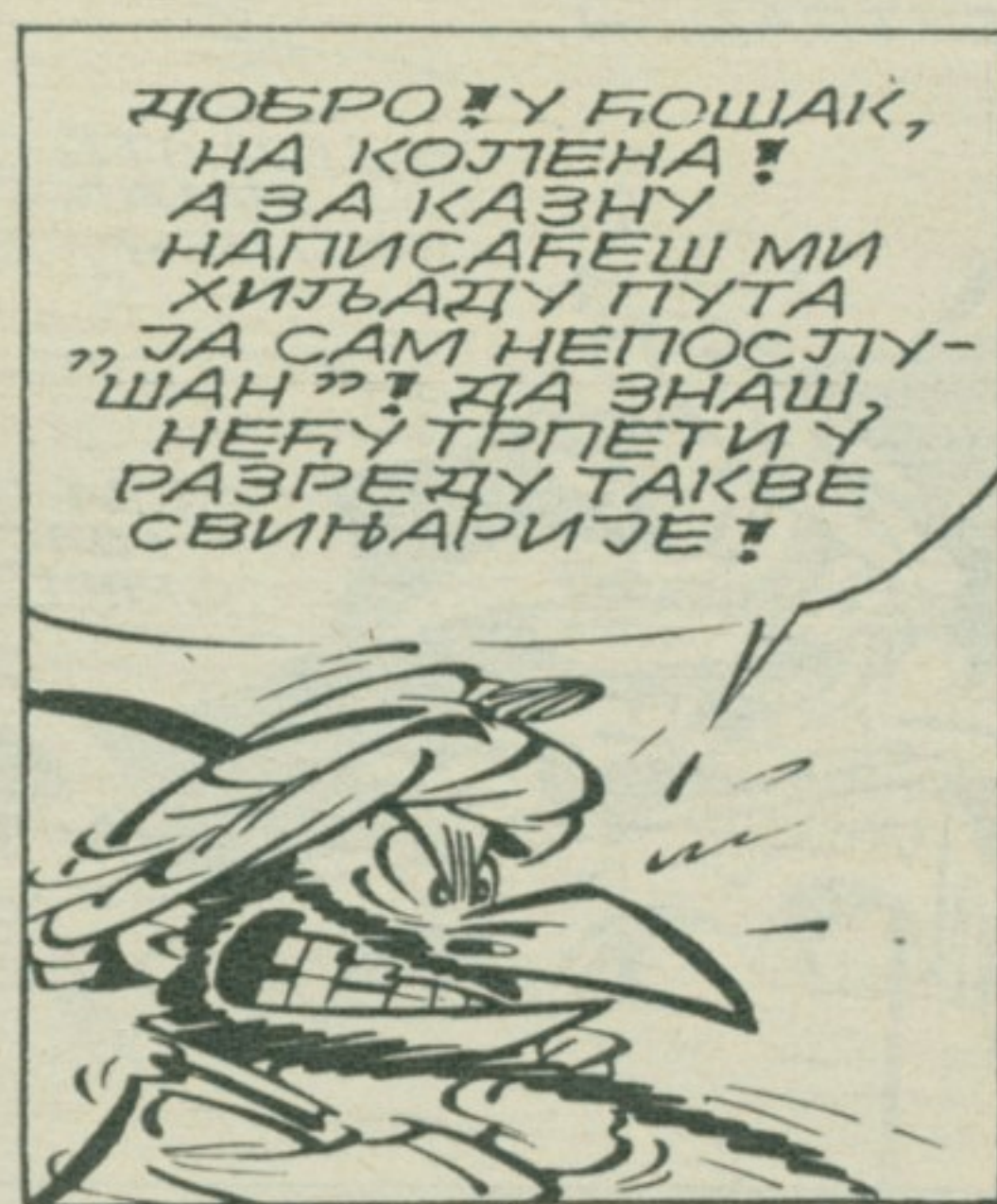
ТАКО! ПРУТ ДА
МУ УДАРАМ ПАЦКЕ,
ЧЕТИРИ БОШКА ЗА
КЛЕЧАЊЕ, ПЕРЦА
ДА ЗА КАЗНУ
ПИШЕ ДОМАЋЕ
ЗАДАТКЕ...
СВЕ ЈЕ ТУ!

Ш... ШТА ЈЕ...
ШТА ЈЕ
ТО??

ТО ЈЕ МУСЕХ,
МОЈ ДУХ ИЗ
БОЧИЦЕ! ЦРН
ЈЕ ЗАТО
ШТО ЈЕ
БОЧИЦА ОД
МАСТИЈА!

ДОБРО! У БОШАК,
НА КОЛЕНА!
А ЗА КАЗНУ
НАПИСАЋЕШ МИ
ХИЉАДУ ПУТА
ЈА САМ НЕПОСЛУ-
ШАН?! ДА ЗНАШ,
НЕЋУ ТРПЕТИ У
РАЗРЕДУ ТАКВЕ
СВИЊАРИЈЕ!

А АКО ТИ СЕ
КАЛИФОВА
ШКОЛА НЕ СВИЊА
МОЖЕШ УВЕК
ДА СЕ ЖАЛИШ
ТВОМ
ТАТИЦИ!

ПА... ШТА ОНДА
ЧЕКАТЕ?

КАКО
ШТА
ЧЕКАМ?

КОД МОГ ТАТЕ
КАЗНЕ ИЗРЕЧЕНЕ
БАКУ ПАДАЈУ НА
ЛЕЂА ЊЕГОВОМ
УЧИТЕЉУ... ЗАТО
ШТО ИХ НЕ УЧЕ
ДОБРО!

Е, ДРАГИ МОЈ
ПРИЈАТЕЉУ,
ТА ШКОЛСКА
РЕФОРМА
НЕЋЕ
КОД НАС
ПРОЋИ!

МУСЕХ!

!!

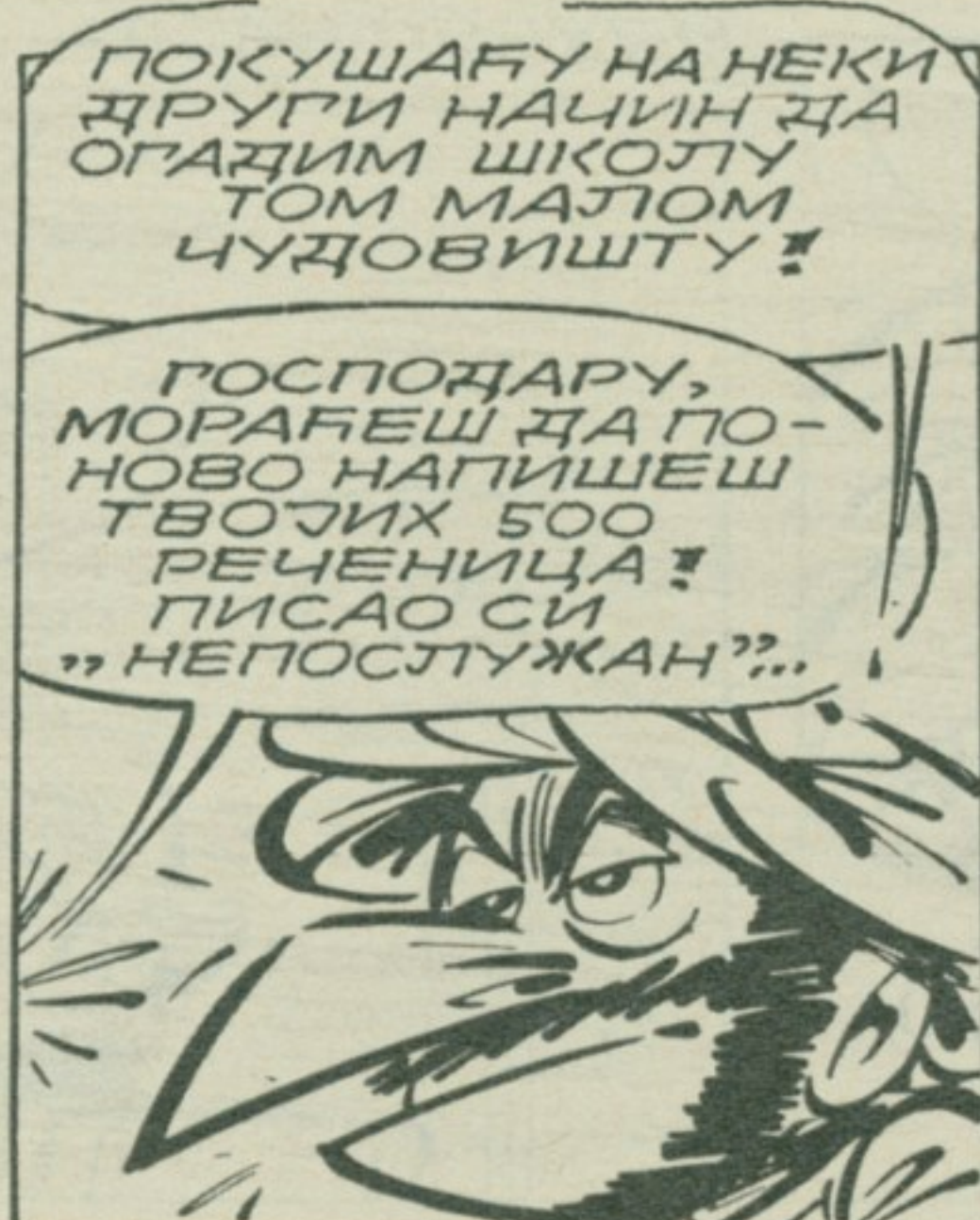

КАСНО ТЕ НОЋИ...

НЕ МОГУ
ВИШЕ,
ГОСПОДАРУ!

БУТИ И
ПИШИ ИНАЧЕ
БУ СУТРА
МОРАТИ
ДУПЛО ДА
ШКРАБАМ!

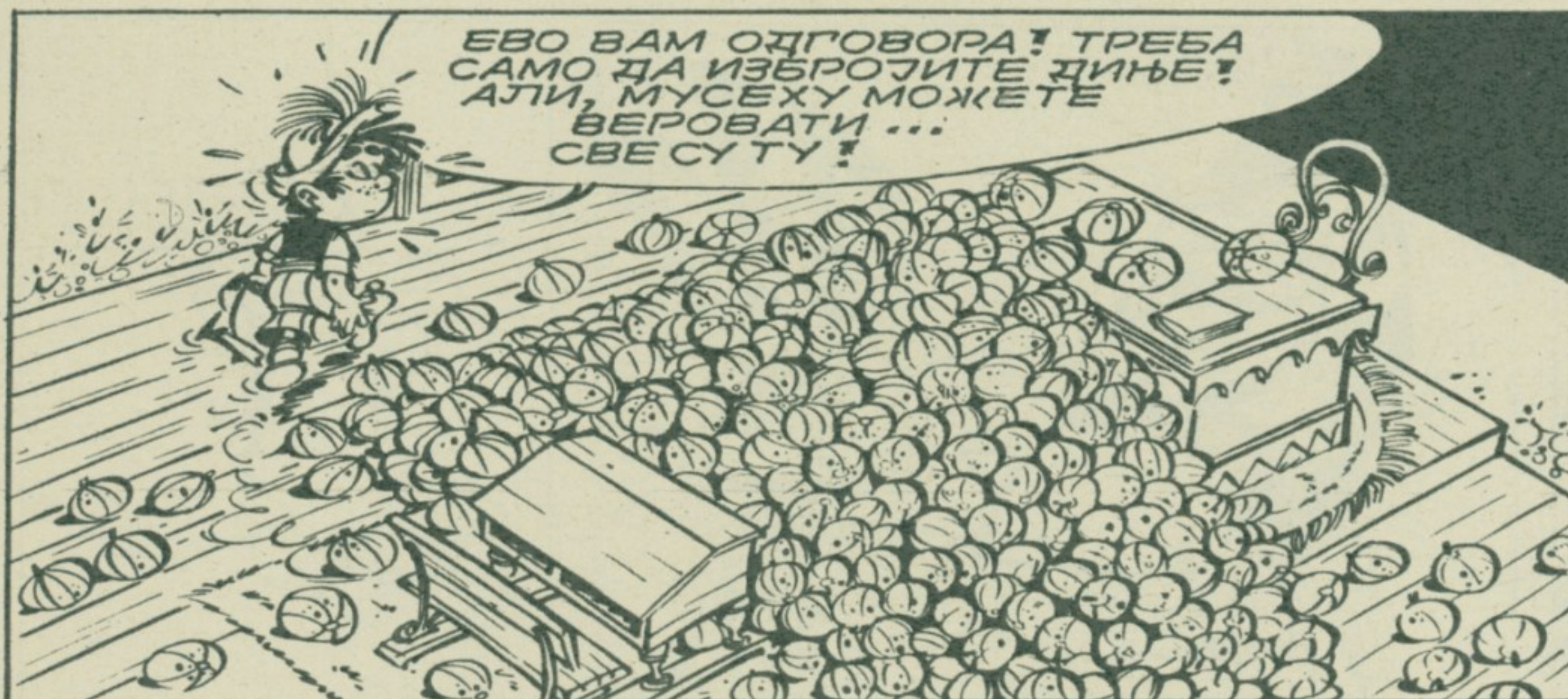
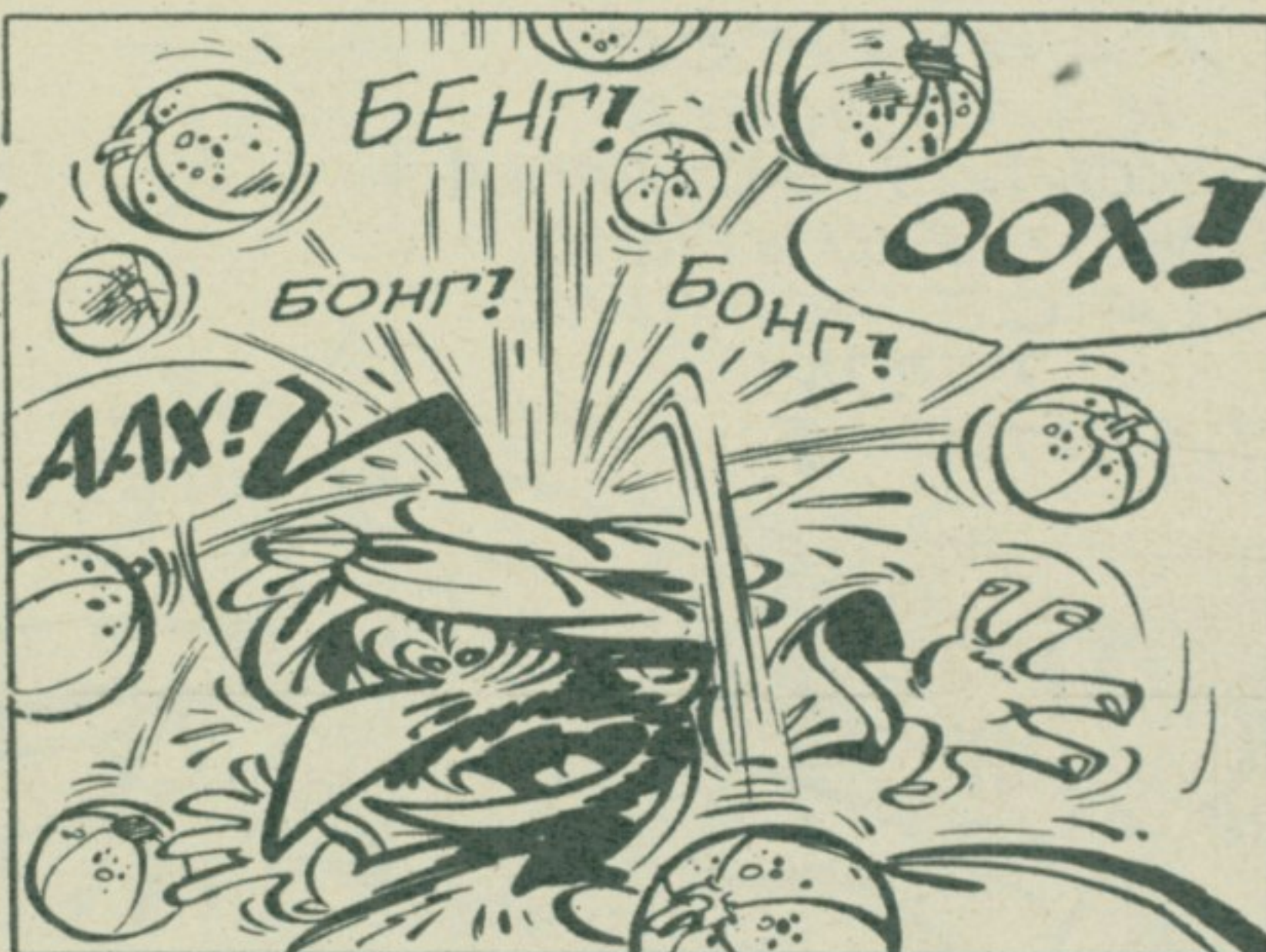
ПОКУШАЈУ НА НЕКИ
ДРУГИ НАЧИН ДА
ОГЛАДИМ ШКОЛУ
ТОМ МАЛОМ
ЧУДОВИШТУ!

ГОСПОДАРУ,
МОРАЋЕШ ДА ПО-
НОВО НАПИШЕШ
ТВОЈИХ 500
РЕЧЕНИЦА!
ПИСАО СИ
„НЕПОСЛУЖАН“...

ЗНАМ! ЈА САМ
ТО НАМЕРНО...
ДА ГА ЗБУНИМ
И ПРОВЕРИМ
ЊЕГОВО
ЗНАЊЕ!

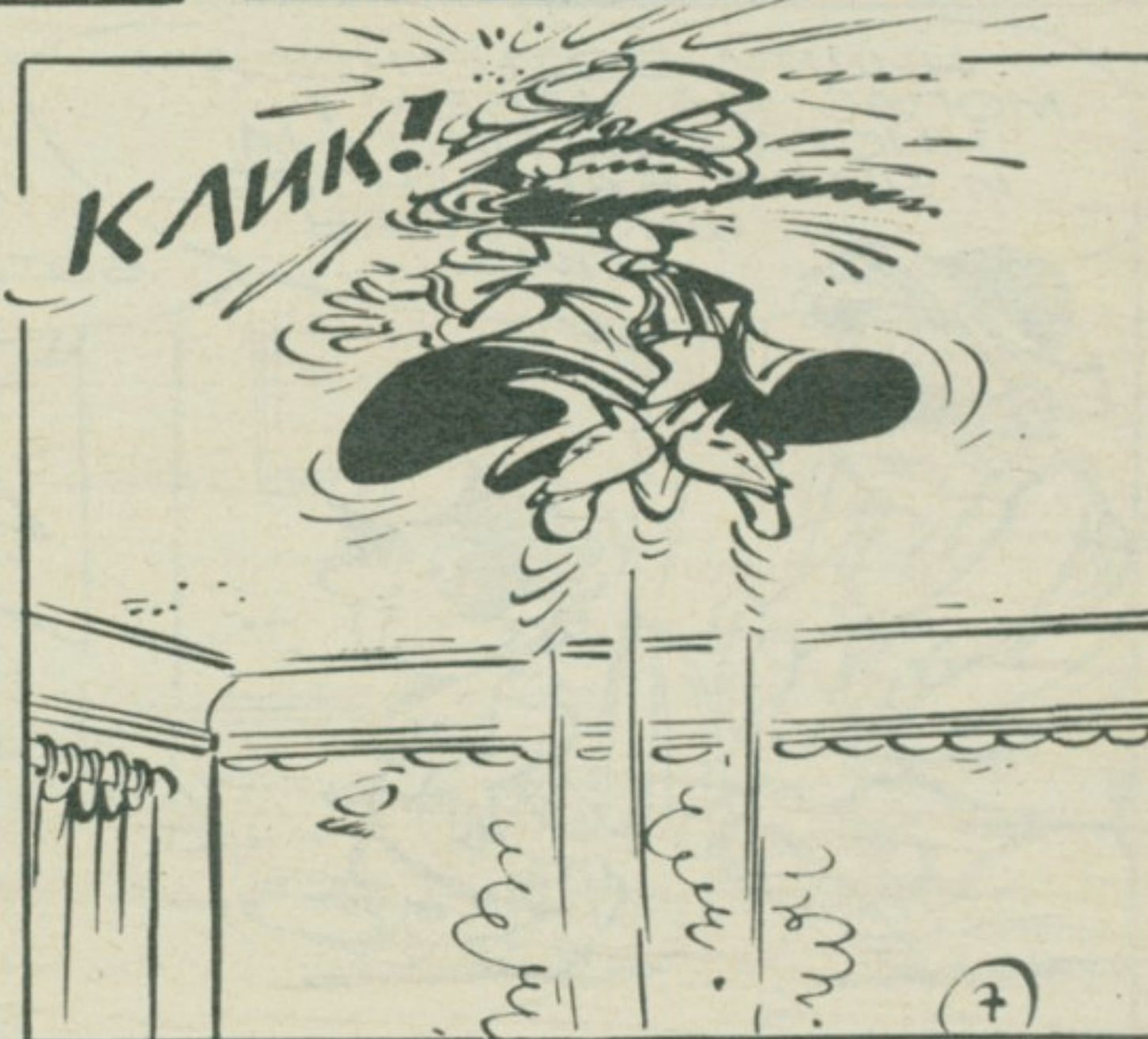
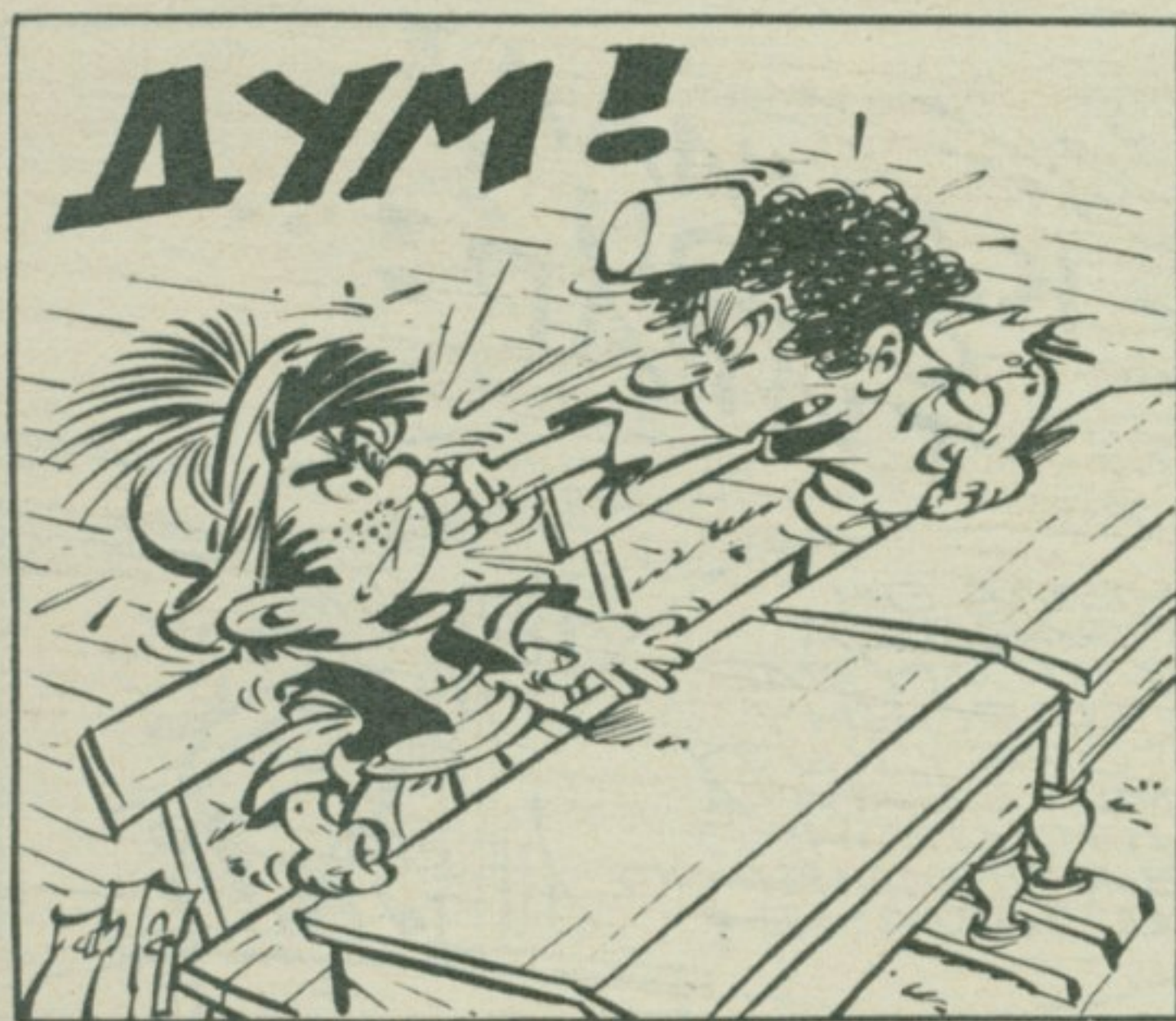
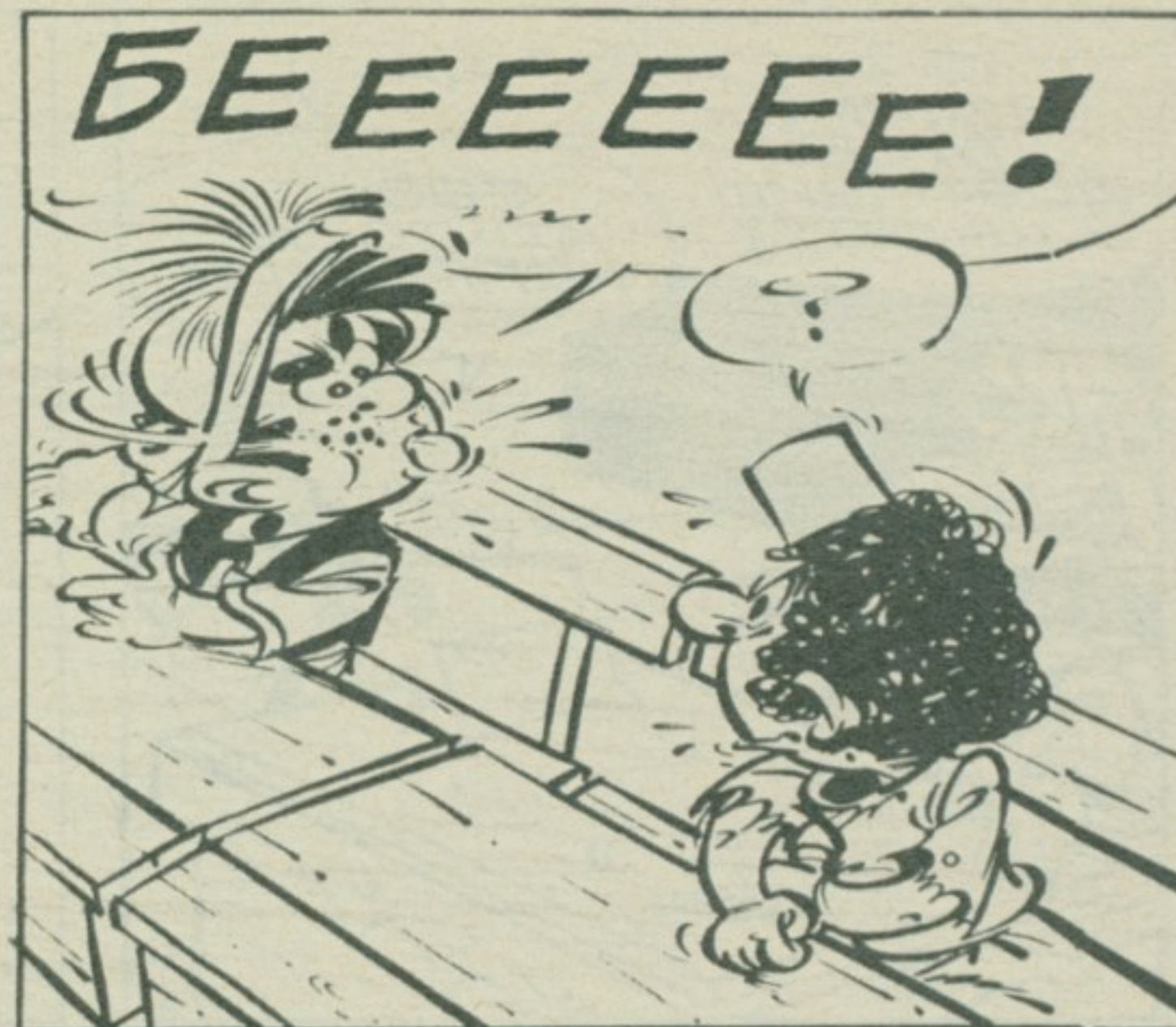
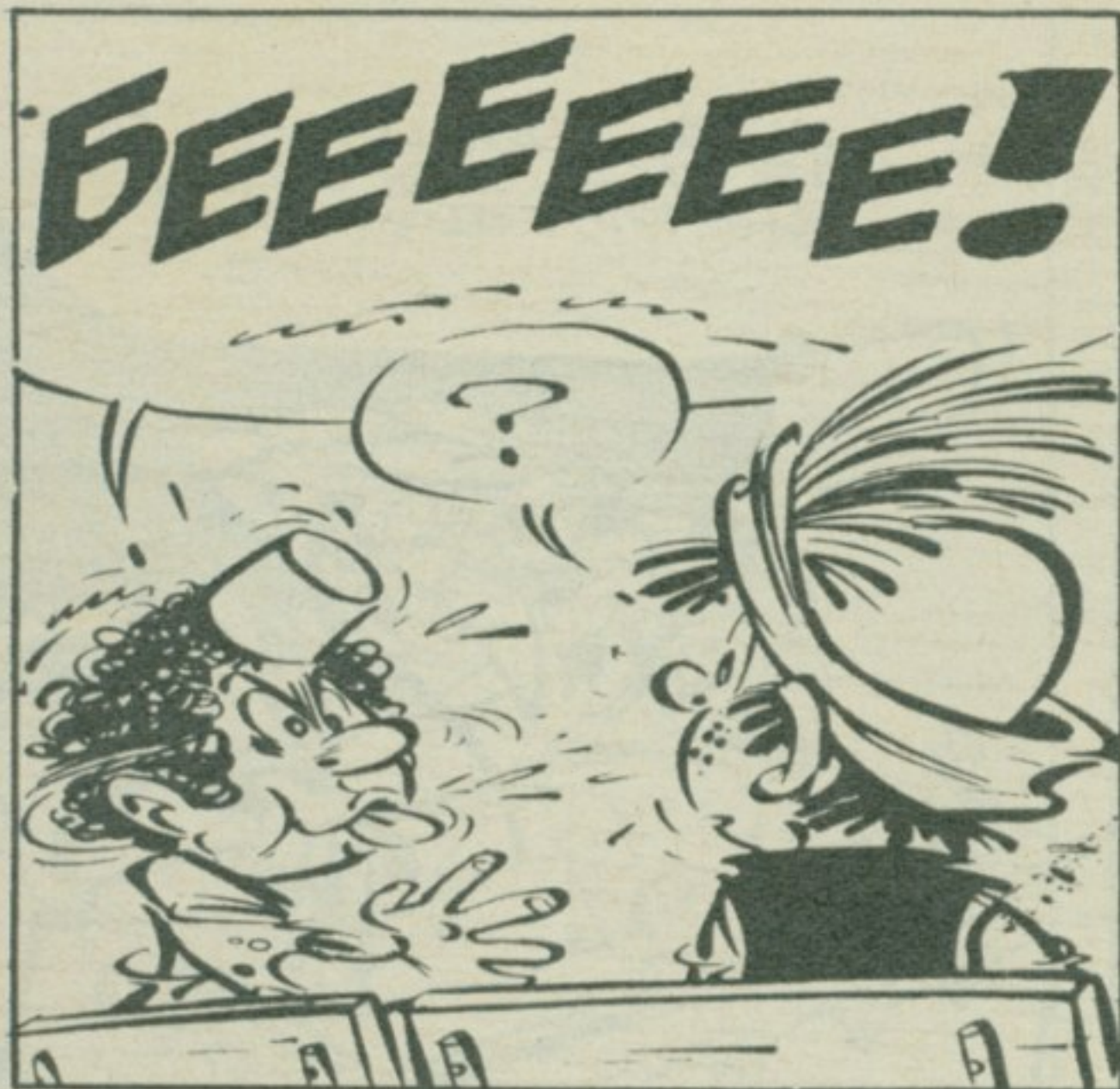
СУТРАДАН...

ИДУЋЕГ ЧАСА...

ПОСЛЕ НЕКОЛИКО ДАНА...

КРАЈ 39

НУЛА Х

ЗАВЕРА ПРОТИВ ЗЕМЉЕ

ПОСАДА
БРОДА НУЛА Х НАШЛА
ЈЕ НАУЧНИКА
КАРЛА ВИНЕРА...
АЛИ КАО
ЗАРОБЉЕНИКА
ЛИНКТАНА,
ДОК ЈЕ ПОЛ
ПРЕГОВАРАО
О ЊЕГОВОМ
ОСЛОБОЂЕЊУ
ВИНЕР СЕ
ОТЕО И...

КОСМИЧКИ ВАКУУМ
ЈЕ ХЛАДАН,
ВЕЧИТИ ПРОБ...

САМО-
УБИСТВО!ТИ
ЗНАШ, ПОЛЕ,
ШТАТО
ЗНАЧИ?

АААХ!

ОН ЈЕ
БИО ЈЕДИНИ
ЧОВЕК
КОЈИ ЈЕ
ЗНАО КАКО ДА
ИСКОПЧА
РЕАКТОР!

ДА,
ПРЕП!
ЗЕМЉА ЈЕ
САД
ОСУЂЕНА
НА ПРО-
ПАСТ!

У МИСЛИМА
СУ СЕ
ОБОЈИЦА
ВРАТИЛА НА
РЕАКТОРУ
ЗЕМЉИНОЈ
КОРИ...

... ОКРУЖЕН
УСИЈАНОМ ЛА-
ВОМ КОЈИ
ТРЕБА ДА ЕКС-
ПЛОДИРА КРОЗ
ШЕСТ ДАНА...

ПРЕП,
МОРАМО
НАТРАГ НА ЗЕМ-
ЉУ... ДА
ПОКУШАМО
ДА ГА
ДЕМОНТИ-
РАМО...

НЕ,
ЗЕМЉАНИНЕ!
НАШЕ
ВЕШТАЧКО
СУЊЕ
УМИРЕ!

ПОГОДИ-
ЛИ СМО СЕ
ДА ПРВО
ПОМОГ-
НЕТЕ
НАМА...

АЛИ,
СИТУАЦИЈА
СЕ ПРОМЕНИ-
ЛА! ВИНЕР ЈЕ
МРТАВ
И НАША
ПЛАНЕТА
ЈЕ У
ВЕЛИКОЈ
ОПАСНО-
СТИ!

НЕМО-
ГУЉЕ,
РЕКАО
САМ!

ЛИНК-
ТАНЕ ЈЕДАН,
ПОГЛЕДАЈ
ВИДЕО-
ЕКРАН!

1037

НАУКЕ СЕДМИЦЕ: НЕОЧЕКИВАНИ САВЕЗНИЦИ!

највеће

НА
КОНКУРС
СТИГЛО
10.000 ДУГМАДИ!

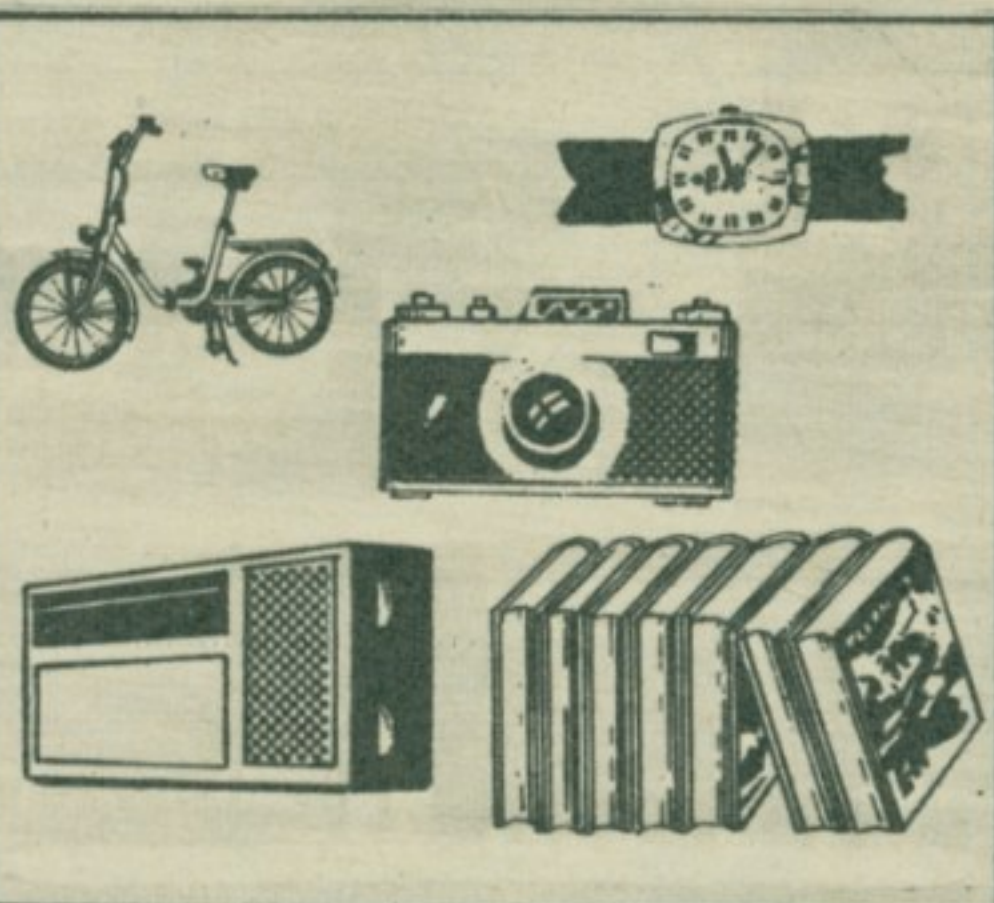
ДОДЕЉЕНО
60
НАГРАДА

најмање

ЖИРИ „ПОЛИТИКИНОГ ЗАБАВНИКА“ овога пута заиста је имао тежак задатак: требало је међу десетак хиљада приспелих дугмади за наш наградни конкурс: „ПОШАЉИ НАЈ-ДУГМЕ“ (број 1024) изабрати најлепше, највеће, најмање и најтеже дугме. За најмање дугме ЖИРИ је морао да се помогне микрометром да би измерио његов заиста малени пречник: 2,5 милиметра! Највеће дугме које је стигло на такмичење има пречник од 11,5 сантиметара а најтеже 170 грама. Међутим, највећи проблем ЖИРИ је имао приликом избора најлепшег дугмета јер је свако од њих било лепо на свој начин. Због тога је ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК одлучио да поред обележених награда за најлепши комплет, највеће, најтеже, најлепше и најмање дугме додели још 55 награда, односно да награди са по једном књигом 55 читалаца чија су дугмад оцењена као веома лепа. Осим тога, ускоро ће сва дугмад која су учествовала на конкурс бити приказана на највећој изложби дугмади на свету.

Ево имена срећних добитника:

За **НАЈЛЕПШИ КОМПЛЕТ**: бицикл на склапање „ПОНИ“ доби-

DARWIL
НАГРАДНА ИГРА

РЕШЕЊЕ
16. DARWIL-овог
ЗАДАТКА

Питања која смо поставили у 16. DARWIL-овом наградном задатку нису била лака, али ипак велика већина наших читалаца по слала је тачне одговоре. То је доказ да добро познају географију.

Да се подсетимо: у овом задатку објављеном под насловом ПОЗНАЈЕШ ЛИ ГЕОГРАФИЈУ? (број 1029) дат је цртеж шест особа различитих националности и обриса граница њихових земаља. На основу тога требало је погодити из које је земље која од ових шест особа (обележена бројем), као и који обрис представља њену земљу (обележену словом). Ево како гласи тачно решење: особа под бројем 1 је Швајцарац а обрис његове земље обележен је словом Е; број

ИЗАБРАНА НАЈ-ДУГМАД

ла је **ИВАНКА ЈЕЛАЧА**, Вукице Митровић бр. 12, Београд

За **НАЈВЕЋЕ** дугме — пречника 11,5 цм — фото-апарат добила је **СЛАЂАНА СОКОВИЋ**, Булевар О. револуције 18/XI—2, Крагујевац

За **НАЈТЕЖЕ** дугме — 170 грама — библиотеку „Бубамара“ (16 књига) добио је **ДАВОР ХРБАЧЕК**, Л. Рибара 2, Зеница

За **НАЈЛЕПШЕ** дугме: трансистор добио је **ВОЈИСЛАВ ВИЛИЋ**, Јиричекова 1, 21000 Нови Сад

За **НАЈМАЊЕ** дугме — 2,6 милиметра **Darwil-ov** сат добио је **ПЕТАР ФИЛИПОВИЋ**, Солунска 9, 21000 Нови Сад.

По једну књигу издања „ПРОСВЕТА“ добили су:

1. **РОБЕРТ САВО**, Рударска 23, 41320 Кутина; 2. **ДРАГАН АНДРИЋ**, П. Драпшина 2, Панчево; 3. **ЗОРАН ЂИРИЋ**, Виктора Игоа 6/3, Београд; 4. **СУЗАНА ПИАЗА**, Творничка 2, Пула; 5. **СНЕЖАНА ЛАЗОВИЋ**, Омладинска 30, Титово Ужице; 6. **БРАНКА ПЕРКО**, Радничка 74, Вуковар; 7. **ЖЕЉКО ДРАГИЧЕВИЋ**, Титова обала 10, Каштел Стари; 8. **МАРИЈА ЗГОЊАНИН**, Лесковачка 18/I, Вагреб; 9. **ЈАДРАНКА ТОПОЛОВАЦ**, Лењинова 40, Сарајево; 10. **МИЛАНА НИНКОВ**, Дунавска 68, Београд; 11. **ВЕСНА ИГЊАТОВИЋ**, Авноја 38/V, Сплит; 12. **ЗОРАНА СТЕФАНОВИЋ**, 16. дивизије бр. 5, Сремска Митровица; 13. **НАДЕЖДА ДРОВЊАК**, Н. Мерковића 82, Бијело Поље; 14. **БРАНКА КОВАЧИЋ**, Т. Ваковића 40, Шид; 15. **СНЕЖАНА СТАВРИЋ**, Уч. VI р. о. ш. „Милун Ивановић“, Ушће на Ибру; 16. **ВЕРОЉУБ ЦВЕЛИЋ**, село Липница, Лозница; 17.

ДУШАНКА КОВАЧЕВИЋ, Јурја Бјанкинија 6, Задар; 18. **МАРСЕЛА ПУЛЕВИЋ**, Војводе Путника 54/II, Сарајево; 19. **ВУК АЛЕКСИЋ**, Париске комуне 10/48, Н. Београд; 20. **ВЕСНА ЛЕЉАК**, Трг Н. хероја 2, Вараждин; 21. **ЉИЉАНА ГРОЗДАНОВА**, Миле Вчков 9, Кавадарци; 22. **ГОРДАНА БОШКОВИЋ**, Петра Менавца 3, Баново брдо — Београд; 23. **ЉУБИМКА ЈАНКОВИЋ**, Браће Тасковића 71 а/4, Ниш; 24. **ЗОРАН СТЕВАНОВИЋ**, И. Л. Рибара 1/9, Ст. Пазова; 25. **ТАТЈАНА ЈАКШИЋ**, П. Маргановића 109, Делиблато; 26. **НАТАША ВУЈЧИЋ**, Школска 7, Сомбор; 27. **ВЕРИЦА ЕФРЕМОВА**, Карл Маркса 4а, Штип; 28. **ЈАСМИНА РИСТИЋ**, 27. марта 28, Београд; 29. **МИЛЕНА ЧОВАНОВИЋ**, Змај Јовина 28, Стара Пазова; 30. **ЗОРАН ПЕТРИЧ**, И. Л. Рибара 22, Ада; 31. **ЕЛИЗАВЕТА ЈОКСИМОВИЋ**, В. Комаров 50/6, Скопље; 32. **ПЕТАР ОБРАДОВИЋ**, 7. јули 71, Београд; 33. **ИРЕНА РАОЗ**, Средња 11, Суботица; 34. **ЕРВИН АДРОВИЋ**, 29. новембра, Београд; 35. **ВИЉАНА ЖИВОТИЋ**, Ми-

лице Милојевић 7, Београд; 36. **СВЕТЛАНА ЛУКИЋ**, Карађорђева 88, Ваљево; 37. **АЛЕКСАНДАР ПОПОВИЋ**, Д. Туцовић 40, Београд; 38. **БРАНКА МИКАЦ**, Лопудска 3, Загреб; 39. **ДРАГИЦА НИНКОВИЋ**, Насеље ЈНА, сол. 1/13, Крагујевац; 40. **ДРАГАНА ХУЛИВЕР**, П. Тољатија 18/10 Н. Београд; 41. **КАТАРИНА ЂУРМАН**, М. Тита 51, Лешница; 42. **ИЛИТИН ПЕТКОВИЋ**, Буре Салаја 2/I, Београд; 43. **ОЛИВЕРА МИКИЋ**, Доситејева 29, Пех; 44. **ЈЕЛЕНА АЈДАРИЋ**, Pilangsrundeln 13 с, S—26142 Lonskrona, Svedska; 45. **СМИЉКА АНДРЕЈЕВИЋ**, Булевар револуције 98, Београд; 46. **ЈАСНА МАТИЋ**, И. Л. Рибара 20/V, Београд; 47. **МАРИНА ПОПОВИЋ**, Институт за ТБЦ, Нови Сад; 48. **РАДОСАВ ИЛИЋ**, Љ. Ђукића 19/1, Светозарево; 49. **МИРЧЕ БЕЖЕНАР**, К. Коларова 51/XIII, Зрењанин; 50. **МИЛЕ АЈДАРИЋ**, Цвијићева 84, Београд; 51. **ЦЕЦИЛИЈА ЈАКШИЋ**, Мије Ковачевића 13/I, Београд; 52. **ДРАГАНА ГОВЕДАРИЦА**, Диздарева 12, Мостар; 53. **ВОВАН СПИРИЋ**, Г. Јевремова 38/V, Београд; 54. **ЂУРЂА ПЕЈИН**, Ж. Зрењанина 23, Сивац и 55. **ВИЉАНА СКОКИЋ**, Забавиште, Лозовик.

2 је Јапанац а обрис је Б; 3 је Египћанин а обрис А; 4 Американац а обрис Ф; 5 Кореанац а обрис Д и 6 Аустралијанац а обрис је Ц.

Према већ утврђеним правилима овог наградног конкурса специјалан жири прегледао је све при спеле одговоре и међу тачним извукао на срећу имена шест читалаца који су од DARWIL-а добили на поклон по један часовник.

I НАГРАДУ: мушки часовник са штоперницом и датумом добио је **ВЛАДИМИР ДИНЧИЋ**, Народних хероја 53/4, 11070 Нови Београд

II НАГРАДУ: деџи часовник добио је **ЗДРАВКО ФРАЊКОВИЋ**, Пливска 27, 54000 Осиек

III НАГРАДУ: деџи часовник добио је **МОМЧИЛО КОСАЋ**, Његошева 66, 81340 Херцег-Нови

IV НАГРАДУ: спортску штоперницу добио је **МИХАЈЛО ТОДОРОВИЋ**, гимназија „Орце Николов“, 91000 Скопље

V НАГРАДУ: часовник-привезак добио је **БОРЉЕ ДРЕЗГИЋ**, бб 268/1 амбуланта, 48240 Грачац

VI НАГРАДУ: часовник-привезак добио је **ЗИНКО ЛАГУМЦИЈА**, А-4 ст. 52 Насеље Павла Бакића I, 21000 Нови Сад.

$$3x + 5y = 5(x+y)$$

„ИЗРАЂЕНИ ЗАДАЦИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ“ за прве разреде средњих школа — једина књига у нашој земљи из које ученици могу лако да науче **КАКО СЕ ИЗРАЂУЈУ ЗАДАЦИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ!** Књига садржи **КОМПЛЕТНУ ИЗРАДУ СВИХ ЗАДАТАКА**. Испорука одмах. Плаћање приликом преузимања од поштара. Цена 30 н. дин. Наручите писмом или дописником на адресу: **МАТЕМАТИКА**, Сарајево, Д. Манџина 16.

7
дана
увек
с вама
requisit
РЕВИЈА

Don
BARRY

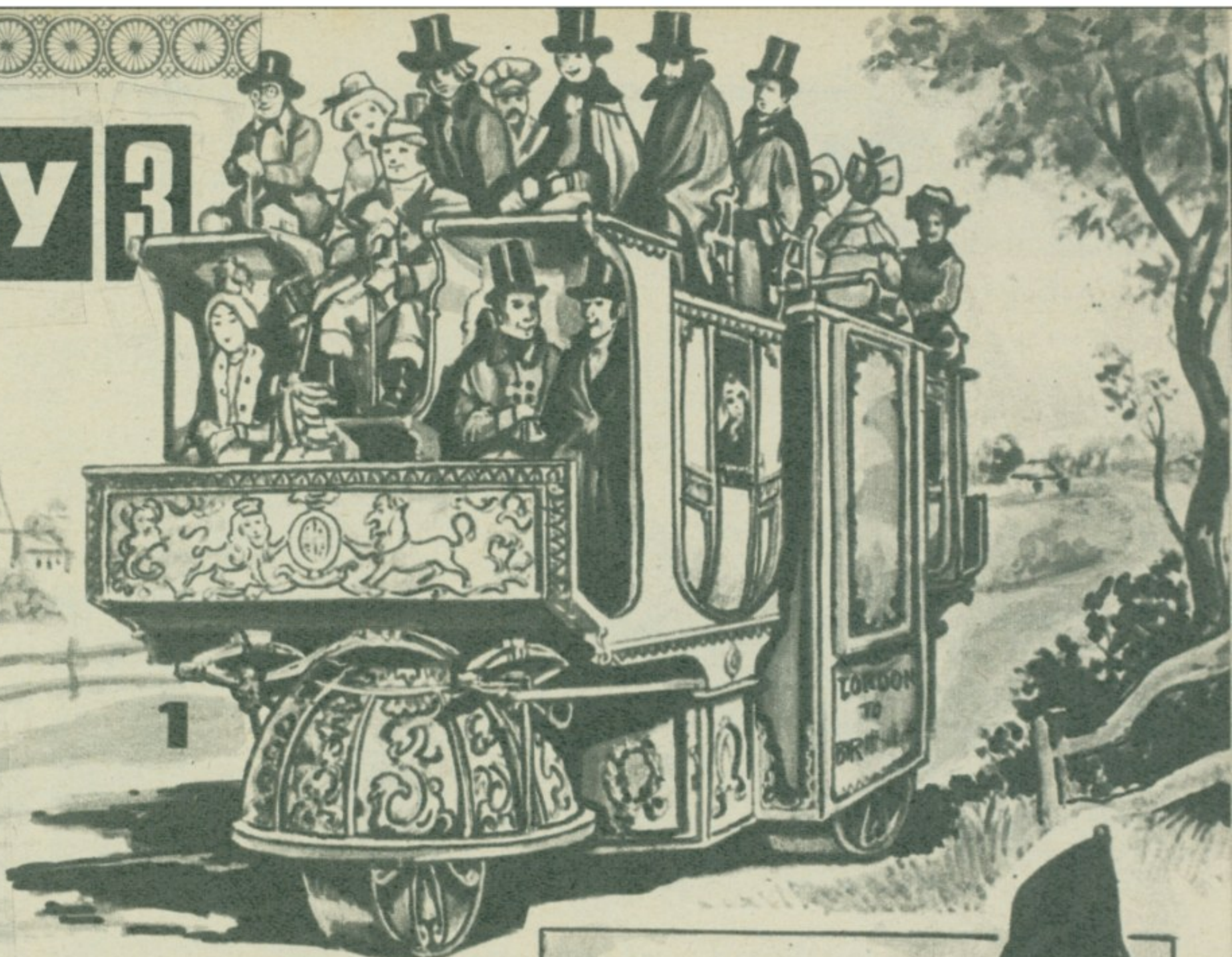
ФЛАШ ГОРДОН

ИДУКИ НАСТАВАК: ОПЕТ РАТ!

ПРИЧА О ТОЧКУ 3

Средином прошлог века железница је већ чврсто заузела своје место широм Европе и САД. Започиње изградња прве трансоконтиненталне пруге Јунион Пацифик у Америци, а нешто касније и најуже пруге на свету Москва — Владивосток (10.000 км). Али, у исто време парна машина иско-ришћена је и на друмовима: појавило се ново возило — **кола на пару**. 1832. таква парна кола почињу редовно да саобраћају између Лондона и Бирмингема.

Неколико година касније у Лондону се појављује први парни ауто-бус — **омнибус**. Међутим, даљи развој парних возила спречили су за извесно време огромна путарина коју су на друмовима захтевали власници појединих делова пута и необичан закон „дрвено барјаче“ изгласан у енглеском Парламенту 1864.

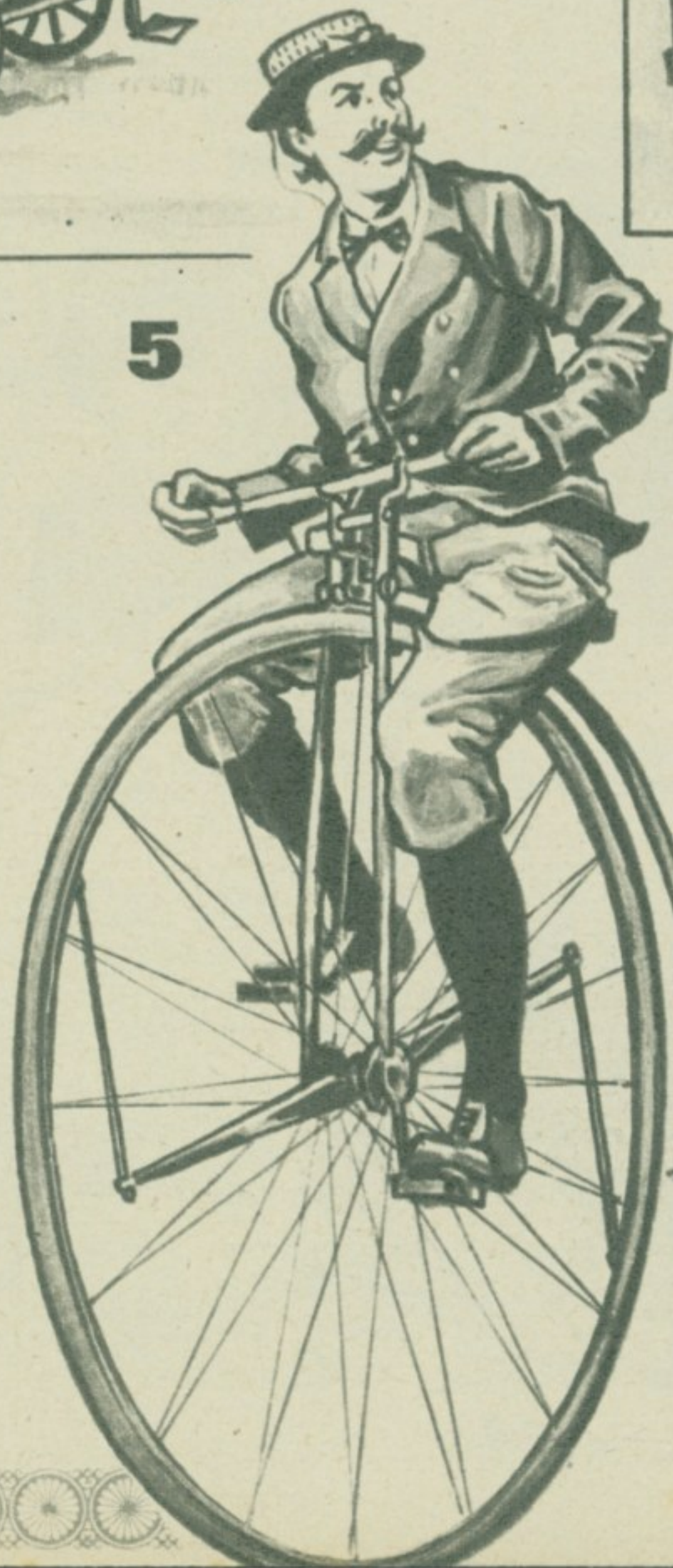

Овај закон забрањивао је да се у граду вози брзи-ном већом од 6 км на час и, што је најгоре, испред аутомобила морао је ићи човек с **црвеном застави-цом** да би опомињао пеша-ке на наилазак опасних „ко-ла без коња“.

Друмови би ускоро зарасли у коров да се није појавио бицикл! Немац Драис сетио се једног давног забо-рављеног возила, целерифера, и по угледу на њега направио велоси-пед који је имао **управљач**, а по-кретао се **трчањем** тако да су госпо-да морала добро да се озноје да би му дала замаха.

5

Велосипед је у почетку био само разоно-да малог броја људи док 1861. није усавр-шен: добио је педале, затим **куглични ле-жај**, а 1870. и велики предњи **точак** чији је пречник достигао и до 2,5 метра! Вож-ња на овом високом бициклу била је рав-на акробацији.

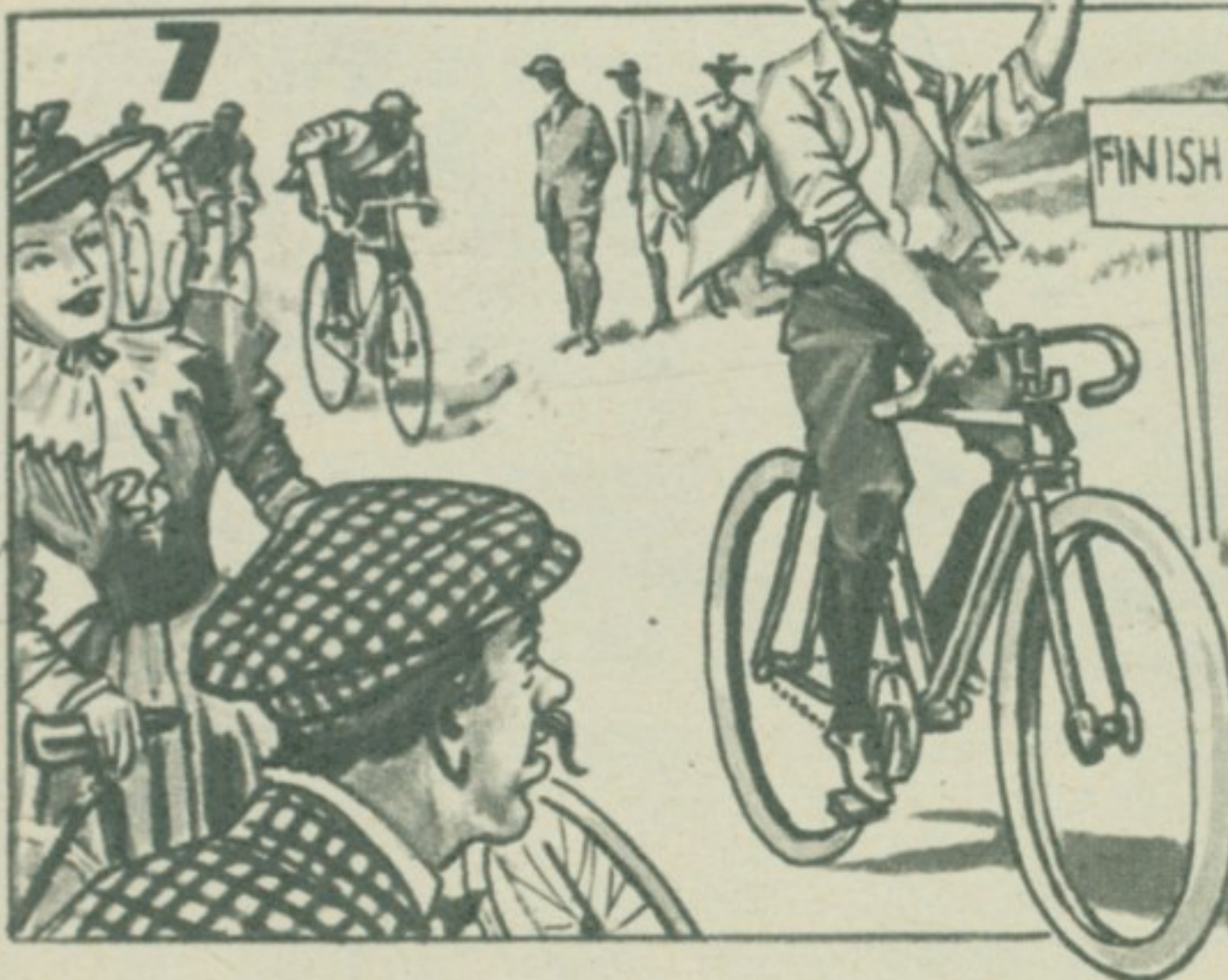
КОЛА БЕЗ КОЊА

6

Следеће заиста велико откриће начинио је шкотски ветеринар Данлоп и то сасвим случајно. Било је то једног пролећног дана 1888. кад га је 15-годишњи син замолио да учествује у трци на трициклима. У то доба употребљавале су се **пуне гуме**, а у кући их није било. Данлоп је тада узео баштенско црево, одсекао два комада, направио од њих круг и крајеве саставио лепком. Да би црево било чвршће, упумпао је у њега ваздух и ове „празне гуме“ ставио на точкове трицикла. И — дечак је убедљиво победио!

7

Године 1889. Данлопове побољшане **пнеуматичне гуме** први пут су јавно приказане. Кад се на старту појавио Данлопов бицикл, публика се смејала и добацивала: „Ево иду кобасице!“ Убрзо је, међутим, подсмех престао јер је бицикл с ваздушним гумама лако оставио за собом остале учеснике у трци. Дани пуних гума били су одбројани.

8

Први прави аутомобил појавио се 1884. Два Немца, **Готлиб Дајмлер** и **Карл Бенц**, независно један од другог, конструисали су моторно возило на бензински погон. Аутомобил је одмах стекао своје ватрене присталице али и огорчене противнике.

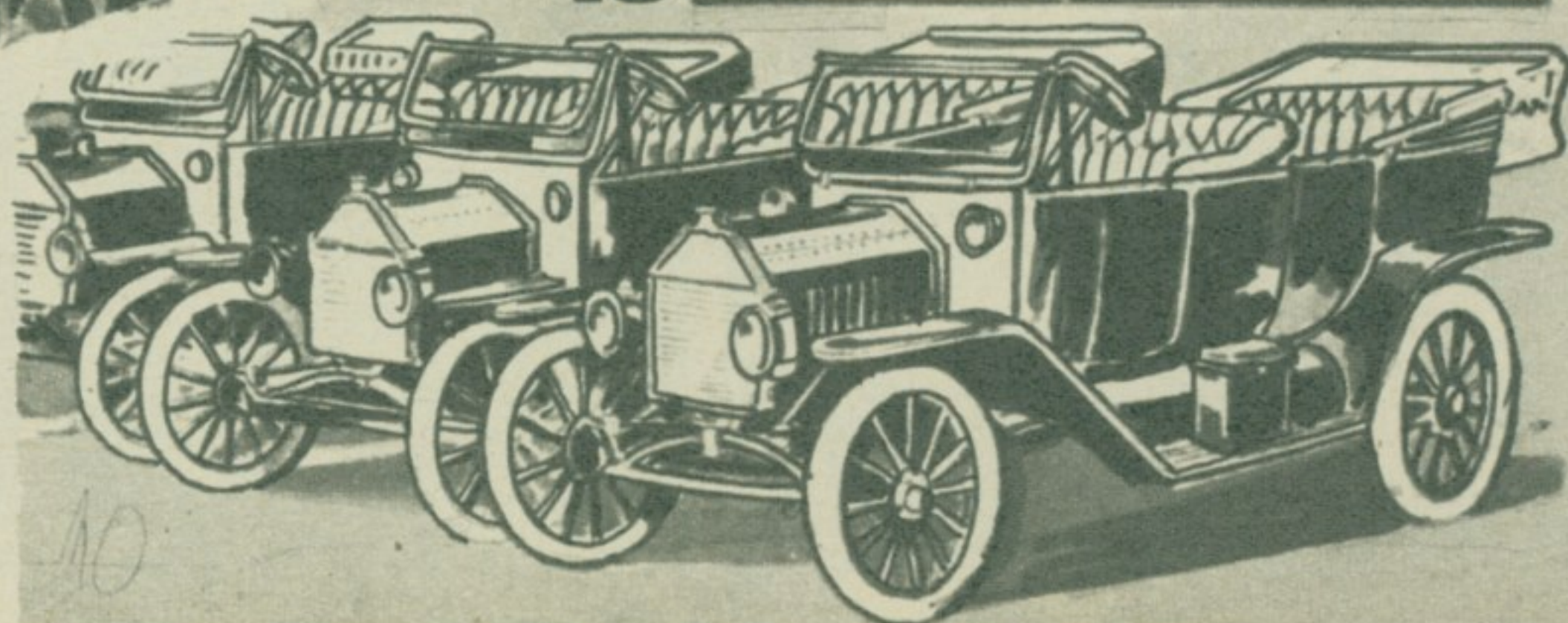
9

Да би рекламирали ново возило, љубитељи „брзине“ организовали су прву аутомобилску трку на свету на стази Париз — Руан. У недељу, 22. јуна 1894. са обе стране пута окупила се огромна маса света. Први су на циљ стигли Панар и Левасор из Иврија и „синови браће Пежо“. Оба аутомобила била су са Дајмлеровим мотором. Просечна брзина — 20 км/час.

Крајем 19. века аутомобилизам је постао популаран хоби богаташа и племића. Тек кад је Американац **Хенри Форд** серијски почео да производи „модел Т“, који су још звали и „**плекхана Лизи**“, створена су кола за обичног грађанина. Починио је век аутомобила.

10

ПРИЧА ИЗ ЖИВОТА

На једном колосеку циновске железничке теретне станице у енглеском граду Манчестру стајало је шест великих вагона — хладњача спремих да крену за Шкотску. Радници су убацивали у њих последње пакете. Један од два наесторице железничких радника запослених на утовару и истовару био је и Емилио Фостер, млад Енглеz италијанског порекла.

Док је у углу вагона где је мала сијалица бацала слабу светлост ређао пакете, није ни приметио да се светли квадрат врата замрачио. Пренуо се тек када је осетио да су кола у покрету. Невероватном брзином успузао се преко брда од пакета, скочио и оклизнуо се, поново се подигао и стао као скаме-

још је имао снаге да се љути због лакомислености својих другова са посла. Размишљао је: „Ако су ме због своје глупости убили, нека бар сазнају шта су учинили“. Устао је, дохватио креду, дотетурео се до зида и почео да пише. Све од почетка, од тренутка када је приметио да су врата вагона-хладњаче затворена...

Устај ленштино!

Воз са шест вагона хладњача јурио је кроз ноћ „према месту опредељења“. Око пет часова ујутро

**МЛАДИ ЕМИЛИО ФОСТЕР
ЛЕЖАО ЈЕ НЕПОМИЧНО
НА ПОДУ СА СВИМ ЗНАЦИМА
СМРЗАВАЊА МАДА
ЈЕ ТЕМПЕРАТУРА У
ВАГОНУ ХЛАДЊАЧИ БИЛА
СА СВИМ НОРМАЛНА**

га продрма али је уплашено одскочио: тело је било хладно и укочено.

Убрзо су стигли лекар и комесар криминалне полиције. Док је прегледао унесрећеног лекар је стаљно, као у неверици, одмахивао главом.

— Шта је? — упитао је нестрпљиво комесар.

— Мртав! — рече, лекар. — Са свим знацима смрзавања.

Комесар се обазрео по вагону и рекао:

— Јадник је поједине етапе своје агоније бележио по зидовима, и то од тренутка када је открио да је затворен. Прво су му се смрзла стопала, затим бутине, па тело. Последња реченица није ни довршена, као да му је креда испала из укочених прстију...

— Чудновато — рече лекар вртећи главом. — Мени се не чини да је овде толико хладно.

— И мени тако изгледа! — промрмља комесар и обрати се једном од радника који су стајали испред вагона. — Молим вас, доведите нам човека који се разуме у ове вагоне-хладњаче!

х х х

Један час касније у соби шефа станичне полиције комесар је сас-

УМРО ГРЕШКОМ

њен: врата вагона била су затворена!

Емилио је почео да виче из све снаге и да лупа песницама. Али токови су се незадрживо окретали и већ се чуло њихово тако познато клопарање преко скретница: композиција вагона-хладњача у којима је температура износила — 18° Ц све даље је одмицала из станице.

Нејажљиви другови

Најзад га је издао глас а његове песнице, отечене и огуљене од удараца, клонуле су. Сео је беспомоћно на један пакет. Воз је већ јурио пуном брзином. Точкови су уједначено клопарали а он је, јежећи се, чвршће притегао око себе свој танак капут. Једно време није мислио готово ништа. При суморној светлости мале сијалице махинално је почео да сриче натпис на једном од пакета нагомиланих у левом углу вагона: „Портерово смрзнуто воће пружа освежење и животну радост!“ Емилијеве усне више пута поновише прочитане речи а онда га наједном обузе страшно сазнање: смрзнуто воће — то значи хитан транспорт у хладњачи све до Шкотске!

Композиција састављена искључиво од вагона-хладњача путоваће, само с кратким застајањима и местимичним успоравањем, двадесет и четири часа! Ако се не догоди чудо, ако неко неким кратким заустављањима на споредном колосеку, пуким случајем не отвори врата, његова смрт је неминовна. Али, он није могао и није хтео да се помири са тиме.

Повремено је устајао и трчао по празној половини вагона не би ли се угрејао, али је осећао како се и поред тога хладноћа увлачи кроз његове танких ципела. Био је већ веома уморана када је на поду приметио комад креде. Мада је дуго и напорно радио пре но што су се врата вагона затворила,

кроз маглу се појавила станица. Машиновођа је успорио брзину и композиција је лагано ушла у теретну станицу.

Радници су прво истоварили два вагона иза локомотиве, пола часа затим отворили су следећа два, а један час касније и последњи, шести вагон.

Емилио је лежао испружен на поду као човек који је заспао после неколико часова заморног ноћног рада.

— Устај, ленштино! — довикнуо му је у шали један од станичних радника.

Ово је неверовајно!

Међутим, човек у вагону није се ни помакао. Радник је пришао да

тавио извештај који је завршио следећим речима: „Уређај за хлађење у вагону-хладњачи где је откривено тело преминулог радника Емилија Фостера грешком није био укључен за читаво време пута. По мишљењу лекара несрећник је умро услед аутосугестије, замишљајући и преживљавајући све страхоте смрзавања“.

И. З.

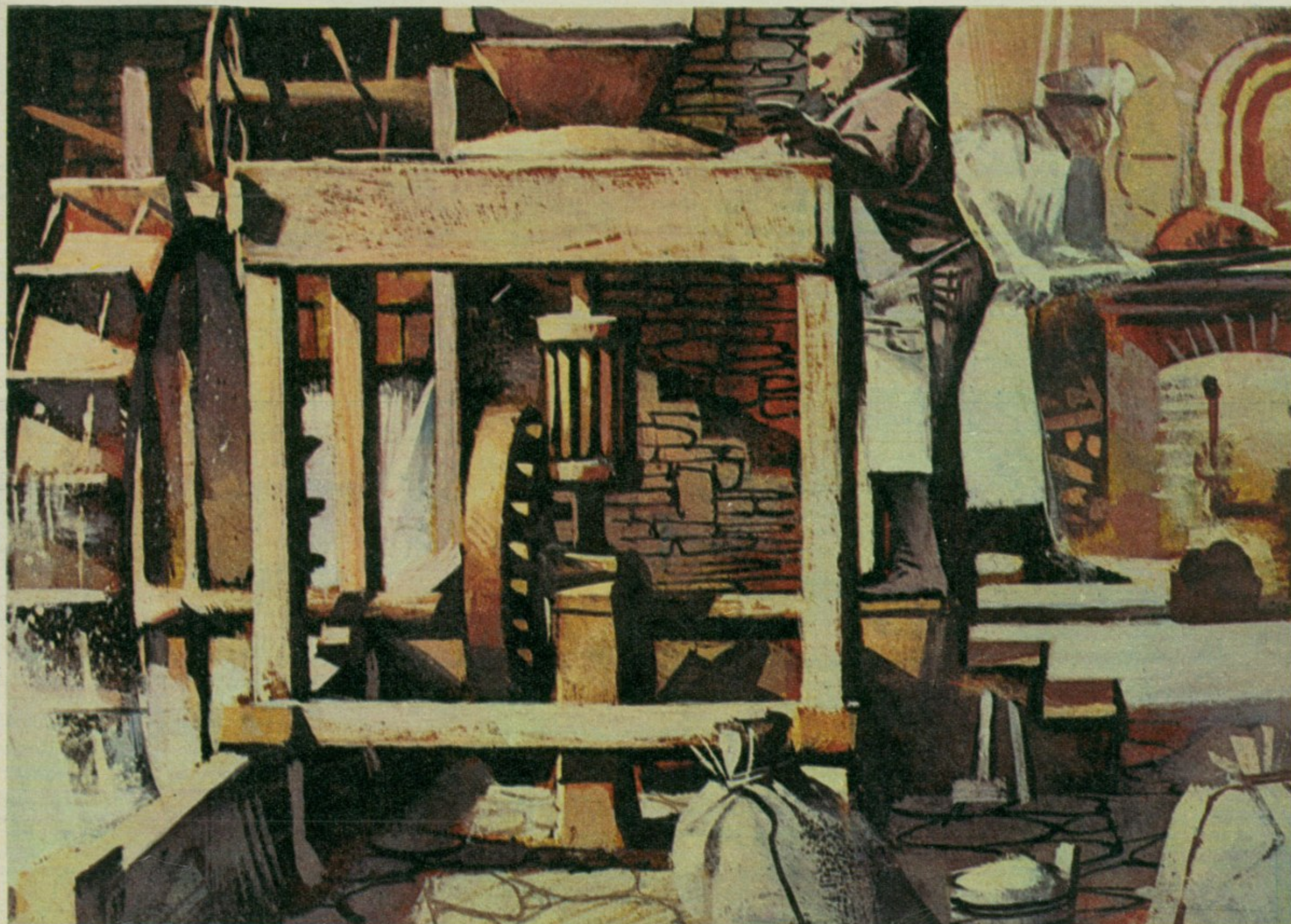
ХЛЕБ ЗА С

1 НИКЛО ЈЕ САМО — Преисторијски људи хранили су се оним што им је давала природа: ишли су у лов и скупљали корење, плодове, зрневље. Пре но што би пошли у сакупљање, мало семенја посипали су по земљи да би умилостивили божанства. Тек после много времена људи су приметили да на тим местима ничу нове биљке и почели свесно да их сеју и обрађују земљу.

2 ПРВИ ХЛЕБ — Тврда пресна зрна нису била најпријатнија храна, нарочито деци чији су зуби нежни. Тако је некој мами из каменог доба пало на памет да зрневље истуца између два камена. Од оваквог брашна прављене су мале лепиње и сушене на сунцу. Много касније, када је добијена ватра, лепиње су стављане на ужарено камење или у пепео и биле много укусније него пре.

5

ЛОПОВСКА ПОСЛА — У доба феудализма пекарски занат је у кризи јер су феудални господари затворили приватне јавне пекаре и својим кметовима наредили да употребљавају само пекару и млин који су припадали замку. То је, разуме се, скупо плаћано. Тек за време ренесансе јавне пекаре поново се отварају а вештина мешања пецива и хлеба усавршава. Али, нарочито за време честих глади, пекари су у брашно стављали и друге јефтиније материје, упркос строгих казни. На род је све пекаре сматрао лоповима и често им демолирао радње.

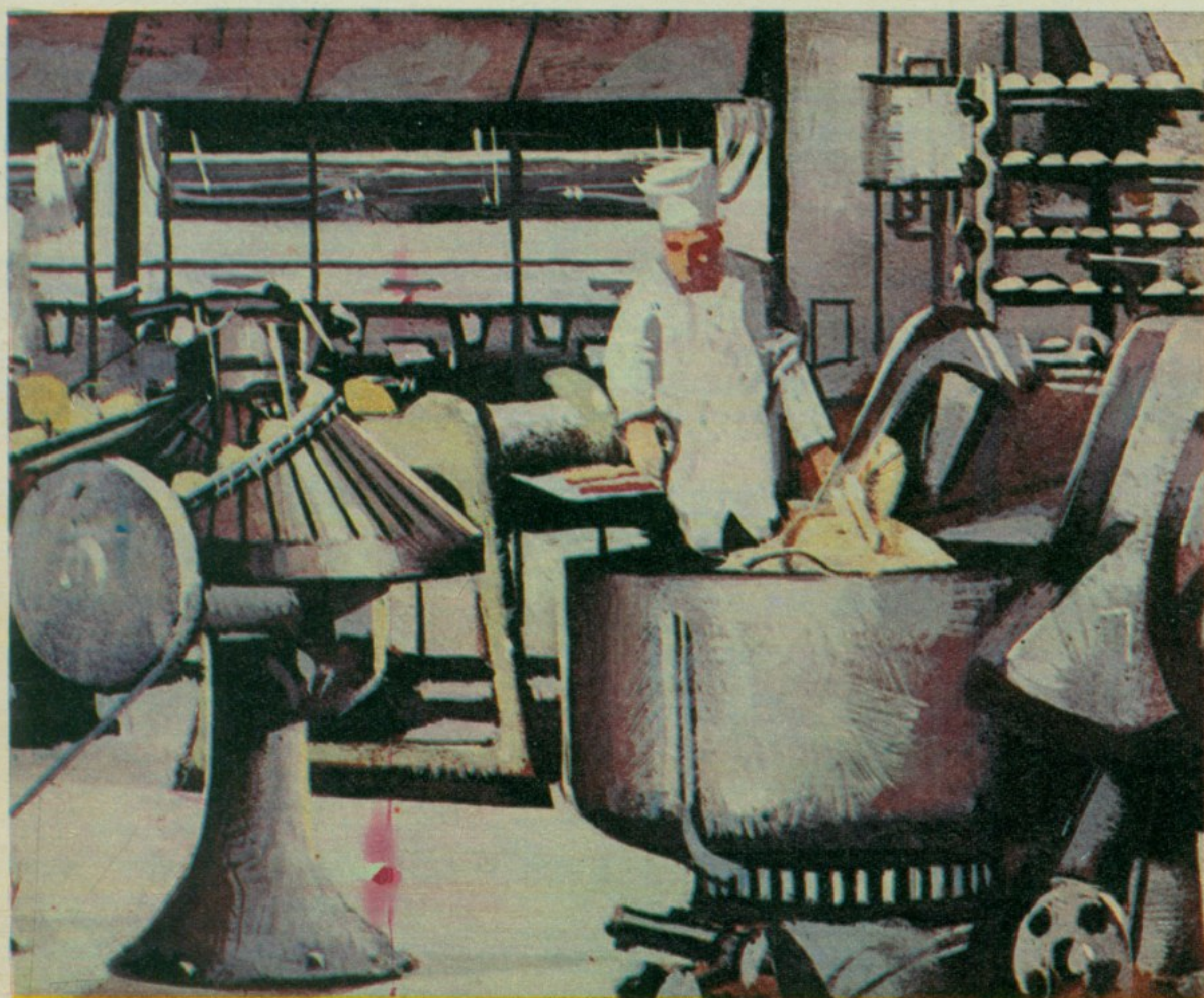
ФАРАОНА

3 УМЕСТО НОВЦА — Хлеб сличан данашњем правили су стари Египћани још пре више хиљада година. Месили су га робови и то ногама а затим пекли у облику векни. Народ је јео јечмени а богаташи и фараон пшенични хлеб. У Египту и Грчкој хлеб је служио и као новац за који је могло све да се купи. У знак сећања на то доба на првом грчком металном новцу био је урезан клас.

4 ЈАВНЕ ПЕКАРЕ — У Римском царству постојале су јавне пекарне где је народ могао да купи хлеб. Њих је надзиравао државни чиновник да би власник употребљавао чисто брашно. Већ тада постојале су машине које су пекарима олакшавале посао. Састојале су се од кружног каменог корита и дрвета са лопатицама. Радници су окретали дрво укруг и брашно се мешало и месило.

6 АУТОМАТСКЕ МАШИНЕ — Данас су пекарне снабдеване модерним машинама, сасвим аутоматизованим, и за мешање и за печење хлеба. Процес прављења хлеба пролази кроз строгу хигијенску контролу која води рачуна о чистоћи и квалитету брашна и других састојака.

7 ВАЖАН ЈЕ КВАСАЦ — За мешање хлеба довољно је имати брашна, воде, квасца и соли. Тесто расте захваљујући квасцу.

8 РАЗНЕ ВРСТЕ — Хлеб се може правити на милион начина: округао, дугуљаст, као векна, земичка, кифла, переца, ђеврек.

НАГРАДНИ КОНКУРС

ЗА ЧИТАОЦЕ
КОЈИ СЕ
ДОПИСУЈУ СА
ПРИЈАТЕЉИМА У
ИНОСТРАНСТВУ

ТРЕЋИ МЕЂУНАРОДНИ ЗАДАТАК

Клуб Међународног пријатељства ДОМА ПИОНИРА БЕОГРАДА и ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК постављају свим ђацима основних школа који имају пријатеље у свету **трећи међународни задатак**:

1. Пиши пријатељу који живи у некој страниј земљи да ти пошаље најлепшу песму из његове земље заједно с нотама.

2. Оригинално писмо у коме се налазе песма и ноте као и превод писма и песме на наш језик

пошаљи у конверти ПОЛИТИКИ-
НОМ ЗАБАВНИКУ 11001 Бео-
град, П. фах 124 до 1. јануара

1972. године. На конверти напиши назнаку (најлепша дечија песма) а позади читко испиши своју тачну адресу.

3. Сви који пошаљу најлепшу страну дечију песму, писмо од пријатеља из света и уз њега превод писма и песме учествују у извлачењу награда на срећу: 5 комплета ЧУДЕСНИ СВЕТОВИ ВОЛТА ДИЗНИЈА, сваки од по 4 велике књиге, и 5 комплета библиотека БУБА-МАРА (сваки има 16 књижица).

3+333

НАГРАЂУЈЕ

У продавници ЕНЕРГОИНВЕСТА на Скандерији у Сарајеву одржано је извлачење на срећу имена добитника — учесника 37. Енергоинвестове наградне игре. Овога пута добитнике је извукао Оливера-графичар из Сарајева ХУСКО БАЛИЋ, добитник прошлогодишње и овогодишње награде „Октобарски салон“.

Називи награда које ће добити знаће се на крају квиза у завршној емисији ТВ ПОНЕДЕЉАК ЕНЕРГОИНВЕСТА 3. I 1972. године.

Извучени су следећи добитници:
1. АРИНА СЛАВНИЋ КАЋ, П. Драпшина 44, 21000 Нови Сад, 2. ДАНИЦА РУШКУЋ, Хаџић Светића 12, 24000 Нови Сад, 3. ГОРАН КРСТИЋ, Слободана Пенезића 11/1, Лесковац, 4. ЗЛАТА РАДОВАНОВИЋ, Данице Пајевић 2, стан 5/1, 34300 Аранђеловац, 5. ДРАГАН СТАНИШИЋ, Отокара Кершованија 6, 21000 Нови Сад,

6. БРАНКО СТЕВАНОВИЋ, Станка Пауновића 12/4, 18000 Ниш, 7. СНЕЖАНА КАТИЋ, В. Назора 4, 78250 Бугојно, 8. ОЗАНА ВЛАХО, Титова обала 27, 58300 Макарска, 9. ТОМИСЛАВ ЗАРИЋ, Беле Њиве 5, 21000 Нови Сад, 10. ЖИВАНА КОДБА, Гајева 22, Сремски Карловци, 11. БОРИЦА РУЈНИЋ, Оружанска 10, 43300 Копривница, 12. ЈОЦА ФОРГИЋ, Јована Трајковића 7, 23000 Зрењанин, 13. ДРАГАНА ШАТИЋ, Титова 9/1, 23300 Кикинда, 14. ЂОРЂЕ ЖИКИЋ, Светозара Милетића 9а, 11000 Београд, 15. ДРАГАН ШАЛОВИЋ, Славка Мичића 27, 75000 Тузла, 16. АНИЦА НАЈБАУЕР, Дубровачка 8, 54000 Осиек, 17. ЖЕЉКА ВОХАЧЕК, Ул. братства и јединства 47, 71323 Илијаш, 18. МИЛОРАД ЈОКСИМОВИЋ, Б. Стојковића 11, 11400 Младеновац и 19. ДАРИНКА КОРДИЋ, Бенковац 108, 55430 Окучани.

ВЕЛИКИ ШКОЛСКИ БАЗЕН

CLARK POOLS

ДОБИЛА XII БЕОГРАДСКА ГИМНАЗИЈА

У „ПОЛИТИКИНОМ ЗАБАВНИКУ“ 1029 од 17. септембра ове године објавили смо наградни конкурс под насловом ТРИ ТЕШКЕ ГРЕШКЕ. Наши читаоци имали су задатак да добро погледају цртеж који приказује ватерполо утакмицу и уоче три грешке које је цртач намерно направио.

Одзив на овај конкурс био је велики. Стигло је преко 8000 купона а од тога је само XII београдска гимназија послала 1190 купона и тако са највећим групним бројем тачних одговора (грешке су починили играчи с бројевима 1, 4, 5) освојила велики школски базен аустралијске фирме Clark Pools.

Награда коју је освојила ова школа заиста је лепа поготову ако се зна да је ова позната фирма прва почела да се бави производњом уређаја за све вр-

ФУДБАЛСКУ ЛОПТУ, добио је: ЈУРИЦА ШКАЛАБРИН, Трг октобарске револуције 11, Шибеник

БАДМИНТОН — гарнитуру добила је: ЉИЈАНА ДОДИГ, Подбрина 222, Дрвар

ОСМОГОДИШЊЕ ШКОЛЕ „Живадин Апостоловић“ из Трстеника и „Бориша Ковачевић“ из Сарајева, Лењина 14, ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК је наградио са по једним комплетом „Политикин забавник 70“ и комплетом књига „Чудесни светови Волта Дизнија“.

По једну књигу издања „Просвете“ добили су: 1. Ђуро Павловић, Шећерана 8, Жупања, 2. Надица Димитријевић, О. Ш. „Бага Булић“, Петровац н/М, 3. Голуб Азра, М. Тита 169/а, Тузла, 4. Сузана Поповић, Титоградска 1, Сомбор, 5. Зорица Јанков, С. Марковића 10, Перлез; 6. Еуген Германис, Ивана Милутиновића 26, Ријека, 7. Јадранка Штрбац, Ф. Вукасовића 9, Сењ, 8. Дарко Матејић, Дворац 10, Приквеница, 9. Елица Колаковић, П. Драпшина 128, Рања-Истра, 10. Ивица Лепшановић, Крушељиха 25/IV, Сплит, 11. Весна Цветковић, Цвијићева 7, Смедерево,

сте филтрирања воде. Сем тога, фирма Clark има на аустралијском континенту 49 великих робних кућа а врло добро је позната и у целој Европи по својим монтажним базенима за купање који су идеални за обуку деце у школама. Базени су стандардне величине пречника од 1,80 до 10 метара а кружног су и овалног облика.

Све информације о базенима CLARK POOLS и могућностима набавке могу се добити од заступника: Трговинско предузеће ЗАДРУГАР, 11000 Београд, Боже Јанковића 14—16, поштански фах 780, тел. 628-690.

Пошто је издвојио групу тачних одговора које је послала поменула гимназија ЖИРИ је извукао појединачне награде.

По један ПОРОДИЧНИ БАЗЕН добили су: 1. НЕБОЈША ЖАРКОВИЋ, М. Тита 91, Врбас и 2. ГОРДАНА БИЉЕТИНА, Трг Љубевића Посавског 7, Сисак

ЧАМАЦ за надувавање добио је: МИЛАН ОДОВИЋ, Цетињска 23, Приштина.

БИЦИКЛ „Бисер“ добио је: ВЛАДО БЕТКОВИЋ, Свраке 194, Семизовац

ГИТАРУ добила је: АДМИРА СИЛАХИЋ, Фахрета Дедића 7/II, Бањалука

ФОТО-АПАРАТ добио је: СЛОБОДАН МИНИЋ, Косовска 84/а Крушевац

КЛИЗАЉКЕ добила је: ВЕСНА БЕЊАК, Славка Колара 11, Чакорец

12. Фрања Каменички, Ханаманова 5, Загреб 13. Славољуб Вуковић, Трг републике 43, Пећ, 14. Марула Николоска, П. Гули 35 а Крушево, 15. Адриано Буршић, Матија Влачић, Лабин, 16. Милан Пешић, М. Тита 5/10, Лапово, 17. Рајко Локан, Изображевални центар СТТ — 1, јунија 16, Трбовље, 18. Перица Шимић, о. ш „Стево Опатић“, Голубић код Книна, 19. Драган Пакић, Ј. Цвијића 17, Лесковац, 20. Лазар Руњо, Г. Принципа 38, Вос. Грахово, 21. Жељко Коларић, Деметрова 3, Бјеловар, 22. Амир Кресо, Ветеринарска станица, Вилећа, 23. Тибор Малцанек, Жабалска 45, Зрењанин, 24. Миљкаја Затовић, Ул. „22“ бр. 10, Улцин, 25. Цветан Тодоров, Љешка 82, Београд, 26. Божидар Јевтић, Страхињичева 5, Кос. Митровица, 27. Милена Тишић, Омладинска 10, Лешница, 28. Томислав Бицић, Стрелина 20, Властинец, 29. Драго Јовановић, Жарка Васиљевића 4, Нови Сад и 30. Снежана Николова, Илинден 124, Битољ.

ЈЕДНА
АЛИ
ВРЕДНА

Паун има сувише мало у глави а сувише много у репу

(Шведска пословица)

Мој јешаша луд за спортом

ЛАЖНИ КРОЈАЧ

ПРЕДСЕДНИК ЈЕ УПИ-
РАО ПОГЛЕД У МЛАДОГ
НАУЧНИКА ОЧЕКУЈУЋИ
ДА ГА ОВАЈ СПАСЕ
СТРАШНЕ УЦЕНЕ

Он Хансон, научни саветник америчког председника, био је задубљен у поверљив извештај о атомским реакторима, кад зазвони телефон. Био је то лично председник.

— Доне, молим вас да одмах дођете у моју канцеларију — рече му председник и одмах спусти слушалицу.

Набусиџи

сџиранац,

Хансен изађе из канцеларије и пође ходником према западном крилу Беле куће. Као млад, згодан и утицајан физичар, био је миљеник секретарица, али данас нико није обраћао пажњу на њега — особље је стајало у мањим групама и о нечему узбуђено шапутало.

Ушавши у собу председникове секретарице, Хансен је упитао:

— Шта се то збива, Етел?

Девојка преврну очима и погледа у таваницу:

— Можете одмах ући. Председник вас очекује. — Секретарица затим притисну дугме испод стола и врата председникове канцеларије се бешумно отворише.

На своје велико изненађење, Хансен је у председниковом кабинету зтекао готово половину чланова владе. Сви су стајали, укључивши и председника. Атмосфера је била крајње напета и неугодна.

Међутим, један човек је ипак седео и Хансен га радознало погледа. Био је онизак, пристојно одевен и сед, а имао је око шездесет година. Кад му је непознати узвратио поглед и хладно га одмерио, Хансену се учини да га је погледала змија звечарка.

— Ко сте ви? — осорно упита не познати Хансена.

Научник се узнемири. Странчева набуситост је била најблаже речено, врло чудна с обзиром да је већина људи осећала извесно страхопоштовање у присуству председника. Овај немогући човек се понашао као да је окружен слугама а не министрима.

Председник прочисти грло и рече:

— Господине Борак, ово је мој научни саветник др Хансен. Докторе, то је господин Борак.

— Значи, позвали сте и научника — насмеја се Борак неким необичним, крештавим смехом. — Дали се надате да ће то помоћи?

Док је Борак презриво одмеравао Хансена, председник тихо рече:

— Желим да чујем и његово мишљење.

500 милиона

за »заштиту«

Хансен са запрепашћењем схвати да се председник плаши непознатог

посетиоца. Погледавши и остале присутне, научни саветник се најези: сви су се нечег бојали...

— Господин Борак је од пре два сата привукао моју пажњу — објасни председник. — Он је најпре посетио Џорџа Смита, подсекретара за стамбену изградњу...

— Покојног подсекретара — убаши Борак и пакосно се насмеја.

— ... а затим су га довели код мене — настави председник. — Он има извесне захтеве и ја бих желео да и ви чујете.

— Шта се догодило Смити? — упита Хансен.

— Спаљен је — одговори Борак и као дете пукну језиком. У соби је царовала мртва тишина.

— Не разумем! — рече научни саветник.

— Господин Борак је кројач из Синсинатија... — поче председник.

— То нема никакве везе — прекиде га Борак. — Ништа што бисте могли да сазнате о мени, не би вам помогло.

— Господин Борак је тражио да му исплатимо 500 милиона долара на име »заштите« — објасни председник.

— Какве заштите? — упита Хансен збуњено.

Убедљив

доказ

— Видите, ја имам специјалну психичку моћ. Почео сам најпре да померам ствари с места. Знате — пепељаре и књиге, а затим сам снагом ума отварао врата и затварао их... Све је то била само вежба — продужио је кројач из Синсинатија. — А тада сам открио да могу да запалим ватру искључиво помоћу концентрације. За то сам посебно надарен, а и много сам вежбао. И тада сам пре месец дана запалио једну фабрику. Имам овде и чланке који говоре о том »тајанственом« догађају...

Хансен је сад већ био сасвим сигуран да има посла са неким мањаклом.

— Кад већ говоримо о пожарима, погледајте ове фотографије — рече председник Хансену. — Снимљене су пре пола часа.

Хансен је на сликама видео унутрашњост неке канцеларије која је била потпуно уништена пожаром. У столици је успео да разазна угљенисано тело неког човека.

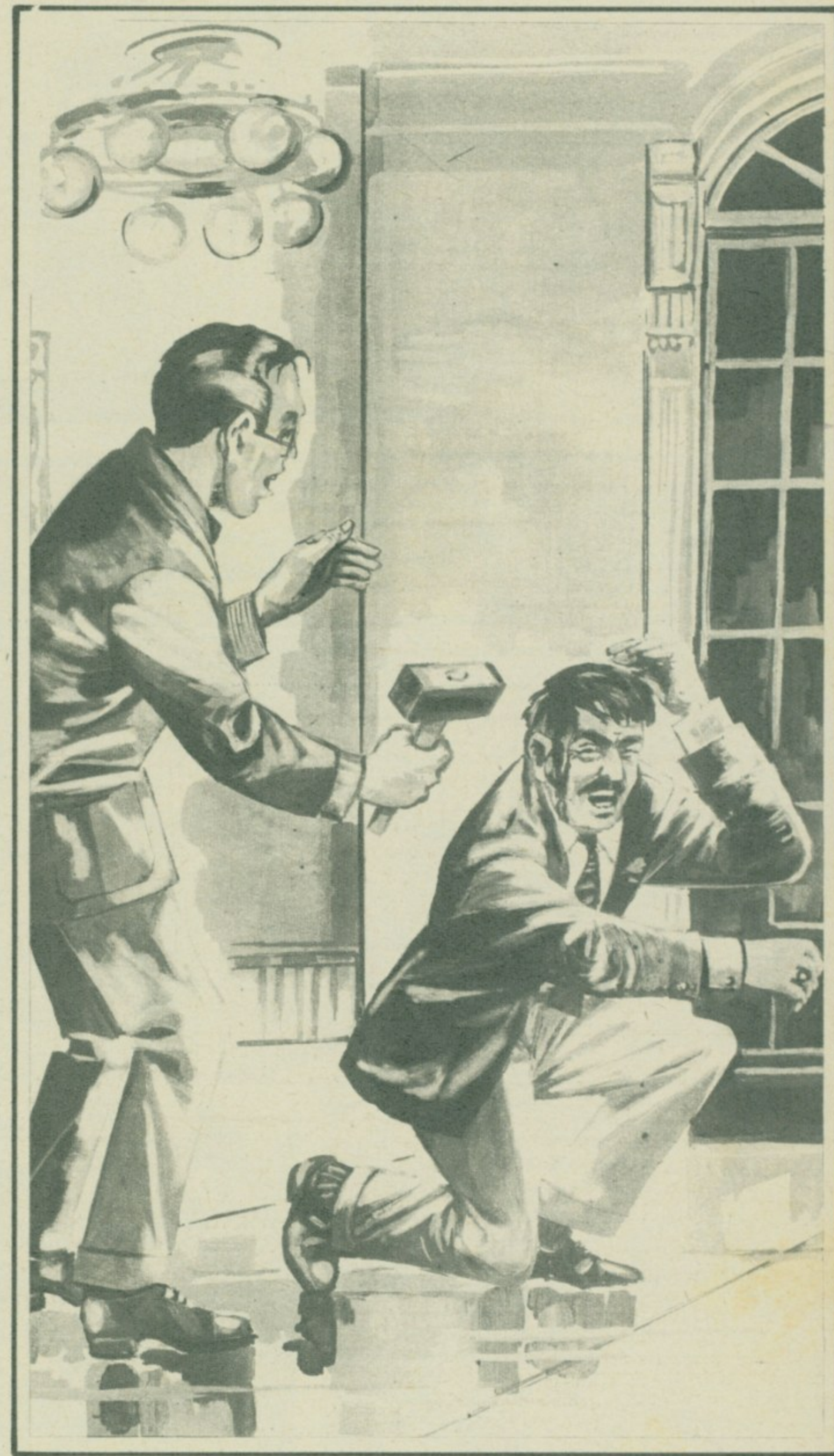
— То су остаци подсекретара за стамбену изградњу — објасни председник.

— Жао ми је што се то догодило — рече Борак. — Сам је крив. Свашта ми је рекао: да сам манијак, хистерик и да ме треба послати у лудницу.

— Има ли сведока који су присуствовали несрећи? — упита Хансен.

— Да — узврати председник. — Два службеника су видели како господин Борак затвара очи и нешто жрмља и како је подсекретар изненада **букнуо**. Они су били удаљени само неколико метара од свог шефа.

— Видим да ми још не верујете

Господар мамута

— рече Борак. — Па, добро, молим вас скините кравату.

Хансен оклевајући скиде кравату. Борак се, мало сагну, промрмља нешто и — саветник просто није могао да поверује својим очима — кравата букну! Хансен је баца на под и ногама угаси пламен.

— Само тренутак — рече Хансен Бораку. — Хтео бих да вам поставим још нека питања.

— Изволите — промрси непријатељски Борак.

— Господине председниче — поче Хансен опрезно пошто му није излазио из главе приказ спаљене канцеларије подсекретара за стамбено изградњу — мислим да бисмо могли одлично да сарађујемо са Бораком. Он можда има и неке друге особине које би могле да буду корисне за нас.

Чекић

и њихијасија

маса

— Господине Борак — обрати се он „кројачу“ — да ли можете да предвидите шта ће се догодити у будућности?

— На жалост, покушао сам, али не могу — узврати Борак. — Међутим, прилично сам добар кад је у питању садашњост.

— То сам приметио — промрмља Хансен, а срце му заигра од радости.

— Господине председниче — промрси он — препоручујем да учините оно што тражи господин Борак.

— Да ли је то све што имате да кажете? — упита председник разочарано, још се надајући да ће Хансен неким научним чудом успети да онемогући Боракову уцену.

— Да, то је све — одговори Хансен и брзо изађе.

Прошавши журно кроз Етелину собу, Хансен изађе у предсобље и обрати се једном од радника који су премештали слике.

Када је после пет минута господин Борак, тажни кројач из Синсинатија, изашао из председникове канцеларије, у предсобљу је поново видео научног саветника.

— Желео бих да вам захвалим на разумевању — рече он Хансену.

— Нема на чему, ја само вршим своју дужност — одговори саветник.

И с тим речима председников научни саветник, доктор Џон Хансен који дотад није ни мрва ггазио, свом снагом удари Борака тешким чекићем по глави и уби га на лицу места!

Кад су председник и његови сарадници изашли из канцеларије, имали су шта и да виде: на поду, на месту на коме се Борак срушио била је сада само нека зеленкаста пихтијаста маса.

— Он... — поче Хансен, а затим се исправи:

— ... хоћу да кажем то биће срећом није могло да предвиди будућност. — Нико од уважених државника није ништа рекао и сви се љутке разиђоше по канцеларијама.

ТУНГА!
СПАСАВАЈ СЕ!
МАМУТ ЋЕ ТЕ
ИЗГАЗИ-
ТИ!

СХВАТИВШИ ДА ГА
ЖЕНА УОПШТЕ НЕ
СЛУША, ТУНГА ЈЕ
ПОКУШАО ДА УМАКНЕ,
АЛИ...

ПРЕКАСНО!
ПО ОВОМ
СНЕГУ НЕ МОГУ
ДА СЕ КРЕКЕМ
ДОВОЉНО
БРЗО...

ЏИН ЈЕ ВЕК
НАД
ЊИМ!

НЕ!
ТО ЈЕ
НЕМОГУЋЕ!
ОХАМА
НЕ БИ
МОГЛА...

ЈОШ ЈЕДАН КОРАК И...
ТУНГА ЈЕ ОСЕТИО
КАКО ПРОПАДА...

ГОТОВО
ЈЕ!

СА ЛЕЂА ОГРОМНОГ
МАМУТА, КОГА ЈЕ ЗАУСТА-
ВИЛА КРАТКИМ НАРЕБЕ-
ЊЕМ, МЛАДА ЖЕНА ЈЕ
БЕЗ ПОКРЕТА ПОСМАТРАЛА
ШТА СЕ ДОГАЂА. САМО ЈОШ
СЕ У ОЧИМА ВИДЕЛА СТРЕП-
ЊА...

НАЈЗЛАД ЈЕ
ПОГЛЕДАЛА
ПРЕМА МЕ-
СТУ ГДЕ СЕ
НАЛАЗИО НОВИ
САТИПРОМ...

...ДА БИ, КАО И ПРИ ПРВОМ
СУСРЕТУ, ПОТЕРАЛА ОГРОМНУ
ЖИВОТИЊУ И УСКОРО НЕСТА-
ЛА ИЗА СТЕНА ПОКРИВЕНИХ
СНЕГОМ...

1037

ПЛОЧА ЗА ВАС

»Нови« Даун

У свету чувени ансамбл „Даун“ снимио је две нове композиције „ШТА РАДИШ У НЕДЕЉУ“ и „СЛАТКИ, НЕЖНИ ЗВУЦИ ЉУБАВИ“. По квалитету не заостају за њиховим претходним композицијама „КАНДИДА“ и „КУЦНИ ТРИ ПУТА“, па се може очекивати да достигну њихов фантастичан успех. Плочу је издао „Југотон“, цена 9,30 дин.

Тони Блекбрн

Тек што је постала хит Радио - Београда 202, композиција „ЧОП ЧОП“ се нашла на плочама „Југотона“. Њен извођач Тони Блекбрн није тако познат али се овом песмом пробио на многе топ листе. На другој страни плоче налази се мелодија „КАД БИ ТИ БИЛА САН“. Цена плоче је 9,30 динара.

IF YOU WERE
A DREAM

3+333

ЕНЕРГОИНВЕСТОВА НАГРАДНА ИГРА

ОДГОВОРИ ЗА НАГРАДУ!

Цветко Попивода, пољопривредник, дочекује мирне душе и најцрње суше јер његова пумпа с Енергоинвестовим мотором без застајкивања и преко сваког очекивања одлично заврши све послове око заливања. Одговорите: да ли се код електромотора окреће ротор или статор?

ENERGOINVEST

Тачан одговор напиши на дописницу, исеци и залепи број задатка. На полећини дописнице испиши своје име и тачну адресу и пошаљи на: **ЕНЕРГОИНВЕСТ** — за квиз — 71001 Сарајево.

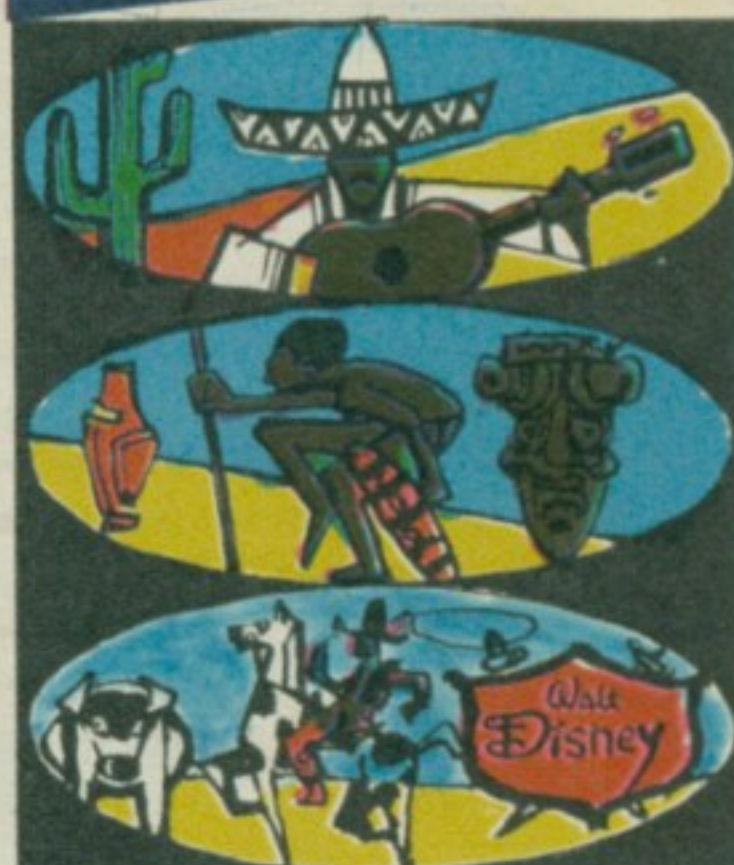
ENERGOINVEST ★ ПРОИЗВОДНИ ПРОГРАМ

Пет лепотица пред Термоцентралом Makassar у Индонезији, једним од пет објеката ове врсте које је Енергоинвест изградио у Индији и Индонезији.

ИЗМЕЂУ ТАЧНИХ ОДГОВОРА, НА КРАЈУ ГОДИНЕ ИЗВУЋИ ЋЕ СЕ ДОБИТНИЦИ ТРИ ПРВЕ НАГРАДЕ: ПУТОВАЊЕ ЗА МЕКСИКО, ЗАМБИЈУ И ДИЗНИЛЕНД (САД) КАО И 333 ДРУГЕ ВРЕДНЕ НАГРАДЕ.

3+333

Да лакше решите задатак, гледајте ТВ-ПОНЕДЕЉАК ЕНЕРГОИНВЕСТА на телевизији сваког понедељка у 19 часова.

ENERGOINVEST

ЗАДАТАК
42

ТРАЖИМО ПРИЈАТЕЉЕ

Желим да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље. Скупљам Вјекине слике. Волим Кићу Слабинца и Габи Новак. Хоби ми је бит музика и скупљам плоче. Ханка Бербић, Првомајска 66, 71000 Сарајево.

Желела бих се дописивати са друговима и другарицама широм наше земље. Имам 10 година. Скупљам салвете. Језик дописивања српскохрватски и руски. Софија Чакан, Мародићева 10, 21000 Нови Сад.

Скупљам марке и радо бих се мењао са читаоцима „Политикиног забавника“. Благојчо Ампов, Карла Маркса 11, 92310 Винаца.

Желим да се дописујем с друговима и другарицама из целе земље. Имам 14 година. Скупљам значке, Емир Хасанбеговић, Подгумечка 36, 71000 Сарајево.

Имам 14 година и желела бих да се дописујем са младима из Југославије. Волим бит музика а највише Кићу Слабинца, Зорана Лековића и Игор Гала. Скупљам фотографије пјевача и глумаца. Навијам за „Хајдук“. Неџана Чатић, Отњена Приде 41, 71300 Високо.

Желела бих да се дописујем са младима и девојкама широм наше земље. Имам 16 година и похађам гимназију. Волим озбиљну и бит музика, кошарку и поезију. Језик дописивања: српскохрватски, мађарски и енглески. Илона Ердеш, Ул. Прада Сирене 1/6, 34000 Крагујевац.

За фотографије Крунослава Киће Слабинца мењала бих слике певача, глумаца и спортиста. Мирјана Вујас, Драгана Јефтића 5, 11070 Нови Београд.

Желим да се дописујем са друговима и другарицама широм Југославије. Идем у V разред. Скупљам салвете и разгледнице. Валнеа Шкерлеп, Берте Кучере 9, 78240 Јајце.

Желео бих да се дописујем са друговима и другарицама из целе земље. Имам 17 година. Навијам за „Црвену звезду“. Волим Мишу Ковача и Терезу Кесовићу. Зоран Митровић, Ул. 7 бр. 2/19, Петлово брдо — 11050 Београд.

Имам 15 година. Скупљам фотографије Зорана Лековића и значке. Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље и иностранства. Језик дописивања: српскохрватски и француски. Славица Вуловић, Казимира Велковића 10, 11320 Велика Плана.

Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама широм земље и СССР. Имам 13 година. Навијам за „Хајдук“. Волим забавну музику. Светлана Захаров, М. Тита 50, 77240 Босанска Крупа.

Имам 16 година и желео бих да се дописујем са друговима и другарицама широм земље. Молио бих у писму фотографију. Зоран Петровић, Омладинска 31, 32000 Чачак.

* укрштене речи *

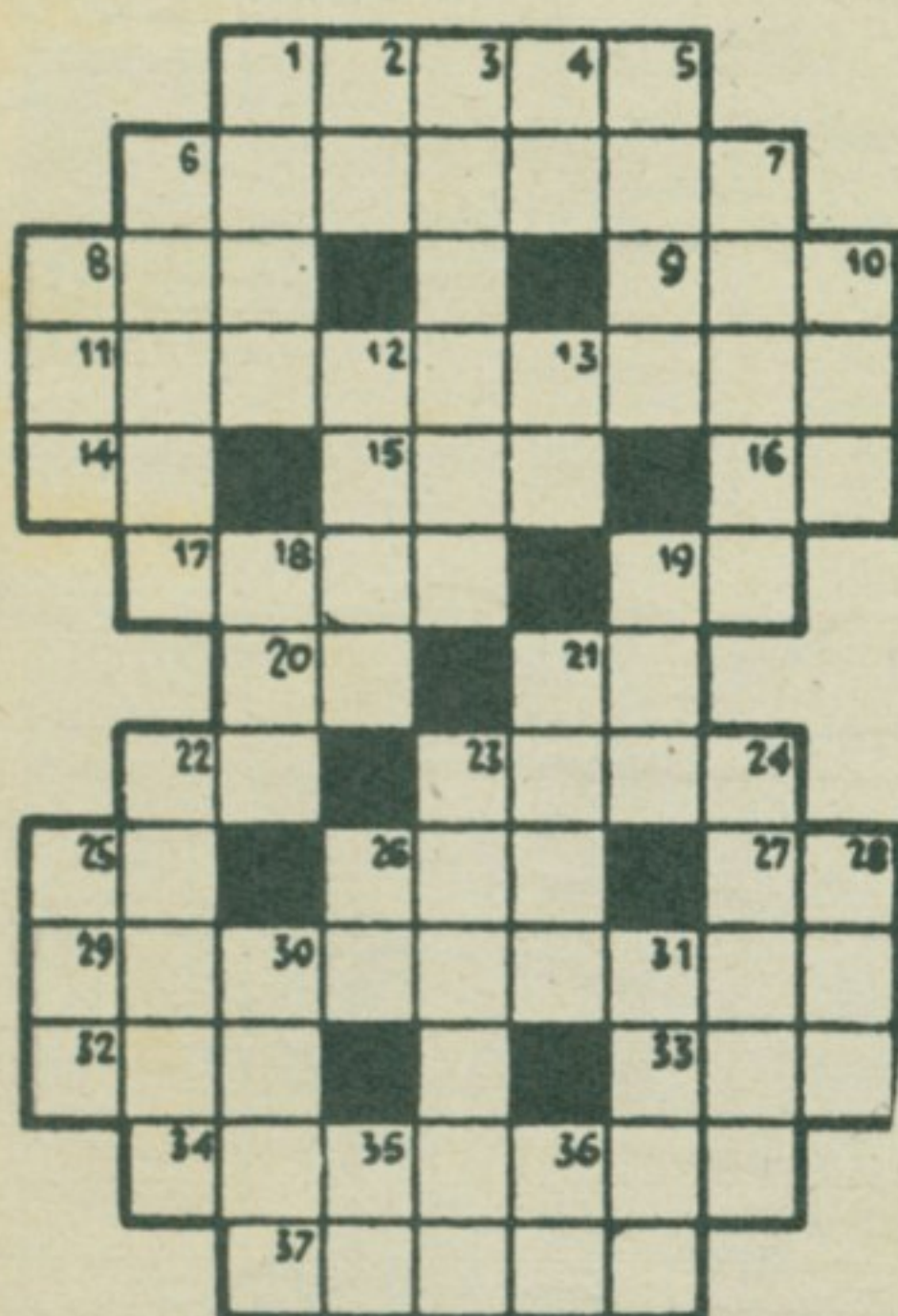
Водоравно: 1) срамота; 6) ствар; 8) личност из опере Јакова Готовца; 9) поклон; 11) лаки спортски чамца, покреће се снагом ветра; 14) хемијски знак за алуминијум; 15) лична заменица; 16) историјско место у Малој Азији; 17) мембрана; 19) иницијали једног од најистакнутијих вођа социјалистичког покрета у Србији; 20) узвик; 21) скра-

ћеница за телевизију; 22) америчка скраћеница за „све у реду“; 23) мера за тежину; 25) река у Сибиру; 26) језеро у Северној Америци; 27) два сугласника; 29) индустријска биљка; 32) свеза; 33) река у Босни; 34) пустиња у Чилеу; 37) планина у близини Београда.

Усправно: 1) лађа; 2) музичка нота; 3) варошица у Крбавском пољу; 4) скраћеница једне мере за дужину; 5) певачи и приповедачи код старих Грка; 6) вечерња седељка на селу; 7) славни римски историчар („Анали“); 8) ноћна птица грабљивица; 10) стара српска престоница; 12) река у Француској; 13) музичка нота; 18) војна формација; 19) једноцифрен број; 21) вешта превара; 22) настава; 23) варошица у Србији, на Дунаву; 24) речна риба; 25) врста инсекта; 26) иницијали словеначког књижевника („Мартин Качур“); 28) упитна заменица; 30) музички знак; 31) град у Срему; 35) иницијали нашег књижевника („Мртве јавке“); 36) елидирана свеза.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

ВОДОРАВНО: 1) сач; 4) Ист; 7) Енак; 9) штоф; 11) Истра; 12) око; 13) Зама; 14) опет; м; 15) аспра; о; 17) Об; 19) тег; 20) ир; 21) лава; 22) алге; 23) ос; 24) Ван; 26) оп; г; 27) Парис; о; 29) Ирац; 31) звер; 33) ЈАТ; 34) карет; 35) атом; 37) маме; 38) Аса; 39) Бар.

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА“ 11000 Београд, Македонска 29. Директор Милојко Друловић. Главни и одговорни уредник Живорад Стојановић, технички уредник Владимир Горбунов. Претплата за нашу земљу: годишња 88,00 дин, полугодишња 44,00 дин, тримесечна 22,00 дин. Претплата за иностранство: годишња 176,00 дин, полугодишња 88,00 дин, тримесечна 44,00 дин. Уплате на текући рачун 608-1-82-1. Годишња претплата у инострану валути: DM 52. — S 14. — Ff 78,40 — Sfr 61,60 — Skr 72,80. Девизне уплате из иностранства преко Београдске банке — Београд на рачун 608-620-3-32000-10-54. Поштански фах 124. Телефони: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 31/1 тел. 22-711.

НАЈСЛАЂАНИ 1971.

Драги Забавнице,

Да ли би хтео да објавиш адресе Кларице Коловић и Зорана Зрнића, који су добили награду у игри НАЈСЛАЂИ НА СВЕТУ,

Весна Вујовић, Римска 2, Београд
Ево њихових адреса:

Кларица Коловић, Купалишна 21, 25211 Светозар Милетић и Зоран Зрнић, Првомајска 77ц, 72000 Зеница.

ПРИДЕВ ИЛИ ПРИЛОГ?

Драги Забавнице,

Да ли је реч СЛАБО у реченици „Чује слабо Зофино дисање...“ придев или прилог? Захваљујемо на одговору.

Добрила Обрадовић, Вера Вучетић и Љиљана Петковић, ученице VIII разреда из Врбаса.

Реч СЛАБО је у овом случају придев и именска одредба, а кад би реченица гласила: „Слабо чује Зофино дисање“, онда би реч слабо била прилог и имала функцију глаголске одредбе.

»ОКРУТНО МОРЕ« (ЛАМЕНТО)

Драги Забавнице,

Велика сам обожаватељка Киће Слабинца. Молила бих вас да објавите речи његове песме „Окрутно море“ коју је певао на фестивалу „Силит 71“.

НЕВЕНКА ДИМИТРИЈЕВИЋ, ученица о. ш. „Ј. Ј. Змај“, Врање.

Сад кад њега више нема
ево узми још и мене,
ову јадну троину лађу
што се на пут задњи спрема,
задњи спрема.

Све сам своје теби дао:
задње сунце, ока зјене,
цјели живот, ја сам само
да га чувам молит знао,
молит знао.

Окрутно море, труде моје плати.
Милостиво буди, чувај га и врати.
Окрутно море и у бјесу своме,
милостиво буди ти јединицу моме!

Сад је хладно под тим сунцем.
Звезде трну усред ноћи.
Залуд тражим топле руке
да ми трудном склопе очи,
склопе очи.

Чврсто чувам златне руке
гдје не стиже свјетла зрака,
да му мјесто меке зипке
сада будеш црна рака
црна рака.

Окрутно море, труде моје плати.
Милостиво буди, чувај га и врати.
Окрутно море и у бјесу своме,
милостиво буди ти јединицу моме,
Окрутно море!

НАВИЈАМ ЗА ОФК БЕОГРАД

Драги Забавнице!

Молим те објави адресу ИЛИЈЕ ПЕТКОВИЋА и његовог клуба ОФК- „БЕОГРАД“.

ДУШАН БАТАЛОВ, ученик ком. пред. „Слога“, Бос. Дубица.

Ево адресе:

Омладински фудбалски клуб „Београд“, Маршала Тита 27, 11000 Београд.

ЗА НУМИЗМАТИЧАРЕ

Драги Забавнице,

Молим те, одговори ми у којој се улици налази Друштво нумизматичара.

Миодраг Ивковић, Балканска 32, Београд

Адреса Нумизматичког друштва је: Маршала Бирјузова 53. Редовни састанци чланова друштва одржавају се сваког уторка од 17 до 20 часова.

У ИДУЋЕМ БРОЈУ КОМПЛЕТАН СТРИП

БЛАГО
ФАНТОМОВОЈ
ПЕЋИНИ

